1013
Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

INFORMATION REPORT INFORMATION

CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

This material contains information affecting the National Defense of the United States within the mea
18, U.S.C. Secs. 7[illegible] and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthori

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L
NO FOREIGN DISSEM

COUNTRY USSR

SUBJECT Issues of Ukrainian Newspapers

REPORT

DATE DISTR. / October 1963 50X1

NO. PAGES 1

REFERENCES

DATE OF INFO.

PLACE & DATE ACQ 50X1-HUM

THIS IS UNEVALUATED INFORMATION. SOURCE GRADINGS ARE DEFINITIVE. APPRAISAL OF CONTENT IS TENTATIVE.

50X1-HUM

The newspapers are in the Ukrainian language. When separated from this report they may be considered UNCLASSIFIED.

a. Chervonyy Prapor (Kharkov) - 31 July 1963, 13 August 1963

b. Sotsialistychna Kharkivshchyna (Kharkov) - 4 August 1963

c. Vechirniy Kiev (Kiev) - 8 August 1963

d. Znamya Kommunizma (Odessa) - 11 August 1963

50X1-HUM

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L
NO FOREIGN DISSEM

5
4
3
2
1

GROUP 1
Excluded from automatic downgrading and declassification

STATE	DIA	ARMY	NAVY	AIR	NSA	[illegible]	OCR	NIC
							USIA	

(Note: Field distribution indicated by "#".)

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

50X1-HUM

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

ТАК ДЕРЖАТЬ, ТРУЖЕНИКИ ЧЕРНОМОРЬЯ!

НОВЫМИ ПРОИЗВОДСТВЕННЫМИ УСПЕХАМИ ОТВЕТИМ НА ВЫСОКИЕ НАГРАДЫ РОДИНЫ

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

ЗНАМЯ КОММУНИЗМА

ОРГАН ОДЕССКОГО ПРОМЫШЛЕННОГО ОБЛАСТНОГО КОМИТЕТА КП УКРАИНЫ И ОБЛАСТНОГО ПРОМЫШЛЕННОГО СОВЕТА ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 11 АВГУСТА 1963 ГОДА | № 156 (6056) | ГАЗЕТА ВЫХОДИТ НА УКРАИНСКОМ И РУССКОМ ЯЗЫКАХ | ГОД ИЗДАНИЯ 26-Й | ЦЕНА 2 КОП.

ВЧЕРА НА СУДАХ, ГДЕ МОРЯКИ ГЕРОИ

С быстротой молнии облетела все суда, порты и заводы Черноморского пароходства радостная весть о присвоении звания Героя Социалистического Труда экипажу теплохода «Нежин» — награждении большого отряда тружеников моря орденами и медалями.

Корреспондент «Знамени коммунизма» связался по радио с судами, моряки которых отмечены высшим отличием Родины — званием Героя Социалистического Труда.

Радостное сообщение застало экипаж турбохода «Юрий Гагарин» на пути к берегам Гвинейского острова Свобода. Капитан этого судна Ким Никифорович Голубенко и боцман Виктор Иванович Кореневой уйдя стопы звания Героя Социалистического Труда. Моряки от всей души поздравили своих товарищей. Только в минувшем году «Гагарины» дадут Родине около 100 тысяч рублей сверхплановой прибыли. Перед выходом в рейс экипажу в торжественной обстановке было присвоено почетное звание коллектива коммунистического труда.

На митинге, состоявшемся на судне по случаю награждения черноморцев, моряки выразили горячую благодарность партии и правительству за высокую оценку их труда и заверили, что отдадут все силы, умение и труд борьбе за досрочное выполнение плана семилетки.

ТАНКЕР «Нежин» находился в Бискайском заливе, когда моряки услышали по радио Указ Президиума Верховного Совета СССР о присвоении старшему механику Евгению Лаврентьевичу Титову высокого звания Героя Социалистического Труда.

— Ветераи флота, старший механик Черноморья, чуткий наставник молодых моряков — таким мы знаем Евгения Лаврентьевича, — заявили моряки на митинге. Он заслужил такую награду Родины.

Много славных дел на счету экипажа судна, но многих рейсах отличились старпом Титов. Вспомнили моряки, как в январе рейс норвежских судов в открытое море, с полного хода врезалось в носовую часть «Пенжина», нанеся ему большие повреждения. Можно было вернуться домой. Но кубинцам нужна была советская нефть, и экипаж решил нести тяжелое судно через Атлантику. И надо отдать должное, машинной команде — сердце гигантского судна, работало безотказно. Рейс был завершен.

А какой беспримерный рейс совершил «Пенжин», когда буксировал огромный дом с Балтики на Черное море!

На днях экипажу танкера «Пенжин» присуждено звание Совета Министров СССР и ВЦСПС и первая денежная премия. В этом немалая заслуга и старшего механика т. Титова.

Поздравив своих друзей с наградами Родины, экипаж «Пенжина» дал слово текущий рейс в северные порты Франции, в которые в Мурманск, завершить успешно.

ГЕРОИ Социалистического Труда, моряки Черноморского пароходства. (Сверху вниз): Ким Никифорович Голубенко — капитан турбохода, Виктор Иванович Кореневой — боцман турбохода, Александр Васильевич Крикобоков — капитан теплохода, Евгений Лаврентьевич Титов — старший механик турбохода, Анатолий Григорьевич Третьяк — капитан теплохода.

Фото А. Фатеева, А. Кикеева.

В «ЗНАМЕНИ КОМ М У НИЗМА» публикуется Указ Президиума Верховного Совета СССР о награждении тружеников флота. Среди них передовые люди Черноморского пароходства. Звания Герои Социалистического Труда присвоены капитанам К. Н. Голубенко, А. В. Крикобокову, А. Г. Третьяку, старшему механику Е. Л. Титову, боцману В. И. Кореневу, бригадиру слесарей Одесского судоремонтного завода № 1, В. Н. Подпалову.

Орденом Ленина награждены капитаны С. Л. Дондуа, Т. В. Макашарин, Е. И. Чеха, профессор Одесского высшего инженерного морского училища В. К. Лысенко и другие.

Самоотверженным, героическим трудом во славу Родины они завоевали всенародное признание, благодарность Отчизны. Передовые люди флота — это наши Черноморцы, их опыт — школа высокого мастерства и умения, они сплав личного примера наглядно показали, что и как нужно делать, чтобы Черноморский флот с честью решил задачи, поставленные перед ним партией, правительством, страной.

Славно, хорошо работают черноморские моряки. На судах и в портах родилось много патриотических начинаний, направленных на лучшее использование флота, увеличение его полной способности, экономию денежных и материальных средств. В первых рядах соревнующихся идут экипажи судов «Пекин», «Ашерон», «Будапешт», «Юрий Гагарин», «Фрунзе», «Фалеция», «Транслит» и многих других.

Черноморское пароходство перевыполнило полугодовые задания по перевозкам и тоннажу в заботами и заграничному плаванию.

Моряки пароходства, воодушевленные письмом ЦК КПСС и Совета Министров СССР о вручении ордена работников Черноморского государственного пароходства, широко развернули социалистическое соревнование за выполнение своих социалистических обязательств. Более десяти тысяч человек удостоено высокого звания ударников и коллективов коммунистического труда. Всюду растет политическая и трудовая активность моряков проявилась во многих патриотических делах — борьба за продление сроков плавания, сокращение стоночного времени в портах и другие. Они работы передовых коллективов, их достижения сознают то, что работники Черноморского пароходства располагают большими резервами для дальнейшего быстрого наращивания об'ема перевозок.

Партия учит — не обольщаться достигнутым, настойчиво устранять имеющиеся недостатки, добиваться все новых и новых успехов. Вызывают тревогу еще есть большие недоиспользование простои флота. За пять месяцев простои сухогрузного флота в советских портах снижены на 24,6 процента по сравнению с тем же периодом прошлого года. Однако простои нефтефлота за этот период возросли на 9,8 процента. Особое внимание следует обратить на снижение простоев тапзеров. На недавно состоявшемся дальнем походе Черноморского пароходства были подведены итоги. критике службы перевозок и движения сухогрузного и нефтеналивного флота за то, что они не оказывают должной помощи экипажам в борьбе за максимальное использование резервов.

Черноморские моряки перед лицом всего советского народа взяли очень ответственные социалистические обязательства. Опыт показывает учит тому, как этого добиться, свет маяков показывает, каким курсом надо идти, чтобы занять намеченные рубежи. Следует всемерно распространять опыт наставников «Гора», 150 экипажей судов по примеру танкера уже разработали конкретные планы мобилизации резервов. Задача заключается в том, чтобы все коллективы судов стали активными участниками этого патриотического движения.

ЦК КПСС и Совет Министров СССР в приветствии совершенно активна работников Черноморского государственного пароходства подчеркнул, что главное внимание должно быть направлено на устранение выявленных в пароходстве недостатков в работе: ликвидацию больших непроизводительных простоев флота и аварий, лучшее использование новой техники, увеличение грузоподъемности портов, сокращение сроков ремонта судов, экономию государственных средств и в большом, и в малом.

Все силы и средства флота — на успешное решение этих неотложных задач! Пусть высокие награды подучивает черноморцев на свершение новых трудовых подвигов, на борьбу за то, чтобы внести достойный вклад в общее дело создания в нашей стране материально-технической базы коммунизма.

С наградой, дорогие земляки! Дальнейших успехов вам, моряки Черноморья!

СВЕТ МАЯКОВ

Черноморцам пароходства поздравили с высокими наградами Родины. Среди них — капитаны теплохода Черноморского пароходства Александр Васильевич Крикобоков и турбохода «Юрий Гагарин» Ким Никифорович Голубенко.

Капитан турбохода «Юрий Гагарин» Герой Социалистического Труда Ким Никифорович Голубенко от имени награжденных выразил сердечную благодарность Коммунистической партии и Советскому правительству За высокие награды и заверил, что советские моряки и впредь с честью будут нести флаг Родины по морям и океанам, выполнят любое задание народа.

Токарь судоремонтного завода № 2 Иван Сергеевич Серов от имени коллектива поздравил награжденных и заявил, что судоремонтники на всегда дней раньше срока выполнят годовой план.

С теплыми приветствиями в адрес моряков выступили заместитель начальника Черноморского пароходства Л. В. Толченко, старший стивидор первого района порта А. П. Селечкин.

С огромным воодушевлением участники митинга приняли приветственное письмо Центральному Комитету КПСС, Президиуму Верховного Совета и Совету Министров СССР, товарищу Н. С. Хрущеву.

— Моряки советского торгового флота, работники пароходства, говорится в нем, — порта и судоремонтных заводов, научных, проектных и конструкторских организаций горячо благодарят Коммунистическую партию, Президиум Верховного Совета и Совет Министров СССР, лично товарища Н. С. Хрущева за высокую оценку их труда — награждение большой группы работников морского транспорта правительственными наградами.

Вместе со всем советским народом мы будем еще самоотверженнее трудиться над претворением в жизнь исторических решений XXII съезда КПСС, приложим все силы и знания для воплощения в жизнь великих заветов В. И. Ленина. Моряки и портовики, работники судоремонтных заводов Черноморского пароходства в ответ на заботу партии и правительства о труженниках моря дают слово Родине перевезти в текущем году сверх годового плана тысячу тонн груза, досрочно отремонтировать ни ваших заводах 45 транспортных судов.

Участники митинга заверили Центральный Комитет КПСС, Президиум Верховного Совета СССР, Совет Министров и лично Никиту Сергеевича Хрущева, что поставленные перед морскими флотом большие задачи будут выполнены.

Награждение орденами и медалями СССР работников морского транспорта

Президиум Верховного Совета СССР Указом от 9 августа 1963 года за успехи, достигнутые в развитии морского транспорта, наградил:

ПО ОДЕССКОЙ ОБЛАСТИ ОРДЕНОМ ЛЕНИНА

1. **Багдасарина** Ованеса Мануковича — бригадира портовых рабочих Одесского порта.
2. **Бардецкого** Антона Антоновича — главного механика дизель-электрохода Черноморского пароходства.
3. **Бартенюк** Ивана Илларионовича — моториста теплохода Черноморского пароходства.
4. **Бондаренко** Нины Дмитриевны — моториста теплохода Черноморского пароходства.
5. **Боярского** Ивана Григорьевича — крановщика Ренийского порта.
6. **Васютинского** Александра Ивановича — боцмана теплохода Черноморского пароходства.
7. **Верещагину** Виктора Ефимовича — матроса теплохода Черноморского пароходства.
8. **Гритчка** Николая Ивановича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
9. **Гуртика** Сергея Викторовича — старшего механика парохода Черноморского пароходства.
10. **Давченко** Алексея Евгеньевича — начальника Черноморского пароходства.
11. **Дондуа** Сергея Леваповича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
12. **Дрибинова** Ивана Кириановича — капитана теплохода Дунайского пароходства.
13. **Журавлева** Василия Ивановича — боцмана теплохода Черноморского пароходства.
14. **Калистратова** Виктора Григорьевича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
15. **Кородюка** Николая Андреевича — боцмана турбохода Черноморского пароходства.
16. **Кочеткова** Анатолия Михайловича — механика турбохода Черноморского пароходства.
17. **Куди** Ивана Александровича — механика турбохода Черноморского пароходства.
18. **Кузнецова** Георгия Яковлевича — старшего помощника парохода Черноморского пароходства.
19. **Лаврентьева** Владимира Георгиевича — капитана теплохода Дунайского пароходства.
20. **Лавцко** Всеволода Константиновича — профессора Одесского высшего инженерного морского училища.
21. **Лапшина** Валерия Тихоновича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
22. **Мишкевича** Василия Васильевича — старшего механика теплохода Черноморского пароходства.
23. **Мухина** Анатолия Ильича — старшего штурмана теплохода Черноморского пароходства.
24. **Нестеренко** Павла Кирилловича — старшего механика теплохода Черноморского пароходства.
25. **Новошенина** Василия Ивановича — первого помощника капитана-теплохода Черноморского пароходства.
26. **Овсянникова** Виктора Даниловича — капитана теплохода Дунайского пароходства.
27. **Олешкевича** Георгия Антоновича — секретаря парткома морского транспорта гор. Одессы.
28. **Продана** Теодора Ивановича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
29. **Продуса** Николая Исидоровича — бригадира котельщиков Одесского судоремонтного завода № 2.
30. **Рабина** Бориса Ивановича — старшего механика парохода Черноморского пароходства.
31. **Серова** Ивана Сергеевича — токаря Одесского судоремонтного завода № 2.
32. **Сичкина** Шалва Эстафиевича — боцмана теплохода Черноморского пароходства.
33. **Смолина** Василия Ивановича — матроса теплохода Черноморского пароходства.
34. **Соболева** Николая Антоновича — капитана парохода Черноморского пароходства.
35. **Стрекалова** Платона Петровича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
36. **Тимошкова** Михаила Фроловича — крановщика Одесского порта.
37. **Титиевского** Евгения Харлампиевича — боцмана теплохода Черноморского пароходства.
38. **Тревашина** Николая Алексеевича — моториста теплохода Черноморского пароходства.
39. **Хантадзе** Владимира Христофоровича — начальника Ильичевского порта.
40. **Харченко** Бориса Ивановича — старшего механика теплохода Черноморского пароходства.
41. **Чернова** Сергея Кирилловича — бригадира трубопроводчиков Одесского судоремонтного завода № 1.
42. **Чеху** Евгения Ивановича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
43. **Читренко** Николая Николаевича — капитана теплохода Черноморского пароходства.
44. **Чхаидзе** Вахтанга Давидовича — старшего штурмана теплохода Черноморского пароходства.
45. **Шарикова** Геннадия Алексеевича — матроса парохода Черноморского пароходства.
46. **Шкунакова** Павла Дмитриевича — бригадира слесарей Одесского судоремонтного завода № 1.

ОТЧИЗНА СЛАВИТ

МИТИНГ ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ ОРГАНИЗАЦИЙ МОРСКОГО ТРАНСПОРТА ОДЕССЫ

Вчера на Таможенной площади собрались сотни моряков, портовиков, судомехаников, представители организаций морского транспорта Одессы на митинг, посвященный награждению большого отряда тружеников моря высокими правительственными наградами.

Митинг открыл заместитель секретаря парткома морского транспорта Одессы Е. И. Стеценко.

От имени Одесского промышленного совета обкома КП Украины награжденных поздравил секретарь обкома партии П. П. Воронин.

— Под всеми широтами, — говорит т. Воронин, — в любых сложных условиях советские моряки умело и организованно, с присущей им сноровистью и мужеством решают важную государственную задачу по обеспечению экономических связей страны. Радостно по поручению областного комитета партии горячо поздравить весь ваш многотысячный и трудолюбивый коллектив с высокими наградами, пожелать вам больших успехов в труде и личной жизни. Разрешите также от вашего имени заверить женсовет Центральный Комитет КПСС, наше родное Советское правительство и Нашего Сергеевича Хрущева в том, что труженики Черноморья имеют еще больший вклад в развитие экономического могущества нашей Родины.

Токарь судоремонтного завода № 2 Иван Сергеевич Серов от имени коллектива поздравил награжденных и заявил, что судоремонтники на всегда дней раньше срока выполнят годовой план.

С теплыми приветствиями в адрес моряков выступили заместитель начальника Черноморского пароходства Л. В. Толченко, старший стивидор первого района порта А. П. Селечкин.

С огромным воодушевлением участники митинга приняли приветственное письмо Центральному Комитету КПСС, Президиуму Верховного Совета и Совету Министров СССР, товарищу Н. С. Хрущеву.

— Моряки советского торгового флота, работники пароходства, говорится в нем, — порта и судоремонтных заводов, научных, проектных и конструкторских организаций горячо благодарят Коммунистическую партию, Президиум Верховного Совета и Совет Министров СССР, лично товарища Н. С. Хрущева за высокую оценку их труда — награждение большой группы работников морского транспорта правительственными наградами.

Вместе со всем советским народом мы будем еще самоотверженнее трудиться над претворением в жизнь исторических решений XXII съезда КПСС, приложим все силы и знания для воплощения в жизнь великих заветов В. И. Ленина. Моряки и портовики, работники судоремонтных заводов Черноморского пароходства в ответ на заботу партии и правительства о труженниках моря дают слово Родине перевезти в текущем году сверх годового плана тысячу тонн груза, досрочно отремонтировать ни ваших заводах 45 транспортных судов.

Участники митинга заверили Центральный Комитет КПСС, Президиум Верховного Совета СССР, Совет Министров и лично Никиту Сергеевича Хрущева, что поставленные перед морским флотом большие задачи будут выполнены.

О поездке товарища Н. С. Хрущева на отдых в Югославию

Как сообщалось в печати, во время пребывания в Советском Союзе на отдыхе с декабре прошлого года генеральный секретарь Союза коммунистов Югославии, президент Социалистической Федеративной Республики Югославии Иосип Броз Тито прислал Первого секретаря ЦК КПСС, Председателя Совета Министров СССР Н. С. Хрущева вместе с супругой провести отдых в Югославии. Это приглашение было с благодарностью принято.

Товарищ Н. С. Хрущев с супругой прибудет в Югославию на отдых 20 августа с. г. В поездке товарища Н. С. Хрущева сопровождают секретарь ЦК КПСС тов. Андропов Ю. В., член ЦК КПСС, первый секретарь Московского горкома КПСС тов. Егорычев Н. Г., член ЦК КПСС, первый секретарь Ленинградского промышленного обкома КПСС тов. Толстиков В. С.

Торжественное собрание строителей

Вчера в Зеленом театре парка культуры и отдыха имени Т. Г. Шевченко состоялось торжественное собрание, посвященное всесоюзному Дню строителя.

Театр заполнила те, кто своими руками строит жилые дома, заводские и фабрики, кто изготовляет строительные материалы, а также партийные, советские, профсоюзные, комсомольские работники.

Торжественное собрание открывает заместитель председателя исполкома Одесского городского Совета депутатов трудящихся тов. Анисимов.

Участники собрания с большим под'емом, под долго не смолкающие аплодисменты избирают почетный президиум — Президиум ЦК КПСС во главе с верным ленинцем Никитой Сергеевичем Хрущевым.

С большим под'емом присутствующие приняли текст приветственного письма ЦК КПСС и ЦК КП Украины.

После официальной части состоялся праздничный концерт.

ВЫСОКИЙ ДОЛГ

СЕГОДНЯ День строителя. За годы Советской власти в СССР построено и восстановлено 30 тысяч крупных государственных промышленных предприятий, проложено 130 тысяч километров железных дорог, возведено 118 тысяч школ в городах и селах. Только за 1959—1962 годы государство вложило в капитальное строительство 197 миллиардов рублей, это почти на шесть миллиардов рублей превышает контрольные цифры семилетки на эти годы.

Вклад своей индустрии в строительство Одессины. В первой половине нынешнего года коллективы стройорганизаций «Главчерноморскстроя» ввели в строй свыше шестидесяти различных об'ектов, в том числе блок цехов завода «Кинап», цех оцинкованной проволоки на заводе имени Дзержинского, новые производственные мощности на автосборочном заводе и фабрике «Маяк». Сдано в эксплуатацию около 64 тысяч квадратных метров жилья.

Но одного было бы сделать нашего больше, если бы решительнее и быстрее устранялись недостатки в планировании и организации капитального строительства, если бы было полностью распылению средств и материальных ресурсов в строительстве. В результате предприятия и организации производственной Одессины выполнили полугодовой план государственных капитальных вложений по всем об'емам строительства лишь на 77 процентов, а план строительно - монтажных работ — на 79 процентов.

Отстает и жилищное строительство. Полугодовой план ввода жилой площади по области выполнен всего на 84 процента. Допущен и этот невысокий процент был получен за счет предприятий союзного подчинения. Ничего почти нового ввели ряд домов в эксплуатацию. Основной ввод заказчиками, местные Советы — план ввода жилья в первом полугодии выполнили только на 61 процент. А предприятия Черноморского совнархоза — вообще не сдали в эксплуатацию ни одного квадратного метра жилья.

Надо как можно скорее преодолеть имеющиеся недостатки, привести в действие новые резервы. Главным является индустриализация строительного производства. Необходимо энергичнее продолжать курс на опережающее развитие материально-технической базы строительства. К сожалению, еще встречаются такие хозяйственники, которые до сих пор все еще не поняли роли строительной базы. Нечем иным нельзя об'яснить тот факт, что, например, работники трестов «Одесспромстрой» и «Одессцементстрой» по месяцу и месяц полностью срывают графики строительства предприятий, призванных увеличить добычу и производство щебня, асфальта, сборного железобетона и других материалов, крайне нужных для строителей.

Пора усвоить непреложную истину: где аккуратно выполняются задания по вводу в действие мощностей заводов сборного железобетона, карьеров и других современных предприятий строительной индустрии, там и планы строительства успешно осуществляются.

В Одессе, как и в других крупных городах страны, ныне стало массовым строительство крупномасштабных домов с экономичными квартирами для максимального заселения. Это позволяет сократить затраты труда, устроить и ускорить строительство жилищ. Главное сейчас улучшить качество крупнопанельных домов, добиться лучшего использования башенных кранов, экскаваторов, бульдозеров, технологического автотранспорта.

Нет сомнения в том, что одесские строители, работники промышленности строительных материалов, проектировщики учтут уже имеющиеся все силы, знания и опыт, чтобы претворить в жизнь великие начертания Коммунистической партии, внесут достойный вклад в создание материально-технической базы коммунизма.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

СЕГОДНЯ ДЕНЬ СТРОИТЕЛЯ

ЛЮДИ САМОЙ МИРНОЙ ПРОФЕССИИ

В НАШЕЙ стране — шесть с половиной миллионов строителей. В их распоряжении хорошо развитая строительная индустрия, 50 тысяч экскаваторов, свыше 90 тысяч самосвалов и других кранов, 74 тысячи бульдозеров. Индустриализация строительного дела позволяет в 1963 году выполнить объем работ, равный 52 годовым объемам первой пятилетки. По уровню производства цемента, сборного железобетона, стекла, шифера Советский Союз оставил позади себя все капиталистические страны, в том числе и США.

Коммунистическая партия и Советское правительство постоянно заботятся о строителях. Только с августа минувшего года 80 строительных участков выполнили условия соцсоревнования. Их удостоены высокого звания Героя Социалистического Труда, многие тысячи награждены орденами и медалями. К услугам рабочих строительства и промышленности строительных материалов более 800 клубов и домов культуры, 1100 библиотек, десятки киноустановок. На стройках выковываются люди сильной воли и щедрого сердца, беспредельно преданные своей родной партии, великому делу Ленина.

Полбрьский Пленум ЦК КПСС выделил строительство в самостоятельную отрасль хозяйства. Это обязывает строителей повысить ответственность за строгое соблюдение государственных интересов, за своевременный ввод в действие всех предусмотренных планом объектов, за решительное улучшение качества работ. Строитель — люди самой мирной профессии на земле. Последовательная борьба нашей Коммунистической партии за мир, воодушевляет строителей на новые дела.

Славно трудятся и строители Одессы. Объем капитальных вложений в народное хозяйство по нашей области из года в год растет, все больше вводится в действие производственных мощностей, жилых домов, школ, дошкольных детских учреждений, кинотеатров и других общественных зданий и сооружений.

В настоящее время в области сооружаются такие крупные предприятия, как Одесский литейный завод, Измаильский целлюлозный комбинат, завод комбайностроительный, шиноремонтный завод, реконструируются и расширяются предприятия станкоинструментальной, химической и строительной промышленности.

Большое внимание уделяется развитию пищевой промышленности. Строится первая очередь Ильичевской птицефабрики, которая ежегодно будет давать трудящимся города 600 тонн птичьего мяса и 25 миллионов штук яиц, реконструируется молокозавод, расширяется сеть магазинов, предприятий общественного питания и бытового обслуживания населения.

Ведутся большие работы по электрификации области, по водоснабжению и канализации городов. Сейчас Одесса готовится к приему природного газа. Сдано в эксплуатацию 578 погонных метров квартальных теплосетей.

В текущем году будет введено в эксплуатацию около 200 тысяч квадратных метров жилья. Трудящиеся получат свыше 6 тысяч квартир. Строятся школы на 3.340 мест и детские учреждения на 1.610 мест.

Большую помощь оказывают наши строители и сельскому хозяйству области. В районах возводятся 10 свиноткормочных пунктов и 10 тепличных линий для механизированной обработки початков кукурузы, 15 карусельно-доильных установок и много других об'ектов, позволяющих механизировать трудоемкие процессы в сельскохозяйственном производстве.

Многие строительные организации встречают свой праздник, рапортуя о досрочном выполнении принятых обязательств. По итогам работы за второй квартал строительные организации треста и целом выполнили план строительно-монтажных работ по стоимости на 100,9 процента, план ввода жилья — на 144,4 процента, задание по повышению производительности труда в строительстве — на 102,9 процента. Однако план по области недовыполнен.

Лучших результатов добились коллективы трестов «Черноморгидрострой», «Одестрансстрой», «Одесгорстрой», СМУ «Южтеплоэнергомонтаж», СМУ «Хладопромстрой», ОСУ-404 треста «Электромонтаж», ОСУ-29 треста «Проектхлопкомплаж», СМУ-2 областного управления бытового обслуживания и некоторые другие. Среди предприятий строительной индустрии хорошо потрудились коллективы рубероидного завода, Килийского, Болградского и Овидиопольского кирпичных заводов, Одесского завода стеновых материалов.

Эти успехи — результат самоотверженного труда передовых строителей, таких, как Герои Социалистического Труда Д. Л. Антонюк, П. Ф. Колпаньченко, орденоносцы А. Т. Петренко, Е. Ф. Ливарская, А. В. Гладун, заслуженные строители УССР А. С. Гофтман, В. Ф. Арсеньев, А. А. Потапенко, новаторы производства П. Н. Столыпрев, И. Н. Сотровой и многие, многие другие.

По нашей области в движении за коммунистический труд заняты 1.600 ударников, это почетное звание уже присвоено. С каждым днем растет число героев — новаторов, которые стремятся жить и работать по-коммунистически.

Успехи наших строителей большие, страны мы много, и будем строить еще больше. В последнее время проектировщики, строители вместе с рабочими промышленности строительных материалов проделали определенную работу по улучшению качества жилищного и промышленного строительства, многие дома сдаются с гаражами, магазинами, хорошими оценками. Значительно улучшена планировка и оформление отдельных зданий, но все же качество строительства — один из основных показателей — еще не отвечает современным требованиям и иногда омрачает радость новоселов эксплуатационников новых предприятий. Надо положить конец подобным явлениям.

Строители Одессины призваны внести достойный вклад в дело создания материально-технической базы коммунизма. Сооружаемые их руками новые жилые районы Одессы, детские учреждения, школы, об'екты здравоохранения и коммунального обслуживания должны полностью удовлетворить возросшие потребности трудящихся.

Торжественно отмечая свой праздник, строители и монтажники, проектировщики и ученые, работники промышленности строительных материалов Одесской области полны решимости отдать все свои силы и энергию делу упрочения мира, делу построения коммунистического общества в нашей стране.

К. КОКОРЖИЦКИЙ,
инструктор отдела строительства и городского хозяйства промышленного обкома КП Украины.

ЗАВИДНАЯ РАБОТА И ДОМА

Рабочая биография Виктора Звенигородского.

Подростком пришел он на Одесский спиртовый завод № 1. Окончил здесь ФЗО, стал слесарем-инструментальщиком, вошел в дружный коллектив с желанием отдать ему лучшие свои силы. Старые мастера учили его любить свой труд, свой завод, и Виктор был отличным учеником. С прекрасной характеристикой ушел служить в Советскую Армию и снова вернулся на родное предприятие. Виктор — бессменный член заводского комсомольского бюро, член цеха, участник художественной самодеятельности. Вечерами шел в рабочую молодежную, он окончил хорошо. Завод послал его своим стипендиатом в Киев, стал инженером морского флота. В период производственной практики Виктор Звенигородский, квалифицированный и самостоятельный инженер, стал руководителем специальной студенческой бригады.

На завод пришел Виктор и свою жену Надю. Она стала прессовщицей, поступила в вечернюю школу. Временами — вдвоем выделили им небольшую комнату, приближается очередь на самостоятельную квартиру. Их сыну пять лет.

Виктору Звенигородскому одному из первых на заводе присвоили звание ударника коммунистического труда.

Таким человеком можно гордиться, его можно уважать и любить.

Надя Звенигородская не отрицает достоинств своего мужа. Напротив, она рассказывает о них подробно, стараясь не пропустить одной черты. О его недостатках говорит коротко: я боюсь его, он мени бьет.

Никак не хочется этому верить. Добрая слава на заводе, где Виктора знают 12 лет, заслонила его, как броня. Что могла противопоставить Надя, чем подкрепить свою правоту? На заводе она работает недавно, и знают ее только потому, что она жена Звенигородского. Работает она хорошо, учится, но никаких особых заслуг, выделяющих ее среди других рабочих, у Нади нет.

Женсовет и партийная комиссия, выделенная по этому случаю, пришли к выводу, что Надя «сама виновата», что если она будет хорошей хозяйкой, терпеливой женой, то в семье у них будет мир. Ответственность за это возложили на Виктора. На мир данном не более месяца.

— Я не могу быть ему хорошей женой, — говорит Надя. — Может быть, есть другие женщины, которые могут простить... добавляет она, подумав. — Я не могу... и снова повторяет: — Я боюсь его.

Еще раз в цехе обсудили достоинства Виктора и недостатки его жены. Супругов снова помирили. Добрая слава передового рабочего — Виктора Звенигородского на заводе не поколебалась...

Значительную часть своей жизни человек проводит на работе, и здесь каждый его шаг, слово, поступок становятся достоянием коллектива, находятся под его контролем. Но вот он пришел с работы, закрыл за собой дверь своей квартиры — теперь он дома, как говорится, сам себе господин. Посторонние глаза и уши тут могут только помешать. Человек имеет право во сам распоряжаться своей личной жизнью, и это право общество должно свято оберегать, как оберегает государство тайну переписки. Так оно и будет, когда уйдут без следа в прошлое злоба, корысть, пошлость, мещанские предрассудки, когда духовное развитие человека достигнет своего совершенства. Сегодня же мы бессильны во все вместе, сообща. Случилась беда, и человек растерялся. Кто поможет? Нужен справедливый судья — не наряющий, а понимающий. Нелегко выполнить эту роль.

В одном рабочем общежитии случилась драка. Один за другим под подозрение попали пять человек. И все это были люди, которых за что-то недолюбливала коллектив, а кого-то оказался «хороший», «милый» человек, «свой парень». Не все могут, видно, быть об'ективными, когда близко знают человека.

С желанием как-то оправдать Виктора, надо-то выгородить его столкнулась и я. Это желание зашло так далеко, что можно было усомниться в справедливости слов Н. Звенигородской. Выручил сам Виктор. Он честно подтвердил все, что рассказывала его жена.

Коллектив, общественность должны подорвать разобраться, найти главную, иногда скрытую причину, которая лежит в основе конфликта.

Детство и юность Виктора прошли в одном из немногих сел, где все еще бытует религиозная заповедь: жена да убоится своего мужа. В таких семьях бьют жен — «за дело» и «для порядка», чтобы была покорная, не понимая, что этим убивают самое главное — любовь, взаимное уважение, чувство справедливости. Семья строится на страхе. Подавленная обида в такой семье играет роль порохового бочки, всегда готовой взорваться. Этого и сейчас не понимает Виктор Звенигородский. По-настоящему высоких требований к нему не предъявили ни общественные организации, ни товарищи по бригаде. Звание ударника коммунистического труда должны носить люди, обладающие высокими нравственными качествами, коммунистическим мировоззрением, а в душе Виктора Звенигородского еще живут самые темные предрассудки прошлого. Ему надо много работать над собой, чтобы избавить себя от тяжелого наследия старого.

Н. ЛЯПИНА.

ВОЗВРАЩАЕМСЯ К НАПЕЧАТАННОМУ

Разговор о чести бригад коммунистического труда продолжается.

ДРУЖИТЬ „ПО-ЧЕСТНОМУ"!

Бригадир Дмитрий Малого из сборочного цеха завода имени Январского восстания вызвали к концу смены в партийное бюро. Предполагая, что речь будет идти о помощи отстающим, он попросил своих товарищей по работе после гудка не расходиться и ждать. Вернулся он ни чуть не растерянный и страшно улыбался.

— Что стряслось? — спросили его сразу несколько голосов.

— Седьмой «А» класс средней школы № 8 здорово отстает.

Рабочие удивленно помолчали. Потом кто-то спросил:

— При чем тут мы?

Бригадир перестал улыбаться и вдруг строго ответил:

— Мы по почину Валентины Дедовой дали слово работать так, чтобы рядом не было отстающих. Ну а школа, она тоже рядом!

Класс этот в средней школе № 8 и вправь пользовался нелестной славой. В общем, «трудный класс». А почему? Бригадиру вдохнул в общежитии Малому говорили о том много. Но то все была история. А вот сейчас смотрело на него множество глаз своих и насмешливых, пытливых и испытывающих. Сидели они все не очень тихо и готовы были в любую минуту сорваться с места — ведь уроки уже окончились. Говорить с ними вообще — о трудолюбии, о дисциплине — нет, слушать не будут. Бригадир вздохнул и спокойно спросил:

— Хотите увидеть, как сорокатонные краны строят?

Класс на секунду затих. Затем по рядам прошла волна восторга. А на другой день бригада коммунистического труда принимала уже у себя в цехе седьмой «А» — в полном составе. Ребята с увлечением осматривали мощную машину, слушали рассказы рабочих о ее свойствах. И потом встречи между бригадой и классом были заключен договор о социалистическом соревновании. Решили подводить итоги каждую неделю.

При первой же проверке оказалось, что класс заметно подтянулся. Двоек не было. Но рабочие сказали: «Оно, конечно, хорошо, что деньку вы провели без брака в производстве. Однако у вас есть прогулы да и троек многовато. Придется нам изучать ваш технологический процесс, искать в нем неполадки». И изучали.

Но случилось однажды так, что ребята к концу декады не представили свои сведения о ходе социалистического соревнования. Позвонили в школу — оказывается, пошефные получили несколько плохих оценок и решили о том умолчать. Нужно было принимать срочные меры. В школу пошли всей бригадой.

— Если на заводе сирывают плохие показатели, это называется очковтирательством, — сказал классу бригадир, — давайте, ребята, дружить по-честному.

Подействовало. Дальше было все «по-честному». Дружба росла и крепла. Рабочие помогли ребятам в оборудовании школьных мастерских, школьники пригласили рабочих на свое комсомольское собрание, на вечера художественной самодеятельности. Когда ребята сдали экзамены и все успешно перешли в восьмой класс, шефы организовали совместную поездку на экскурсионном автобусе по историческим местам Одессины. С нового учебного года соревнование будет продолжено.

В. ДМИТРИЕВ.

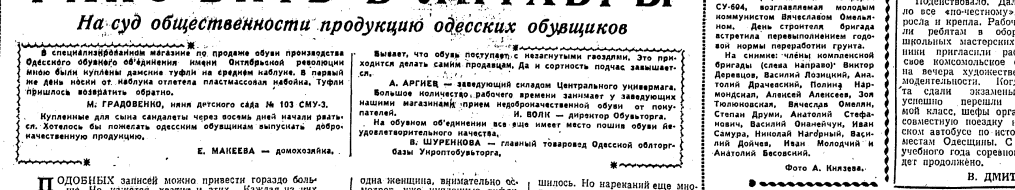

РАНО БИТЬ В ЛИТАВРЫ

На суд общественности продукцию одесских обувщиков

Сплошь и рядом наблюдаются случаи, когда в специализированном магазине уже по продаже обуви производства Одесского обувного об'единения имени Октябрьской революции многие были куплены дамские туфли на среднем каблуке. В первый же день носки от каблука отлетела пластмассовая набойка. Туфли пришлось возвратить обратно.

М. ГРАДОВЕНКО, няня детского сада № 103 СМУ-3.

Купленные для сына сандалеты через восемь дней начали рвать-ся. Хотелось бы пожелать одесским обувщикам выпускать доброкачественную продукцию.

Е. МАКЕЕВА — домохозяйка.

Бывает, что обувь поступает с незначительными браком. Это приходится делать самим продавцам. Да и сортность подчас завышается.

А. АРГИЕВ — заведующий складом Центрального универмага. Большое количество рабочего времени занимают у заведующих нашими магазинами приемы недоброкачественной обуви покупателей.

И. ВОЛК — директор Обувьторга.

На обувном об'единении все еще имеет место пошив обуви неудовлетворительного качества.

В. ШУРЕНКОВА — главный товаровед Одесской облторгбазы Укрпотребобувторга.

ПОДОБНЫХ записей можно привести гораздо больше. Но, кажется, хватит и этих. Каждая из них вызывает тревогу.

Факты обвиняют

ПРЕЖДЕ чем отправиться на предприятие, мы побывали в специализированном магазине № 5, что на улице Советской Армии. Он реализует продукцию одесских обувщиков. В течение одного часа двое покупателей возвратили ей обмен приобретенную здесь обувь, а одна женщина, внимательно осмотрев уже купленные туфли, отказалась от них — осыпается краситель с кожи.

На вопрос: «Большим ли спросом у покупателей пользуется одесская обувь?» — заведующая магазином Беата Михайловна Бергельсон ответила:

— Конечно, качество товаров за последнее время улучшилось. Но нареканий еще много.

И, как бы демонстрируя прорехи предприятия, она выставляет на стол несколько пар обуви. Вот детские: некрасивая, тяжела. В мальчиковой — тот же кудочный вес.

— И правило-таки фасонирования, — добавляет она, подумав. — Я не могу...

— Я не могу... — и снова повторяет: — Я боюсь его.

Еще раз в цехе обсудили достоинства Виктора и недостатки его жены. Супругов снова помирили. Добрая слава передового рабочего — Виктора Звенигородского на заводе не покобелалась...

Значительную часть своей

ЗАБОТЫ ДЕПУТАТА

ОБРОЙ славой пользуется в Ильичевске комсомольско-молодежная комплексная бригада экскаваторщиков и шоферов СУ-604, возглавляемая молодым коммунистом Вячеславом Омельяном. День строителя бригада встретила перевыполнением годовой нормы переработки грунта.

На снимке: члены комплексной бригады (слева направо) Виктор Деревцов, Василий Лозицкий, Анатолий Драчевский, Полина Нарожденко, Алексей Алексеев, Зоя Тюлюковская, Вячеслав Омелин, Степан Друми, Анатолий Стефанович, Василий Онанейчук, Иван Самура, Николай Нагорный, Василий Дойчев, Иван Молодчий и Анатолий Бесовский.

Фото А. Князева.

Токарь опытно-механического завода Святослав Васильевич Олещук — депутат Одесского горсовета. Рабочие очень уважают этого внимательного, чуткого к их нуждам человека, часто обращаются к нему за советом, помощью.

Фрезеровщик завода Фошберг пожаловался депутату на бюрократизм в некоторых учреждениях. Во-первых, где живет Фошберг, заливает водой сараи жильцов. Куда ни обращались, всюду отмалчиваются. Депутат занялся этим делом, связался с управлением водоканализации, добился наведения порядка.

Или такое дело: муж и жена — работники завода никак не могли уладить вопрос о приеме их сына в первый класс школы, что по соседству с заводом. Между тем в отдаленную школу родителям было бы очень трудно водить ребенка. Депутат пошел в ближнюю школу, об'яснил директору положение дел. Вопрос был решен положительно.

Но не всегда так просто решаются вопросы, волнующие избирателей.

— Еще зимой я получил письмо от гр. Любовной, — рассказывает С. В. Олещук. — У нее две больные дочери, одна из них вообще прикована к постели. Комната на втором этаже. Мать просила Приморский райисполком поменять эту комнату на другую, на первом этаже.

Казалось бы, просьба обоснованная и выполнимая. Однако райисполком отказал.

Я проверил письмо, убедился, что Любовная права, и доложил об этом в горисполком. Здесь обязали Приморский райисполком просьбу удовлетворить. Прошло три месяца. Сегодня, по работе, я решил проверить, выполнена ли она. Оказалось, ничего не сделано. Придется снова пойти в исполком и добиться удовлетворения просьбы.

Много забот у депутата...

Л. ГРИГОРЬЕВ.

Пионеры железобетона

Шестьдесят пять лет назад в Одессе была издана небольшая книга «Железобетонные конструкции». Она сразу же обратила на свое внимание отечественных и зарубежных инженеров. И не удивительно: это была одна из первых в России работ по новому тогда строительному материалу железобетону. Автор книги — инженер Станислав Иванович Рудницкий. Воспитанник Петербургской военно-инженерной академии, он окончил ее в Одессе. При его участии сооружены здание Бессарабского Таможенного Склада, стеклянный завод, офицерское собрание, где он первым на юге применил железобетон.

Под руководством Станислава Ивановича возводились также ребристые купола на элеваторах Ильичевского Екатерининской железной дороги, на строительстве которых был впервые метод бетонирования в передвижной опалубке. Разработал С. И. Рудницкий и конструкцию бетонных сводов, армированных нарисали по специальным данным, а обычной матурой — так называемый «бетон в обойме».

Полученный на строительстве опыт применения железобетона инженер обобщил сначала в небольшой статье, затем — в докладе, сделанном в Одесском отделении российского технического общества. И, наконец, в книге «Железобетонная конструкция».

Гр. ЗЛЕНКО.

НОВО-КРАМАТОРСКИЕ ВЕЛИКАНЫ

Роторный экскаватор, который в течение суток может срыть гору об'емом в 10 двухэтажных домов, начал работать на Мариупольском карьере на Украине. Он час от часу выдает на-гора 3000 кубических метров грунта.

ГОВОРЯТ ОБУВЩИКИ

И вот мы на обувном об'единении. Рассказываем о претензиях покупателей. Руководители предприятия соглашаются с нами, но оговариваются:

— Только частично.

Настроение у них неоправданно благодушное. Верно, об'единение улучшило свою работу. Но неопровержимо и то, что здесь выпускают еще значительное количество плохой продукции, долгого стараются не замечать. Первые успехи заслонили серьезные недостатки.

То от одного, то от другого ответственного товарища слышим:

— Нас хвалить теперь надо.

Особенно набивается на комплиментыы главный инженер Аркадий Маркович Ерухимович.

Несерьезно. Рано, очень рано бить в литавры. Предоставим слово документам. Только в июле, по официальным данным, в об'единение возвращено на обмен триста пар различной обуви. Это не так уж мало при месячном выпуске 22 тысяч пар. А если еще учесть тех обманутых, которые не знают гарантийных сроков носки обуви и не предъявляют своих претензий? Вообще-то мог резко увеличиться.

Но это касается только той продукции, которая доходит до покупателя. А сколько недоделок допускается внутри некоторых цехов, которые производители устраняют в третьем цехе, производящем дамские туфли и босоножки на среднем каблуке, и в том, выпускающем дамские туфли на низком каблуке, возврат обуви не прекращается: говорят здесь, с финиша достигает 15 процентов. Кто в этом виновен — узнать трудно. В день нашего посещения в цехах не было возвратов возврата обуви, не увидели мы и доски брака, на которой здесь когда-то красовалась продукция нерадивых рабочих с указанием их фамилий.

В отделе технического контроля нам перечислили ряд дефектов обуви. В то же время работницы ОТК, не моргнув глазом, лгано заявляют ее сортность.

— Что ж, — разводит руками исполнительный директор начальника ОТК Иосиф Абрамович Мер. — бывает, ошибаемся.

Слишком часто происходят такие ошибки. Обтюгрибрак только в прошлом месяце переведено из модельной обуви в рядовую 1.600 пар. Это говорит о многом. ОТК еще не стал зорким потребителем. Но его вине немалую обуви с грубыми изъянами попадает на склады предприятия, а отсюда на прилавки магазинов.

Вероятно, для оправдания своих грехов некоторые работники предприятия упорно проталкивают теорию «тяжелой ноги». По их мнению, «тяжелая нога» покупателя часто виновна в том, что приобретенная им обувь раньше времени выходит из строя.

Трудно, даже невозможно выявить процент виновности каждого, но секретарь парткома Владимир Павлович Иванов. — Остальное пусть берут на себя наши поставщики, ибо они обязаны нашу продукцию производить из доброкачественных материалов.

Но это не снимает ответственности и с нас. Мы сами, — чистосердечно признается

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

НАПЕРЕКОР ТРУДНОСТЯМ

Решения ноябрьского Пленума ЦК КПСС вдохнули в работу нашей партийной организации новое содержание, придали ей больше конкретности и целеустремленности.

Партийное бюро в этом году больше внимания стало уделять высокопроизводительному использованию тепловозов, координации действий между локомотивными бригадами и движенцами. Чем было вызвано такое пристальное внимание именно этим вопросам?

Дело в том, что, успешно завершив план перевозок в прошлом году и получив новые высокие задания по всем технико-экономическим показателям, мы в начале этого года стали перед фактом невыполнения плановых заданий и социалистических обязательств.

Особенно волновало нас отсутствие слаженной работы между локомотивными бригадами и движенцами, невыполнение норм среднесуточного пробега тепловозов и среднего веса поезда. Надо было выяснить коренные причины отставания, глубоко разобраться в технологии производства. И одним нам на помощь пришли многие коммунисты и беспартийные.

Члены комиссии партконтроля тт. Вышинский, Верди, Вакуленко, Семенюк, вместе с активистами глубоко изучили работу локомотивных бригад в различных видах движения. Были вскрыты причины отсутствия слаженности между локомотивными бригадами и движенцами. Они состояли главным образом в том, что долгое время не проводился анализ работы единых смен, которые на протяжении многих месяцев не соблюдались в масштабе Одесского узла.

Другая группа коммунистов вскрыла причины невыполнения среднего веса грузового поезда и суточного пробега локомотивов. Мы не могли согласиться с тем, что средний вес поезда в январе был на 37 тонн, а суточный пробег локомотивов на 20 километров ниже установленных норм. В передаточной колонне получалось так: что многие машинисты даже не выполняли плановых заданий по пробегу. Это приводило к резкой разнице в заработной плате локомотивных бригад.

Партийное бюро собрало локомотивные бригады совместно с работниками станций узла и диспетчерским аппаратом отделения. Сообща обсудили наболевшие вопросы. Посоветовались, как лучше организовать соревнование за украинский час, наиболее эффективно использовать тепловозы, свести на узле до минимума их резервные пробеги.

Мы предъявили работникам отделения серьезные претензии. По чему завязалось соревнование на одну поездку? Ведь это привело к значительному увеличению количества неположенных простоев. Нам пришлось также выслушать и немало справедливых замечаний в свой адрес.

Это был настоящий партийный, деловой разговор. Он, конечно, не мог мгновенно изменить положение дел, но оставил определенный след в работе единой смены узла, где трудится несколько тысяч человек.

В борьбу с недостатками были вовлечены коммунисты и беспартийные, работающие на тепловозах. Так, машинисту т. Касьянюку было поручено изучить на станции Одесса-Товарная вопрос увеличения полезной работы локомотивов, и он успешно выполнил это поручение. В результате дружной работы локомотивных бригад и движенцев на этой станции суточная полезная работа тепловозов повысилась на 40 минут.

Многое сделали для увеличения полезной работы локомотивов коммунисты тт. Лунский, Фельдшинский, Москаленко и другие.

Партбюро подняло всю партийную организацию, а при помощи коммунистов весь коллектив на «расширение» узких мест в работе депо. И сейчас налицо конкретные результаты партийной работы по руководству производством.

Хорошо выглядят измерители в пассажирской колонне коммунистического труда. За пять месяцев локомотивные бригады этой колонны сотни опаздывавших поездов ввели в график, а общий налет опозданий составил более 173 часов. Машинисты тт. Грабб, Новак, Степанов, Греченко имеют нагон опозданий более чем по три часа.

У нас каждая локомотивная бригада знает, что если она за одну поездку сэкономит 300 килограммов дизельного топлива, то в доход государства поступит 9 рублей. Все это конкретизирует партийную работу и делает ее более действенной.

К сожалению, еще не все грузовые поезда уходят полновесными. Мы думаем, что с помощью работников станций Колосовка и Одесса-Сортировочная, которые формируют для нас поезда, можно поправить это дело.

Мы стремимся создавать в коллективе атмосферу трудового соревнования, творческого подхода к делу, усиливать заинтересованность локомотивных бригад и ремонтников в дальнейшем улучшении всех экономических показателей.

В. ЛИВЕНЦОВ,
секретарь партийной организации тепловозного депо Одесса-Сортировочная.

Дело нашего сердца

Когда в Одессе в разгар лета съезжаются 360 пионеров ГДР — рабочие, ремесленники, инженеры и научные работники вошли во двор советского «теплохода «Победа», они были полны радостного ожидания того прекрасного, что им предлагалось программой ДФР (Немецкое бюро путешествий).

Уборщица народного предприятия «Деликата» (г. Лейпциг), которая впервые гостила в СССР, и профессор университета имени Гумбольдта (г. Берлин) — все надеялись отдохнуть во время путешествия Одесса—Батуми через порты Севастополь, Ялта, Сухуми, Гагра и Сочи, протяженностью 2000 километров, познакомиться с Крымом и Кавказом, с их богатой субтропической растительностью.

Они желали в течение этого короткого времени познакомиться с жизнью советских людей.

Действительность превзошла все ожидания,

Макс КЕЛЕР,
руководитель немецкой группы туристов.

Берлин.

ОДЕССКИЙ завод имени Январского восстания. Хорошо трудятся на монтаже силовых установок комсомольцы и молодежь цеха (слева направо): слесари-сборщики Владимир Волков, Александр Гострин, Виктор Соцкий, Владимир Андрианов, Альберт Водопин и Леонид Шаполева. Они монтируют в месяц сверх плана две-три силовые установки.

Фото А. Теплова.

Энтузиаст

Энтузиаст общественных работ,
Он груз нагрузок словно пух несет...
С другого бы катился градом пот,
А этот никогда не устает:
За взносами гоняясь сам не свой,
Бежит он... от работы основной.

Г. НОВОСЕЛЬЦЕВ.

Пленум промышленного обкома комсомола

Состоялся очередной пленум Одесского промышленного обкома ЛКСМ Украины. В его работе приняли участие секретари комсомольских организаций, партийные работники, новаторы производства, работники культуры, искусства.

С докладом о работе областной комсомольской организации по выполнению решений июньского Пленума ЦК КПСС, III Пленума ЦК ВЛКСМ, V Пленума ЦК ЛКСМ Украины выступил секретарь Одесского промышленного обкома комсомола т. Черниевский.

Коммунистическая партия проявляет постоянную заботу о воспитании молодого поколения, которому предстоит построить коммунизм, жить при коммунизме. Сердцевина, становой хребет всей нашей идеологической работы — это воспитание любви и уважения к труду на благо общества, трудовая закалка людей. Комсомольцы, молодежь нашей области проявляют себя активными бойцами трудового фронта.

Широко поддерживается среди молодых рабочих на заводах, фабриках, стройках, на морском и железнодорожном транспорте нашел призыв трудовой гвардии Одессины — открыть народный счет коммунистических дел.

Юноши и девушки нашей области активно участвуют в социалистическом соревновании. Но не желают сил для досрочного выполнения семилетки. На любом предприятии, на стройке, судне вы увидите на Доске почета имена молодых новаторов труда. Но это не значит, что соревнование всюду ведется образцово. Нужно настойчиво бороться с формализмом, пустозвонством в организации соревнования среди молодежи, тогда успехи будут значительно большими.

Молодежь не должна терпеть в своей среде бездельников, тунеядцев, разгильдяев ко всему хлопцев. Против них нужно вести беспощадный огонь, направлять всю силу общественного гнева.

Большое место в докладе было уделено вопросам воспитания юношей и девушек на революционных и трудовых традициях. Главная задача — учить молодежь жить по-ленински.

Докладчик подробно рассказывает о политической учебе молодежи, работе школ, вскрывает недостатки в лекционной пропаганде, организации досуга юношей и девушек.

На трибуне — секретарь Измаильского горкома комсомола т. Скоморовский. Он говорит о трудовых делах молодых измаильцев, их многочисленных производственных подарках в честь 60-летия ЦК ВЛКСМ и 25-летия РСДРП. Тов. Скоморовский отмечает также недостатки в организации социалистического соревнования. Мало еще популяризируются успехи передовиков, новаторов производства. Настало время учредить переходящее Красное знамя обкома комсомола для лучшего молодежного коллектива коммунистического труда.

С большим вниманием слушали участники пленума начальника музейно-прессового цеха завода имени Январского восстания т. Мирочника. В этом цехе работает прославленная бригада одного из однофамильцев — Героя Социалистического Труда в Одессе Дельина Васильевича Овсянникова, здесь обрела известность молодежная бригада коммунистического труда, руководимая А. Ходанским. Почетный главный комсомольский цеха умело и заботливо воспитывает молодых рабочих, щедро принимает на завод, учит их мастерству, честному отношению к труду.

В обсуждении доклада приняли участие также тт. Зеленин — начальник областного управления профтехобразования, Коган — секретарь автотракторного цеха завода коммунистического труда имени Дзержинского, Ковшалькун — заведующий отделом комитета комсомола морского транспорта, Гайдамака — начальник областного управления охраны общественного порядка и другие.

С речью на пленуме выступил секретарь Одесского промышленного обкома партии т. Солдатов.

По заслушанному вопросу пленум принял конкретное решение.

Участники пленума горячо одобрили решения июньского Пленума ЦК КПСС, политическую деятельность Президиума ЦК КПСС, товарищей Н. С. Хрущева по дальнейшему укреплению мирового коммунистического движения. Участники пленума осудили позорное поведение китайских руководителей, безответственно и нагло клеветящих на ленинскую политику мира, на нашу партию и Советское правительство.

ЗА ДВАДЦАТЬ ДНЕЙ ДО ЗВОНКА

Если спросить иного руководящего товарища: любит ли он детей, можно нарваться на неприятность.

— Как вам не стыдно задавать такие вопросы — возмутится этот товарищ. — В нашей стране любовь к детям, забота о детях — закон!

Верно, закон. А все-таки любовь к детям разные руководители проявляют по-разному.

Вот начальник Одесско-Кишиневской железной дороги Василий Иванович Козенко. Попробуй его: возьмите шефство над школой № 30, помогите подготовить ее к новому учебному году. Не отказался, но стал ссылаться на объективные причины. Все нашли железнодорожники: и деньги, и материалы, и рабочих. Ремонтируют школу так, что педагоги, родители не нахвалятся: добросовестно, со вкусом, с отцовской заботой. Придут ребята в новом учебном году в школу и не узнают ее, так она похорошела.

Вот это и есть любовь к детям в конкретном выражении.

— Плохо вы успеваете, дальники строители!

Рис. Л. Янусова.

Или Алексей Евгеньевич Данченко, начальник Черноморского пароходства. Моряки решили взять на себя ремонт двух школ — 39-й и 117-й. Слову своему они верны. И им горячая благодарность от педагогов, родителей, ребят.

Теперь представим себе такую картину. Приходит из школы домой после первого дня занятий сын или дочь. Ефима Михайловича Лемберского — главного инженера «Курортстроя».

— Ну как, — спрашивает отец, — порядок?

— Какой там порядок! — пожмет плечами сын или дочь. — Классы не отремонтированы, лестничные перила шатаются, полы со щелями — никакого порядка...

— Безобразие! — скажет Ефим Михайлович. — Куда только педагоги смотрят! Жаловаться будут!

А чего жаловаться, Ефим Михайлович. Отвечайте за ремонт этой школы отвечал такой же руководящий товарищ, как вы. Вот обязали вас привести в порядок школу № 21. А вы, видишь, и дела нет до нее. Ремонт не ведется: то материалов нет, то еще чего. Кто же поверит вашим заверениям в любви к детям!

Не поверит и начальнику «Бурвода» Анатолию Федоровичу Романовскому. Вооруженная его ответственность за ремонт школы № 90, так он, бедняга, не знал, как уйти от этой «обузы». Тянул, тянул, дотянул, ничего не сделал, до конца июня и вновь школа осталась на лето, говорит, ремонтировать школу. Теперь кто-то другой в считанные дни должен спасать положение.

Школьный звонок раздается точно в срок. Я это сообщаю начальникам РСУ № 5 и № 8 тт. Степанову и Беляеву, другим строителям, ответственным за ремонт школ в Одессе и других городах нашей области. Торопитесь, товарищи, до звонка недалеко.

Не то может выйти и такой конфуз. Спросит иного школьника — любит ли он руководящих строителей, прорабов и ответит: не всех. Опасайтесь, товарищи, попасть в число этих «не всех»!

С приветом

Карп ПОЛУБАКОВ.

Два письма в один адрес

Скоро исполнится девятнадцать лет, как жильцы дома № 36 по улице К. Либкнехта добиваются восстановления четырех балконов и ремонта крыши. А счастье было так близко!

В марте этого года ремонтные работы, наконец, поручили РСУ-1 Новгородского района. Начальник РСУ- т. Перелетчик горячо взялся за дело. В мая к дому доставили подвесную люльку. Она лежала на земле две недели. Потом — новый бросок вперед. Разворотив крышу, люльку подняли на три метра от земли, чтобы она не мешала прохожим. Сил для дальнейшей работы у ремонтников уже не хватило.

Положение на сегодняшний день таково: люлька находится в «невесомом» состоянии, через искореженную крышу в квартиры жильцов беспрепятственно проходит дождевая вода, а т. Перелетчик разрешает о новых успехах своего РСУ.

А. АФАНАСЬЕВИЧ.

И нам есть что добавить в адрес т. Перелетчика. Наш дом № 6 в переулке Чайковского уже два года находится в состоянии неоконченного капитального ремонта. Состояние это весьма далеко от стадии окончания работ переносятся с месяца на месяц. А от многих уже выполненных работ несет изрядным браком. В некоторых квартирах рассохлись паркетные полы, лепничные плиты красит вторично, кое-где вторично штукатурят потолки.

Часть работ, предусмотренных дополнительным соглашением между подрядчиком и заказчиком, РСУ № 1 выполнять не хочет. Вот тебе и комплексный ремонт!

Жильцы дома: Л. РЕЙФМАН, В. ЗНАК, Б. КОТОВИЧ и другие.

Примечание «Полундры». Как видим, между т. Перелетчиком и опекаемыми им жильцами идет бойкая перепинка. Правда, перепинка эта односторонняя: жильцы пишут, начальник РСУ № 1 молчит. Очень просим, т. Перелетчик: отзовитесь хотя бы нам.

Бойкое место

Дорогой Карп Иванович!

Обращаемся к вам за помощью. Наш дом № 1 на площади Советской Армии — самый крупный в Одессе: в нем проживает около двухсот семей. Не потому ли его так полюбили работники таксомоторного парка?..

Два года назад у самого дома устроили стоянку такси. Можно догадаться, что это за удовольствие: с рассвета до полуночи шум и гам, дети боятся выходить на улицу, чтобы ненароком не угодить под машину.

Все же жильцы притерпелись. Это обрадило руководителей таксомоторного парка. И они сделали новый шаг вперед. Теперь у нашего дома устроена также стоянка междугородных такси, и нам совсем жить не стало. Всю ночь напролет под нашими окнами не умолкают крики, споры, ревут мощные моторы, всю ночь хлопают дверями, раздаются хохот и визги. Лишенные сна жильцы выходят на улицу и упрашивают скандалистов угомониться. Куда там! В ответ слышишь насмешки.

Мы хотим спросить тех, кто дал разрешение на стоянку: видают ли они, что творят? И знают ли они, что такое издевательское отношение к отдыху и покою трудящихся?

Группа жильцов.

ПОУЧИТЕЛЬНЫЕ ИСТОРИИ

«Я забыл пропорции», — писал об'явление пом. директора зав. производством столовой № 24 первого треста столовых Т. Колесниченко. В котлеты было вложено 23 процента хлеба вместо 18 по норме.

* * *

«Горькое» — причали гости заведующей магазином № 8 Умпорттреста М. Барсуковой, собравшиеся по поводу семейного торжества.

Однако там молодоженов не было. Это хозяйка дома потчевала своих гостей шоколадными конфетами и печеньем, которые вследствие истечения сроков хранения, прогоркли, приобрели неприятный запах и были забракованы в количестве 137 килограммов.

У НАС В ГОСТЯХ ПИСАТЕЛИ ДОНБАССА

В ОДЕССЕ НАХОДИТСЯ ГРУППА ПИСАТЕЛЕЙ ДОНБАССА — ПРОЗАИКИ В. СОКОЛОВ, Н. ГРЕВЦОВ, Г. НРИВДА, ПОЭТЫ Н. ДОМОВИТОВ, С. ВУЙКОВ, К. СВЕТИЧНЫЙ. НАШИ ГОСТИ ВМЕСТЕ С ОДЕССКИМИ СОЛГАТАЛЬЯН ПО-ПЕРУ ПОБЫВАЛИ НА СУДОРЕМОНТНОМ ЗАВОДЕ № 1, АВТОРЕМОНТНОМ, КАНАТНОМ ЗАВОДАХ, НА ФАБРИКЕ имени ВОРОВСКОГО, ПРОЧИТАЛИ ПЕРЕД РАБОЧЕЙ АУДИТОРИЕЙ СВОИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ.

16 АВГУСТА СОСТОИТСЯ БОЛЬШОЙ ЛИТЕРАТУРНЫЙ ВЕЧЕР, В КОТОРОМ ПРИМУТ УЧАСТИЕ ДОНБАССКИЕ И ОДЕССКИЕ ПИСАТЕЛИ.

СЕГОДНЯ МЫ ПУБЛИКУЕМ НЕКОТОРЫЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НАШИХ ГОСТЕЙ ИЗ ДОНБАССА.

У МАЯКА

Связь чащу до робких
прогалин,
Где виснет над морем скала,
Нас славная девушка-Галя
В тот день на маяк привела.
Отсюда — простор без предела
С судами в дали голубой.
Внизу тяжело и несмело
Дышал утомленный прибой.
Он бился в гранитные грудь,
У берега пыл свой смирив.
Где сосны, наверное, чудом
Цеплялись за скользкий
обрыв.

Здесь к морю не видно
подхода,
Ступнешь — и костей
не собрать.
Здесь словно старалась
природа
Всесильье свое показать.
Ни птицы, ни зверя
не встретить —
Лишь камни в белесой пыли.
А как же бойцы в сорок
третьем
Здесь к «Малой земле»
подошли?

Степан БУТОРКОВ

РОСІЙСЬКЕ ЧУДО

Хай чудом це здається
людям,
Мій знаєш чуда — не було.
А був народ Росія й люте,
Коромою прикрите, зло.
І панщини нелюдська втома,
І нагай. І кулі в спину,
І вихоть прілої соломи
На всіх — на себе й на
скотину...
Хай чудом це здається
людям, —

Для нас не впала в неба
манна,
За неї, в ланцюги закуті,
Ми найлютішу смерть
приймали,
Ми, гиблим в централах
півночі
І в бій вступали знову
й знову,
Всім наболілим серцем
рідні
І серцю Ленінa, і слову.
Хай людям це здається
чудом —
Росії зоряна дорога —
Для нас — це нахти
першобудів
І штурмових ночей тривоги,
І руки, в праці обважнілі.
І пайка хліба з осколками —
Щоб тільки ти росла
й мужніла,
Земля, оміяна вітрами.
І ти, важкі пройшовши
терни,
Сягнула зір в казковий
ліс!
І правди зерна, миру зерна
На всій посіяла планеті.
І стала біля них на варті, —
Всенароднім подвигу
готова —
Країна ленінського
корту.
Вітчизна ленінського
слова.
...Хай чудом це здається
людям, —
Мій знаєш: не було чудес.
Був бій і труд, і віра
в грудях. —
Ти свідок, людський рід
увесь!

Віктор СОКОЛОВ.

Продовження легенди

Пам'яті Ярослава Шпорти

Гей, далеко розкинулось поле колгоспне, за день чи й об'їхати. Красиво хлахтою лівобоко лягло воно до обрію, обгорнуло вишнево село на пригірку і втиснулося в темний гай, що стоїть поодаль.

Невелика річка Перевід оповсе пісеєла і біжить понад цілком гуди, де виочиться у вічна древні старі козацькі могили. Як глянеш з тих могил — здається, що то голуба стрічка упала на землю з весільного вінка молодої.

Дзвенять навколо квіти в свої різнобарвні дзвіночки. Чатує поле, квітує земля колгоспна, як молода матір, і слухає пісню...

Ні, то не жайворн тремтять в піднебесі, не соловейки розхитують тіпли калини в гаю, не сонячне плесо бринить на золотих струнах арфи...

Чия ж то пісня?..

Жмарна спинилася над полем, вітер затих при долині.

Розкинають дівчата спини, і лежать позабуті сапи на зелених рядках буряків. Світліше чоло трактористів, а пісня летить і переливається, як семиквітна веселка опісля грози, вогкече, мов джерело, що пробилося з глибин землі крізь кам'яні брили, шепоче, мов трави, коли до світу омиваються росою.

ГЛУБИНА

Земля свій уголь неблагатый
Тебе без жалости отдаст:
Ударь кайлом, копни лопатой
На склоне балочки пологой —
И обнажится верхний пласт.
Сверкнет он гранями излома:
Кристаллы те и тот же цвет.
Но всем давно уже знакомо —
Верхний пылает, как солома.
А жара в нем большого нет.
И потому, борясь с водою,
Круша песчаны и гранит,
Шахтер родится с глубиною:
Чем глубже уголь под
ногами,
Тем больше жара он хранит.
Открыть верхний любой
сумеет.
Не нужен здесь особый труд.
Ты вглубь иди, ищи смелее.
Тогда стихи людей согреют,
Тогда слова сердца замрут.

Николай ДОМОВИТОВ.

А Олеся того не бачить, вона ще полем, радіснa і щаслива. І хай її ще не видно з-за лиману, озимої пшениці, та кожний напевне впізнав би за багато верст, бо хто ж має такий дзвінкий та дивний голос!..

Та й ви їй не спішіть, коли на рушах у неї лежить рожевощоке немовля і синіми очима дивиться в широкий незнайомий світ. Воно всміхається до Олесі, і здається тоді молодій матері, що нема більшої радості і щастя, як нести на руках оцей маленький світанок...

Йде Олеся полем — і хилиться трави до ніг, і сяє сонце голубом на плечі, і схиляється блакить до ясного чола.

— Поглянь, сину, на свою квітучу землю і на своє безхмарне небо і збережи їх від злої бурі...

— Візьми собі, сину, нестримні кінські орда і горде левине серце і будь в той же час ніжним і чистим, як польова квітка...

І розумів ті слова її маленький син, бо очі його були чисті, як сльоза материнської радості, і світилися...

То була перша усмішка, яка осяяла його лице.

І задзвеніла земля колгоспна, в тисячі дзвіночків ударила, побачивши ту усмішку...

І почувся її всесильний голос:

— Вігайте нову людину, що прийшла у світ!..

— Я дам йому свою силу і вроду — і походяться в ущелинах жалібні потвори, слуги чорної смерті і жовтого диявола. І сконають вони навіки, відчувши в злості своїй, що несила їм здобути людину, якій випало продовжити легенду на землі...

Слава матері, що народжує таких дітей!..

Чує ті слова Олеся, і overflow із 18 сонячна доріжка до щастя...

Йде Олеся полем колгоспним, а воно розкинулося на тисячі верст, чи й об'їхати його, бо немає йому ні міниа, ні краю, як нашій легенді...

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

ДНЕВНИК СПАРТАКИАДЫ

9 августа на III Спартакиаде народов СССР вступили в борьбу 1600 полпионеров «Юные спортсмены — легкоатлеты. Это рекордное число. Даже на олимпийских играх в Риме их состязалось на полтысячи меньше.

Первые финальные старты принесли первые рекорды. Превысили высшие достижения своих республик победитель соревнований по толканию ядра А. Вариулене из Литвы — 18 метров 71 сантиметр и второй призер в этом виде москвич Н. Карасев — 18 метров 60 сантиметров.

С большим преимуществом состязания в метании диска у девушек выиграла ярославская ученица Ленинграда Г. Пресс. Ее результат — 57 метров 63 сантиметра, тогда как занявшая второе место москвичка Н. Поливанова метнула снаряд на 53 метра 6 сантиметров.

Гимнасты начали выполнение произвольной программы. У мужских команд, как и у женских, главный спор за первенство идет между командами Москвы и Украины и их лидерами — В. Шахлиным и абсолютным чемпионом страны В. Кердеклидзи. Пока украинский коллектив проигрывает москвичам 0,65 балла. Но спор еще продолжается.

Для того, чтобы приобрести опыт организации крупнейших соревнований, в Москву на Спартакиаду приехали председатель организационного комитета по проведению летних олимпийских игр 1964 года Н. Таката. Вместе с ним в нашу столицу, приехали генеральный секретарь олимпийского комитета Гвинею С. Ножано и глава центра по подготовке японских спортсменов К. Осина. Число гостей спартакиады растет...

(ТАСС).

Положение команд на 10 августа

Украина — 343 очка, Москва — 334,5, РСФСР — 316, Ленинград — 284,5, Грузия — 267,5, Белоруссия — 226,5, Литва — 187,5, Узбекистан — 184, Латвия — 183,5, Азербайджан — 165, Казахстан — 164, Эстония — 155,5, Армения — 144, Молдавия — 137, Киргизия — 105,5, Таджикистан — 95,5, Туркмения 68.

(ТАСС).

ТУРНИР НА ЗАВОДЕ

Физкультурники завода «Кинап» долго ждали этого дня. Впрочем, не просто ждали. Начальник заводской водной станции Анатолий Стрекнев и его добровольные помощники — активисты спортивно-массовой работы тщательно готовились к спартакиаде народов Советского Союза.

Первыми вышли на старт гребцы. Дистанция гонок проходилась вдоль серега Ограды на две тысячи метров. Быстро и сильно прошел от старта до финиша экипаж шлюпки-двойки — Хомер и Рыжов. Но не им было суждено стать чемпионами заводов. Это почетное звание присуждено самым «быстроходным» — спортсменам Белинскому и Александрову Шершневу.

Всегда почетно выстрать первое место на плесе одиночке. Это оказалось под силу фрезеровщику, ударнику коммунистического труда Малышеву. Он опередил сестер Кашеевых и Коллакова. Поспорить силами и женщины. На 1000-метровой дистанции лучшей была работница сборочного цеха Р. Дьячкова.

Гонка гребцы решали, кому быть чемпионом, на спортивных площадках родной сталели или сражения шахматистов и теннисистов. Шахматисты «Кинапа» — призовые чемпионы «Авангарда» и поэтому их турнир вызвал большой интерес. Победителем блицтурнира по-

священного Спартакиаде народов, стал сотрудник техотдела завода Булатченко. На первое место в состязаниях по настольному теннису вышел слесарь, ударник коммунистического труда Кащеев.

Заводской спортивный праздник удался из славу.

М. СМИРНОВ.

ФУТБОЛ

В КЛАССЕ «Б»

Соревнования на первенство Украины по классу «Б» в разгаре. Уже проведено пять туров второго круга. В этом туре ведущие позиции второй зоны закончили встречи с потерями. Так, например, футболисты г. Жданова лишились одного очка, сыграв с волной Кадиевки — 2:2, а днепропетровцы записали поражение в Харькову — 2:0. Успехи любимцев спортсмены Полтавы завершили у Кривого Рога — 3:0.

Замкнул прогрессирует студенческая команда Мелитополя, обыграв «старожилов» класса «Б» — команду Краматорска — 1:0.

Игры остальных команд закончились со следующими результатами: Горлопово — Сумы — 2:0, Донецк — Ковалево — 2:2, Никополь — Северодонецк — 1:2, Желтые Воды — Конотоп — 3:2, Керчь — Севастополь — 1:0.

В пятерку ведущих команд входят: СКА (Одесса) — 35 очков (после 21 игры). Жданов — 33 (после 24 матчей). Далее идут Харьков и Полтава по 28 очков, Севастополь — 26.

В первой зоне по-прежнему лидирует «Локомотив» (Винница). В очередном матче железнодорожники победили сильного соперника — «Колеса» (Житомир) — 5:0.

На ипподроме

Знаток конного спорта утверждает, что беговая дорожка на Одесском ипподроме лучшая в Советском Союзе, а может и во всем мире. В доказательство приводит такой пример. Года три-четыре тому назад русский жеребец Жест пробежал 1600 метров менее чем за две минуты. Результат феноменальный. В дальнейшем, где бы ни выступал этот выдающийся конь, ему не удавалось показать такое время.

Может, местные знатоки, именно потому, что они местные, преувеличивают качества Одесского ипподрома. Но все же он хорошо широкое поле, ограниченное посадками насаждениями, три беговые дорожки с отличным грунтом, замечательный климат, море рядом...

На ипподроме (4 станция Большого Фонтана) работу и воскресенье проводятся бега. Расистые испытания. Недавно здесь состоялся большой летний праздник конноспортивных, в соревнованиях за резвость участвовали десятки отборных рысаков. Красивое это зрелище! Главное требование, которое предъявляется к лошади — это, конечно, резвость. Но ценятся и другие свойства животного: «блестящая экстерьер», хладнокровие, выгулка, умение противостоять маленькое диковину пальцев на удилища, его волю.

На праздничные рысистых испытаний разыгрывались традиционные Большие призы для самых резвых лошадей — трех и четырехлетнего возраста. Украинский приз. Большой летний приз, призы в честь Ильинского, Люстдорфского, Ленинского заводов. Достижения всех звездов — 1600 метров. Самыми резвыми рысаками оказались Кродна — 2 мин. 07,4 сек. (наездник Анатолий Костев), Арбитраж — 2.07,4 (наездник Степан Дорошенко), Карабин — 2.08,6 (наездник Константин Сокрут), а также Новый — 2. Пластун Писот — 2. Это высокий класс резвости, что не выдающийся, рекордов не было.

Большую удовольствие зрителям доставила русская тройка. Вместо привычной двухколесной качалки на дорожку выкатил раздольный экипаж с прекрасными рысаками и русской упряжке с бубенцами. Красивы и быстро несшиеся лихие пони. Зрители, боясь пропустить хоть один интересный момент, записывали своих лошадей и замирали в ожидании чуда-тройки. На крутом вираже взвилось облако пыли, и тройка вышла на последнюю прямую. Словно чувствуя на себе прекрасные взгляды людей, лошади старались как всех лучше. Первой стрелкой она вошла в створ финишных ворот. Зрители, не жалея ладоней, проводили ее горячими аплодисментами.

Наездник Николай Петрович Старцовцев после заезда уступал вожжи зрителей, прошелся перед трибунами и сделал круг почета. Диктор-глашатай пригласил вожатых тройка русских рысаков показала выездку в движении, вид в галопе. Установился всеобщий рекорд!

Пока у судейской вышки арушаются призы победителям состязаний, пока готовятся новые заезды, я дам слово гостям — очевидцам Одесского ипподрома. Сорок ли не менее, как первый тому назад. Испытывались здесь лошади, конечно, поскабче нынешних. Две знаменитые орловские рысистые по сравнению с сегодняшними русскими и орловскими рысаками кажутся тихоходами.

После войны конный спорт быстро стало развиваться советское коневодство. По количеству лошадей оно на первом месте в мире. Да и породы выведены такие, что прославились на весь свет. На Одесском ипподроме все эти годы проходили испытания рысистые лошади многих конных заводов страны. Правда, сезонно. Но уже нет семь, как ипподром перешел на круглогодичную работу.

По количеству выигрышей на Одесском ипподроме тридцатилетняя Дубровская рекорд занимает первое место.

Розыгрыши главных традиционных призов — это смотр достижений коллективов ипподрома, умение наездников подготовить лошадей к ответственным соревнованиям. Сезон по праву признан лучшим показателем Одесский ипподром неплохо работает: медаль новых выступлений и розыгрыша заодно напомнили, что выиграть целую семь месяцев конкурсы-рысистость 2 мин. 20 сек—1200 полный, 2 мин. 15 сек—900, и трехлетность высокого класса 2 мин. 10 сек. — шестидесятых рысаков.

В нашей области по всеобщему стажу, конный спорт развивается из рук вон плохо. Может, коллектив одесского ипподрома хочет бы оказать помощь районным конникам? Опыта и знаний ему не занимать.

Е. ЗАВОРЦЕВ.

Крупный успех людей доброй воли

9 августа в Москве продолжалось подписание Договора о запрещении испытаний ядерного оружия в атмосфере, в космическом пространстве и под водой.

В этот день договор подписали уполномоченные правительств еще 11 стран — Венгрии, Дании, Афганистана, Норвегии, Аргентины, Чили, Турции, Нидерландов, Судана, Греции, Республики Ирландии.

При подписании договора присутствовали заместитель министра иностранных дел СССР С. Г. Лапин, генеральный секретарь МИД СССР Б. Ф. Подцероб, заведующие отделами МИД СССР, а также корреспонденты советской и зарубежной печати, радио.

К представителям правительств обратился с краткой речью заместитель министра иностранных дел СССР С. Г. Лапин, который напомнил, что накануне в этом же зале уполномоченные 22 государств уже поставили свои подписи под Договором о запрещении испытаний ядерного оружия в атмосфере, в космическом пространстве и под водой.

9 августа первым в Москве подписал договор посол Бразилии в СССР Васко Т. Лейтао да Кунья, назвавший этот исторический документ первым шагом к полному разоружению.

После отметил, что разоружение является насущной потребностью человечества, две трети которого до сих пор страдает еще от болезней и голода. Каждому ясно, какие прекрасные перспективы могут открыться, когда средства, расходуемые на военные нужды, будут направлены для блага людей.

Бразильский посол подчеркнул, что вместо средств разрушения нужно создавать духовные и материальные ценности. Этой благородной цели будет способствовать договор, к которому с готовностью присоединяется правительство Бразилии.

Подошедший черед к столу посол Дании в СССР Эрнст Д. Хольтен — Эггер произнесу свою краткую речь на русском языке. Он говорил, что ему выпала большая честь поздравить по поручению королевства Дании Договор о запрещении испытаний ядерного оружия, значение которого в Москве была встречена всеми датчанами — огромным удовлетворением и облегчением.

Представитель Дании сменяет посол Афганистана Абдул Хаким Шахаляни. Он подчеркивает, что договор — это результат неустанных усилий трех великих держав — Советского Союза, США и Великобритании. Он является одним из самых значительных политических событий нашего времени и окажет огромное влияние на упрочение отношений между странами, на сближение между народной напряженности. Договор в то же время подготавливает почву для дальнейшего международного сотрудничества.

Посол выражает надежду, что будут предприняты другие шаги направленные на укрепление всеобщего мира и использование ядерной энергии на счастье и процветание народов.

Договор, который заключен здесь, в Москве, между СССР, США и Великобританией о запрещении ядерных испытаний в атмосфере, космическом пространстве и под водой, заявил посол Норвегии в СССР Фредерик У. Якобсен, принят в нашей стране с исключений радостью. Договор может привести к дальнейшей разрядке международной напряженности.

Фритьоф У. Якобсен выразил надежду, что широкое обсуждение государств вокруг договора будет способствовать дальнейшему укреплению взаимного доверия и сделает возможным дальнейшие шаги по пути к разоружению.

Правительства Аргентины и Чили поручили подписать Договор о запрещении ядерных испытаний министру иностранных дел Аргентины в СССР К. Ф. Сильва Гусману.

Глубокое удовлетворение договором, запрещающим ядерные испытания, выразил посол Турции в СССР Фахри Корутюрк. Он говорил, что этот договор подписывай основными ядерными державами — Советским Союзом, Соединенными Штатами Америки и Соединенным Королевством и направлен на прекращение ядерных испытаний.

Идет второй час подписания исторического документа, а в особняке Министерства иностранных дел СССР, где совершается этот торжественный акт, появляются все новые и новые представители государств.

Подпись под договором от имени правительства Нидерландов ставит временный поверенный Н. Ж. Полак. И хочу, говорит он, присоединиться к тем, кто так хорошо уже выразил удовлетворение соглашением, достигнутым тремя великими державами. Я надеюсь, что договор поведет к дальнейшему ослаблению международной напряженности, и что самое главное — к настоящему взаимопониманию и доверию между всеми государствами.

Сделать заявление после подписания договора счел нужным и посол Судана в СССР Якуб Осман.

В Африке глубоко заинтересованы в том, говорит посол, чтобы мир был освобожден от угрозы новой войны, в особенности тепловодной войны, чтобы все международные проблемы решались мирным путем.

По поручению и уполномочию своего правительства договор подписывает временный поверенный в делах королевства Греция в СССР Н. Дулис. После этого он дал интервью корреспонденту ТАСС.

Посол Ирландской Республики в Великобритании Кроним Корнелиус прибыл 9 августа в Москву для подписания договора, когда в особняке на улице Алексея Толстого уже заканчивалось торжественные церемонии. Войдя в белоколонный зал, он лично представителям МИД СССР документы, удостоверяющие его полномочия и поставил свою подпись под договором. Он напомнил, что немедленно после парафирования Договора о запрещении ядерных испытаний правительство опубликовало заявление, в котором приветствовало этот важный документ.

Ирландское правительство говорит Кронин Корнелиус, рассматривает договор как средство дальнего взаимопонимания между народами.

На этом церемония подписания договора 9 августа закончилась. Ныне, в Москве за 2 дня под ним поставили подписи уже уполномочены 53 государств.

Заместитель министра иностранных дел СССР С. Г. Лапин возглавил уполномоченных приветствовал с ними торжественный акт, значение которого так хорошо было подчеркнуто в их кратких речах во время подписания исторического документа.

В последующие дни подписание договора другими государствами продолжается.

(ТАСС).

РАДИО

12 АВГУСТА. 17.25 — Первая программа. 7.10 — Утренняя гимнастика. 7.30 — Бодрую пятидневку — на уровень новых задач». 7.35 — Литературно-музыкальная передача «Вот романтический вальс». 7.48 — Программа радиоэтюдов. 8.45 — Сегодня в мире. 9.00 — Концерт. 10.00 — «Я люблю». 10.15 — Концерт. 11.00 — «Я люблю». 11.15 — Концерт. 12.00 — Для вас, пионеры. 12.30 — Концерт. 13.00 — Для вас, пионеры. 13.30 — Концерт. 14.00 — Для вас, пионеры. 14.30 — Концерт. 15.00 — Для вас, пионеры. 15.30 — Концерт. 16.00 — Для вас, пионеры. 16.30 — Концерт. 17.00 — Для вас, пионеры. 17.30 — Концерт. 18.00 — Для вас, пионеры. 18.30 — Концерт. 19.00 — Для вас, пионеры. 19.30 — Концерт. 20.00 — Для вас, пионеры. 20.30 — Концерт. 21.00 — Для вас, пионеры. 21.30 — Концерт. 22.00 — Для вас, пионеры. 22.30 — Концерт. 23.00 — Для вас, пионеры. 23.30 — Концерт. 24.00 — Для вас, пионеры. 24.30 — Концерт. 1.00 — Для вас, пионеры. 1.30 — Концерт. 2.00 — Для вас, пионеры. 2.30 — Концерт. 3.00 — Для вас, пионеры. 3.30 — Концерт. 4.00 — Для вас, пионеры. 4.30 — Концерт. 5.00 — Для вас, пионеры. 5.30 — Концерт. 6.00 — Для вас, пионеры. 6.30 — Концерт. 7.00 — Для вас, пионеры. 7.30 — Концерт. 8.00 — Для вас, пионеры. 8.30 — Концерт. 9.00 — Для вас, пионеры. 9.30 — Концерт. 10.00 — Для вас, пионеры. 10.30 — Концерт. 11.00 — Для вас, пионеры. 11.30

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР

ОРГАН ХАРКІВСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО ОБКОМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА ПРОМИСЛОВОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ УКРАЇНСЬКОЮ І РОСІЙСЬКОЮ МОВАМИ

Рік видання 28-й

№ 159 (7138)

ВІВТОРОК 13 СЕРПНЯ 1963 р.

Ціна 2 коп.

НА РІДНИХ ПРОСТОРАХ

ПОДЯКА ЛЬОТЧИКІВ-КОСМОНАВТІВ

Висловлюємо сердечну подяку всім організаціям і громадянам Радянського Союзу і зарубіжних країн за теплі поздоровлення в зв'язку з здійсненням тривалого спільного польоту в космічному просторі, зробленого нами в червні 1963 року на кораблях-супутниках «Восток-5» і «Восток-6».

Нове досягнення в освоєнні космосу стало можливим в результаті історичних перемог нашої Батьківщини, яка будує комунізм. Поздоровлення на нашу адресу ми відносимо насамперед до радянського народу, нашого уряду і рідної Комуністичної партії, які виховали чудових учених, інженерів, конструкторів і робітників, що створили прекрасні космічні кораблі і підготували цей політ.

Ми глибоко впевнені, що нове досягнення Радянського Союзу в освоєнні космосу служитиме інтересам миру і прогресу людства.

Льотчики-космонавти СРСР
В. БИКОВСЬКИЙ.
В. ТЕРЕШКОВА.

Манолісу Глезосу вручено Ленінську премію «За зміцнення миру між народами»

У Великому Кремлівському палаці в залі засідань Верховної Ради СРСР відбулось урочисте вручення міжнародної Ленінської премії журналістові, громадському діячеві Греції Манолісу Глезосу.

Вручаючи Манолісу Глезосу диплом і медаль лауреата міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами», перший секретар правління Спілки письменників СРСР депутат Верховної Ради СРСР К. О. Федін від імені радянського народу вітав мужню людину і в її особі весь грецький народ, який своєю самовідданою боротьбою допомагає великій справі епохи — становленню миру в усьому світі.

Потім з привітаннями до Манолісa Глезоса звернулись голова Радянського комітету захисту миру М. С. Тихонов, машиніст депо Москва-Сортувальна В. І. Столяченко, член президії Радянського комітету ветеранів війни Герой Радянського Союзу Н. В. Тропіл, голова ради товариства «СРСР—Греція» академік В. О. Рибаков, письменник В. М. Полевой.

Тепло зустрінутий присутніми, з промовою виступив Маноліс Глезос. (ТАРС).

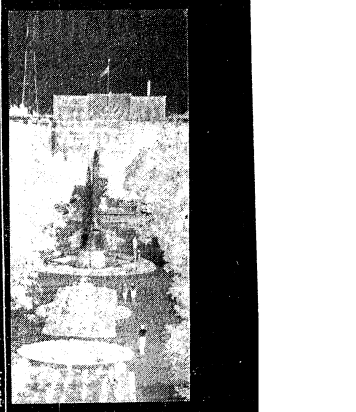

До 100-річчя добровільного входу Киргизії до складу Росії.

Фрунзе. Будинок Верховної Ради Киргизької РСР.

Фото М. РЕДЬКІНА.

Фотохроніка ТАРС.

П'ятнадцять тисяч львівських автобусів

На Львівському автобусному заводі відбувся урочистий мітинг, присвячений випуску п'ятнадцятитисячного автобуса марки «ЛАЗ».

За рівнем виробництва автобусобудівники вийшли на рубіж 1965 року. (РАТАУ).

Назустріч 20-й річниці визволення Харкова

Заслужені будівельники Української РСР

ПЛАХОТІН Володимир Сергійович — бригадир монтажників Харківського домобудівного комбінату № 1.

ЯГОДКІНА Меланія Філатівна — бригадир малярів управління начальника робіт № 446 будівельно-монтажного тресту № 89 Головхарківбуду.

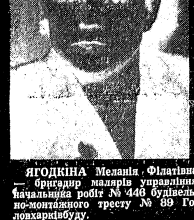

ЗАДОРЕНКО Іван Пилипович — керуючий будівельно-монтажним трестом № 36 Головхарківбуду.

В ТРУДІ НАРОДИЛАСЯ ДРУЖБА

Цей день для нас був великим святом. Вся країна шанувала багатомільйонну армію будівельників. Зі своїми подругами по роботі я зустріла День будівельника дванадцятий раз. Спорудженню багато мітлових будинків, і радісно усвідомлюють, що новосели вдячні нам.

Бригада наша працює добре. Але в недалекому минулому бувало, що іноді ми, штукатури, відставали від інших, не справлялися з завданням. Тоді деякі члени бригади залишали будову, йшли на підприємства, дехто переходив в іншої бригади, шукав талану.

Так було, а зараз цього немає. Наш маленький колектив зміцнів, набув навички, став працювати дружно. Два роки тому бригаді присвоїли почесне звання колективу комуністичної праці. А це у значній мірі зобов'язує.

У нас немає відстаючих. Норми виконують всі, а багато і перевиконують. Моторя Максимівна Риженкова, Лідія Яківна Столяренко, Ганна Митрофанівна Кошелик, Любов Іванівна Волос досконало володіють спеціальністю штукатура. Їм завжди доручають найскладнішої роботи — зовнішні віконні косяки, східові клітки, плінтуси. І любо подивитися, як красиво і точно вони це роблять. Охоче передають вони свій досвід і іншим.

Загальною повагою користується у нас комсомолка Лідія Столяренко. Вона — депутат Жовтневої районної. Ради з честю виконує свої обов'язки, зустрічається з виборцями, розповідає нам, як працюють бригади комуністичної праці на підприємствах міста, що у них нового. Це мобілізовує нас на боротьбу за виконання своїх зобов'язань.

Взаємодопомога в усьому — в роботі, побуті — закон нашої бригади. Минулої зими штукатур Марія Михайлівна Кулинич заслаблла. Ті зробили Минулої зими штукатур Марія Михайлівна Кулинич заслаблла. Ті зробили операцію. Наші жінки по черзі відвідували її в лікарні, а потім і вдома. Ганна Федорівна Пурей пішла в декретну відпустку. Поки вона перебувала в пологовому будинку, ми готували їй прийом, немовлятї купили приданє. Різноробниця нашої бригади Одарка Захаріна Олешко має двох дітей, нещодавно одержала квартиру. Ми порадилися між собою, купили їй подарунки на новосілля і допомогли обставити кімнати.

Все це згуртувує, цементує колектив. І не випадково у нашій бригаді більше трьох років немає плинності.

Бригада поповнилася за рахунок випускників будівельного училища. Новачків ми зустріли щиро, оточили увагою, і вони швидко відчули себе рівноправними членами колективу. Тепер наші нові товариші — Люба Гаврюшенко, Надія Ганус та Рая Єріна разом з нами виконують всі завдання, і ми впевнені, що вони стануть хорошими будівельниками.

Успіх нашої бригади не народився сам собою. Багато попрацював виконроб першої дільниці Микола Петрович Кулешов. Він по-діловому допомагає бригадирам, але якщо вже помітить недоробки або погано виконане завдання, то нікому не дасть спокою.

— Хіба можна товаришів підводити? — суворо запитує він винного.— Довір'я треба цінувати.

Тут же пояснить, що зроблено погано і як виправити помилки. За це на дільниці його всі поважають.

Готуючись гідно зустріти День будівельника, бригади штукатурів Ніни Білоблоцької, Неді Сугєнко та наша 5 серпня взяли зобов'язання відштукатурити до свята по десять квартир. І ось тепер можна сказати, що зобов'язання виконано. Кожна бригада відштукатурила на дві квартири більше, ніж потрібно за нормою.

В. БАРЯТИНСЬКА, бригадир бригади штукатурів комуністичної праці УНР-441.

Взято ще один рубіж

Звістка про патріотичний почин передових виробничників заводу імені Малишева швидко облетіла цехи заводу «Гідропривода», що заклично боротися за дострокове виконання плану й з'ятого року семирічки схвилював і знайшов палкий відгук у серцях робітників заводу.

Колектив «Гідропривода» за минуле півріччя добився великих успіхів у виконанні планового завдання. У зрості продуктивності праці. Але обговорюючи відкритого листа малишевців, багато робітників взяли ще вищі зобов'язання.

Здається, зовсім недавно на заводі налічувалося всього декілька чоловік, що боролися за «українську годину». А зараз їх вже 374. Вони не тільки самі виконують зміннє завдання за шість годин, але й передають свій досвід іншим робітникам. Добра слава йде про заспівувачів змагання токаря Рудика, фрезерувальника Дідика, слюсаря Церковного, розточника Ковригу. Вони трудяться уже в рахунок сьомого року семирічки. А таких робітників, які вже виконали завдання п'ятого року семирічки, — десятки.

У зрості продуктивності праці велику роль відіграють заводські раціоналізатори. Їх на заводі майже 150 чоловік. І серед новаторів виробництва в перших лавах ідуть токар Лисенко, старший майстер корпусної дільниці поршневого цеху Анименко. Їх цінні раціоналізаторські пропозиції допомогли значно підвищити продуктивність праці у виготовленні багатьох типів поршневих насосів. І в тому, що за перше півріччя на заводі зекономлено 21.650 карбованців, є чималий внесок цих новаторів.

На заводі шість цехів змагаються за звання комуністичної праці. В одному з них, поршневому, ми були того дня, коли колектив його гаряче обговорював відкритого листа малишевців. Засуджували начальника цеху Бобзан зачитує звернення. Слово беруть токар-карусельник Козловський, старший майстер складальної дільниці Розалєєва, токар Мірошкин і багато інших робітників. Кожний з виступаючих говорив про невикористані резерви, брав підвищені зобов'язання.

Добре трудиться колектив цеху в цьому році. В липні він виконав виробничу програму на 110,8 процента. А за підсумками другого кварталу колективу цеху присвоєне перше місце по заводу. Ось вже три місяці підряд у цеху знаходиться переможний Червоний прапор заводу. А це минулого року цех лічився у відстаючих. Відставання пояснювалося тим, що у багатьох робітників була низька кваліфікація, в цеху процвітала штурвищина, не було налагоджене змагання.

Як вивести цех з відсталих? Над цим питанням багато міркував весь колектив. Насамперед було вирішено перегляну ти завантаження верстатів. За кожним робітником закріплено певну групу деталей. На початку місяця верстатнику доводилося його місячне завдання. Організували в цеху курси по підвищенню кваліфікації робітників. Ці заходи принесли користь. Незабаром більшість робітників присвоїли черговий розряд. Стали більше приділяти уваги виховній роботі в колективі.

Довгий час, наприклад, токар Мірошкин не сумлінно ставився до роботи, виготовляв деталі низької якості. Відстаючому вирішили допомогти багато робітників. Перш за все попередили його зайнятися курси по підвищенню кваліфікації. Але допомога на цьому не припинилася. Передові робітники викладали його на змагання. Токар багато зробив, щоб не відставати від своїх учителів. І зараз своє зміннє завдання він перевиконує в півтора рази.

У цеху понад 60 процентів робітників включилися у боротьбу за «українську годину». Але як обрахувати години? Адже економлені години йдуть на усунення браку, який трапляється через неуважне литво. Такими заготовками їх поступають верстатобудівний завод та «Червоний Жовтень». Багато разів уже дільвинки гідроприводів звертатися на ці підприємства з проханням поліпшити якість литва. Але їх прохання залишилось без уваги.

А шкода. Відкритий лист малишевців читали і на цих заводах. Коли ж виявляться результати?

В. ДЯЧЕНКО.

НОВІ БУДИНКИ

Хороше трудиться в літні місяці колектив 88-го будівельного тресту. З кожним місяцем все зростає кількість житлових будинків, що здаються в експлуатацію. Всього за сім місяців цього року від спорудив і здав 39 житлових будинків, загальною площею 78.637 квадратних метрів. 2570 сімей уже переїхали в нові впорядковані квартири.

Провідне місце в тресті займає УНР-438, де начальником А. І. Бирюков і головним інженером В. І. Ташкевич. Трудівники цього управління дали по введено житла в експлуатацію на Павловому полі виконали на 115 процентів. Тільки на дільниці, якою керує І. Д. Горелик, 155 кімнат. Зараз будівельники дільниці готуються до дострокового закінчення будівництва дитячого садка на 280 місць і гуртожитку для інституту удосконалення лікарів на 400 чоловік.

Бригада штукатурів, очолювана Катериною Іванівною Пановою, працюючи на спорудженні дитячого садка, щодня зміннє завдання виконує на 125—130 процентів. Не відстає від них і ланка теслярів Миколи Миргорода.

Значно перевиконують зміннє завдання штукатури бригад Миколи Іванова та Васия Метельського.

— Ми стараємося споруджувати будинки так, щоб новосели нам сказали «спасибі», — каже начальник дільниці І. Д. Горелик.

О. НИКОЛАЄВ.

Миколаїв. На Чорноморській лінії Одеса — Миколаїв — Херсон курсує новий морський корабель на підводних крилах «Вихрь». Судно розраховане на 260 місць. Швидкість — 70 кілометрів на годину.

НА ЗНІМКУ: «Вихрь» в плаванні.

Фото К. ДУДЧЕНКА.

Фотохроніка РАТАУ.

На автобусних лініях України

Один за одним відправляються з Київського автовокзалу у Дніпропетровськ комфортабельні автобуси в різні міста України, а також у Мінськ, Ростов-на-Дону, Брест та інші міста країни.

У літній період по республіці введено 49 нових маршрутів. Тепер їх понад 400, і загальна довжина автобусних ліній перевалила вже за сто тисяч кілометрів. Зокрема, регулярно курсують пасажирські автобуси на лініях, що зв'язують Київ, Харків, Дніпропетровськ і Сімферополь, а також Донецьк з Бердянськом. Відкрито лінії Київ—Слов'янськ і Каховка—Мелітополь.

До послуг туристів, які бажають провести відпустку в походах по мальовничих місцях Закарпаття, — автобуси, які щодня вирушають з Львова в Яремчу, Рахів та Мукачів.

Дедалі більшу популярність здобувають міжнародні маршрути. Щодня курсують багатомісні автобуси на лініях, які зв'язують Львів з Варшавою, Будапештом і Прагою.

Тепер в умовах далеких рейсів проходять випробування нові пасажирські 34-місні автобуси «Україна» і «Карпати», збудовані на Львівському заводі. Вони відзначаються підвищеною швидкістю — до 100 кілометрів на годину — і вигодами для пасажирів. У такому автобусі є холодильник, відкидні столики, електричні лампочки, які дають можливість вночі читати, не турбуючи сусідів.

Споруджуються нові автовокзали в Одесі і Запоріжжі.

(РАТАУ)

НА ПРИЦІЛІ — «ВУЗЬКІ» МІСЦЯ

Коли на електромеханічному заводі обговорювали почин малишевців, колективи цехів прийшли до одностайного висновку:

— Схвалюємо добру справу малишевців. Виконаємо річний план по випуску валової й товарної продукції до 25 грудня.

Проте, трудові успіхи колективів випускових цехів повинні були регулярно підтверджуватися цехами заводу — відповідними цехами. Якщо перші зобов'язались завершити річну програму по випуску валової та товарної продукції до 25 грудня, то заготівельні цехи повинні забезпечити машинні й апаратні цехи деталями, литвом, зварювальними виробами не пізніше, ніж до 15 грудня. Інакше кажучи — працювати зі значним випередженням графіка.

— Треба — зробимо, — висловив думку свого колективу начальник другого штампувального цеху інженер Борис Іванович Гордієнко.

Немає на заводі жодного випускового цеху, для якого б другий штампувальний не поставив деталі. Чотири зрості найменувань деталей... Більшість з них щомісяця складає не тисячі, а десятки тисяч штук.

— Приємно усвідомлювати, що частка нашої праці закладена в створення будь-якої машини: й будь-якого апарату, — каже майстер гальванічного відділення другого штампувального цеху т. Трайбель.

Проминули перші сім місяців цього року. І не було ще жодного випадку, щоб колектив другого штампувального зірвав задану йому програму. На цьому було чимало труднощів, доводилося майстрам, механікам, технологам довго затримуватися в цеху, щоб підтягувати все до наступного дня. Літо — період відпусток, і іноді штампувальницькі обслуговували не тільки свої, але й сусідні преси.

Приємно подивитися, як в ці дні трудяться штампувальниці Катерина Кубишкіна, Уляна Гурба, Марія Федосова, їх подруги.

— Наші дівчата також не відстають, — зауважує т. Трайбель. — Оцинковниці Марія Сменалова, Ганна Дрієнко по праву носять звання «майстрів — золоті руки».

— Ну, а коли вже говорити про наших майстрів, то як не згадати Альберта Полякова, нашого слюсаря-інструментальника, ніяк не можна, — додає і своє слово майстер т. Твердохлібов.

Вірно, і т. Поляков — гордість колективу цеху. За його плечима двадцять впроваджених раціоналізаторських пропозицій, він один із багатьох, хто зараз завершує виробниче завдання семирічки.

Завдяки ретельності цих і їм подібних людей колектив другого штампувального цеху виконав план семи місяців по товарній продукції на 101,5 процента, по продуктивності праці — на 101,4 процента.

«7 за 6» — це основний резерв підвищення продуктивності праці. Сотні трудівників заводу успішно працюють, виконуючи і щохвилини по-новому. На тисячі карбованців дали вони надпланової продукції за рахунок «української години».

Ворячись за дострокове виконання плану семирічки, тільки колектив другого штампувального цеху за останні три роки на тих же виробничих площах, з тією ж кількістю робітників зумів вдвічі збільшити обсяг продукції по номенклатурі, що значно зросла.

Успіхи, досягнуті в липні колективом цеху, — це результат боротьби за розширення «вузьких» місць.

Раніше у гальванічному відділенні цеху допускався брак. Придивились, вивчили причини браку, і, встановивши траверси, що розхитались, на ванних відділення й відділення, значно поліпшили якість продукції.

Протягом багатьох років один із серйозних недоліків у роботі було вайбе перейдання деталей. Відсутність кладових у цеху змушувала другий штампувальний постачати цехам деталі зразу ж з-під преса. Потім випускові цехи в міру потреби повертали ці деталі другому штампувальному на гальванічну для нікелювання, хромування та чорнення. Здавалось би, просліше за все обладнати в цеху додаткові кладові і вже після гальванічної обробки занічені повністю деталі, транспортувати випусковим цехам. Але у технологів заводу були інші міркування. Нащо тим городити, якщо в недалекому майбутньому буде проведена докорінна реконструкція другого штампувального цеху. Як-небудь протягнемо.

Корективи в технологію внесли керівники цеху. Зараз безупинний рух деталей по заводу повністю усунено. Виявлений зайві електрокари, знизилась кількість вантажників.

Виробничі площі цеху дуже обмежені. Але й при цих умовах керівники й технологи цеху вишукали можливість додатково поставити п'ять нових пресів. Звідки деталей збільшився на 5—6 процентів.

Інструментальна дільниця цеху роками тулилася у непридатному приміщенні. Ремонтувати оснащення було ніде, відновлювання штампів затримувалося. Керівники цеху і тут знайшли вихід. Вони поставили питання перед головним інженером заводу, про розширення цеху за рахунок сумізного приміщення.

Головний інженер заводу дав згоду на пропозицію керівників цеху, і для інструментальної дільниці другого штампувального цеху були надані додаткові виробничі площі.

На рахунку колективу другого штампувального цеху багато добрих справ. У боротьбі за дострокове виконання плану п'ятого року семирічки, достойний внесок роблять передовики і новатори цього цеху. І головна їх увага спрямована на усунення «вузьких» місць.

Наприклад, слюсар-інструментальник цеху, комуніст т. Поляков вніс і впровадив свої пропозиції по удосконаленню конструкцій штампів, по спрощенню операцій при штамповці й скороченню відходів і в багатьох інших питаннях.

Зроблено чимало. Але колектив другого штампувального цеху не заспокоюється на досягнутому.

— Справ попереду багато! — говорить т. Поляков, — ось і мої товариші, борючись за дострокове виконання програми цього року, уже зараз думаємо над тим, як успішніше завершити в цілому складне завдання семирічки.

П. КОТОВ, інженер планово-економічного відділу електромеханічного заводу.

Слухайте «Юпітер»

Найменший кишеньковий радіоприймач «Юпітер» виготовлено на Дніпропетровському радіозаводі. За розмірами він не більший від двох коробочок для сірників і важить лише 320 грамів — у півтора рази менше від апарата подібного типу — «Ластівка-2», який випускається на підприємстві.

Новий кишеньковий радіоприймач створили спеціалісти заводу і співробітності з вченими. У ньому застосовано оригінальні напівпровідникові елементи і внутрішню магнітну антену. Апарат має велику вибірковість і чутливість — можна слухати передачі як місцевих, так і далеких радіостанцій, що працюють на середніх і довгих хвилях.

Незабаром почнеться серійне виробництво кишенькових радіоприймачів «Юпітер».

ВІД ЦК КП УКРАЇНИ, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ТА РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ЦК КП України, Президія Верховної Ради Української РСР та Рада Міністрів Української РСР з глибоким сумом сповіщають про передчасну смерть відомого українського письменника-публіциста, депутата Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік Юрія Степановича МЕЛЬНИЧУКА.

ЦК КП України | ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР | РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВІД ОБКОМУ КП УКРАЇНИ І ОБЛВИКОНКОМУ

Харківський промисловий обком КП України і виконком обласної промислової Ради депутатів трудящих з глибоким сумом сповіщають про передчасну смерть члена Харківського промислового обкому КП України, начальника районного управління «Харківенерго»

Дмитра Антоновича ШУШАРІНА,

яка сталася 12 серпня цього року.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

РІШЕННЯ ПЛЕНУМУ ЦК КПРС — В ЖИТТЯ!

ІДЕЙНІ БІЙЦІ ПАРТІЇ В ТВОРЧІЙ ПРАЦІ

З ПАРТІЙНИХ ЗБОРІВ КОЛЕКТИВІВ ЗАВОДУ «СВІТЛО ШАХТАРЯ»

В ковальському цеху заводу «Світло шахтаря» відбулися партійні збори, присвячені пленумам червневого Пленуму ЦК КПРС і липневого Пленуму ЦК КП України. На трибуні — Опанас Оленич. Він розповідав про свої перебування на Пленумі ЦК КП України.

Передовий виробничий успішно справляється з своїми зобов'язаннями. Та й весь колектив ковальського цеху працює дружно, злагоджено. Він бореться за звання колективу комуністичної праці, з місяця у місяць перевиконує виробничі завдання і соціалістичні зобов'язання. Цьому сприяє масово-політична робота.

Пропагандисти та агітатори цеху т. Міщенко (начальник цеху), токар Оленич, майстер Мирончук, старший майстер Бочаров і інші ідейні бійці партії виховують колектив трудових в дусі кодексу будівника комунізму, показують приклади самовідданої праці.

В цеху впроваджено нову конвеєрно-потокову лінію. Ще більше нагріву заготовок для бокових ланок до транспортерів струмом високої частоти. Від цього значно підвищилась продуктивність праці. Здійснення деталей ковальських вальців збільшилось майже у два рази, при меншій кількості робітників.

Бригада комуністичної праці ковальського цеху, якою керує коваль-штампувальник, агітатор Петро Федорович Мироненко семимісячне завдання виконує за 6 годин, продукцію виготовляє високої якості.

У виробничих успіхах і, духовному зростанні робітників слюсарно-складального цеху значна заслуга агітаторів слюсарів тт. Потапенка, Харапова, Шарова, диспетчера т. Мущинського, майстра т. Камінського, бригадирів тт. Погорельцева, Максимова і багатьох інших.

Добре працюють агітатори першого механічного цеху. Вони тісно пов'язують свою агітаційну діяльність з виробничим життям дільниць, змін, насичують її живими, конкретними прикладами. Домагаються дієвості своїх бригад. Агітатори токар т. Журавель, старший майстер т. Меллер старанно готуються до бесід і проводять їх на високому ідейно-політичному рівні.

В першому механічному цеху працює багато чудових виробничників, які завершили вже свої сем мирічні завдання і дають продукцію в рахунок 1966 року. Це токарі Леонід Григорович Саєнко, Борис Тимофійович Петров, Павло Нестерович Шульга, Євгеп Михайлович Лавров, свердлувальник Степан Семенович Кочетига та інші. Агітатор дільниці Володимир Якович Журавель в своїх бесідах про робітничу честь і совість, розповідає трудівникам про їх передових робітників, показує на їх приклад, що тільки тоді, коли любиш свою роботу, коли вкладаєш у неї все вміння, всю душу, вона приносить велике моральне задоволення.

В чергові бесіди про червневий Пленум ЦК КПРС та липневий Пленум ЦК КП України майстер, агітатор інструментального цеху т. Кренкин сказав:

— Боротьба за високу продуктивність праці — це боротьба за перемогу комунізму. Успіх її забезпечується трудовими подвигами наших людей. В інструментальному цеху нині є три бригади комуністичної праці. 20 трудників комуністичної праці. Весь колектив бореться за завоювання почесного звання — комуністичного.

Далі т. Кренкин розповів про успіхи, досягнуті інструментальниками. Обсяг виробництва по цеху у 1958 року по 1962 рік включно зріс на 46,6 процента. Продуктивність праці відповідно підвищилась на 48,9 процента.

На підприємстві понад 300 агітаторів. Вони ведуть боротьбу за утвердження в житті принципів морального кодексу будівника комунізму, рішуче виступають проти неправильного ставлення до праці і громадської власності, приватницьких, релігійних та інших пережитків минулого.

В цехах і відділах заводу відбулися партійні збори, які обговорили підсумки червневого Пленуму ЦК КПРС і липневого «Пленуму ЦК КП України намітили практичні завдання по здійсненню рішень пленумів.

Колектив підприємства все ширше розгортає змагання за успішне здійснення завдань п'ятого року семирічки. За чотири роки семирічки обсяг продукції, яку випускає завод, зріс на 40 процентів, замість запланованих 30 процентів, а продуктивність праці підвищилась на 45,6 процента, при плані 31,6 процента.

Виробничий план семи місяців світлошахтарі виконали з перевищенням. В цьому значна заслуга пропагандистів та агітаторів підприємства — ідейних бійців партії.

І. КАЛИНИЧЕНКО.

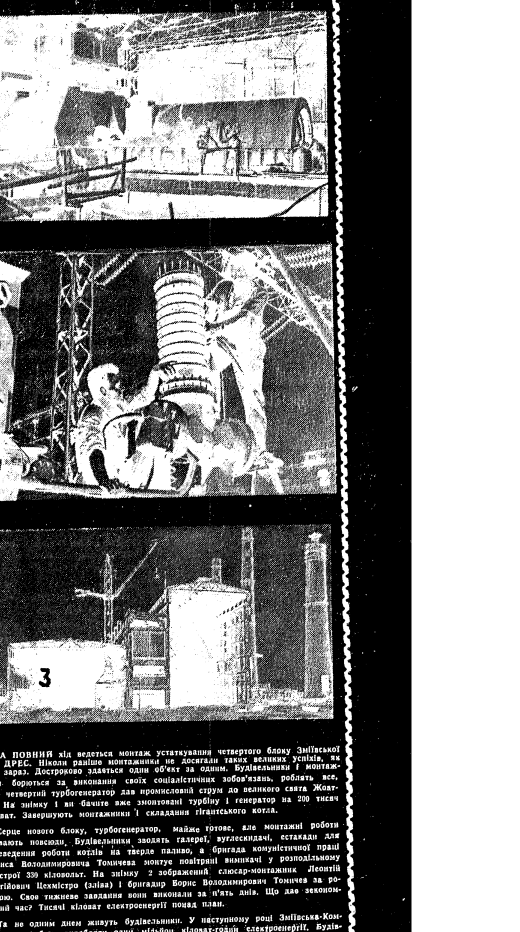

«КОМУНІСТ» № 11

Вийшов у світ однадцятий номер теоретичного і політичного журналу ЦК КПРС «Комуніст».

В журналі опубліковано редакційну статтю «За торжество творчого марксизму-ленінізму, проти ревізії, проти суб'єктивізму в комуністичному русі». В ній дано розгорнуту критику помилкових ідейно-політичних поглядів керівництва Компартії Китаю і відстоюється єдина лінія світового комуністичного руху, яка дістала вияв у Декларації 1957 року і Заяві 1960 року.

Під рубрикою «Світова система соціалізму» вміщено статті: члена Політбюро, секретаря ЦК УСРП І. Сірмаї — «Угорський народ у боротьбі за соціалізм і мир», В. Горбачова і Ю. Калініна — «Жива історія кубинської революції». про винущений у світ видавництвом іноземної літератури нового збірника виступів Фіделя Кастро.

У номері публікуються також статті голови ЦК Комуністичної партії Цейлону Вікремасінхе «Наше завдання єдність і боротьба проти Солбандари», директора журналу «Кайє до комунізм» Роже Гароді — «Теоретична трибуна французьких комуністів».

ТОНЯ ДЮМІНА, СЛЮСАР

Є на Белгородщині, село — Віле. Тоня Дюміна з цього селища. Після закінчення семи класів дівчина вирішила — піти учитися в будь-який технікум. Саме: в будь-який. Аби швидше одержати спеціальність, аби швидше стати хорошого батька-і себе. Мати з сорок третьому році померла...

Але не пощастило дівчині, в технікум екзаменів не витримала. Вернулась додому. Тоня вирушила до великого міста. Там завжди знайдеться робота, там завжди потрібні робочі руки. Дівчина вирушила до Харкова. Тут і почалась нова біографія простої сільської дівчини Тоні Дюмініної.

Тоня влаштувалась працювати на завод торговельного машинобудування до младшої кассировщиці цехового складу деталей, вузлів, деталі, вузли і... сумувала. Дівчина мріяла про більше. А без знань більше не прийде. І тоді вона пішла вечірніми курсами підготовчі курси для вступу в технікум радянської торгівлі.

Зараз, згадуючи ті роки, дівчина сама дивується з того, як могла працювати і вчитися! Удень на заводі, а ввечері за книжкою. І так щодня. Але вона поставила перед собою мету — здобути середню спеціальність і добилася свого!

Перейшовши на роботу до цеху, Тоня відразу розгорнула справжньої праці. Цех тоді ще не був механізованим. Це зараз тільки встигай слідкувати за машинами, а тоді багато доводилося робити вручну. Навіть первинна обробка сальника була ручною. Вона починала, а закінчувала великий ящик продукції. Тоні Дюмініної завжди була відмінною.

У відділенні, де Тоня працювала, було ще три дівчини: Віра Єиса, Зоя Єдиченко, Алла Котенко. Старшою обрали Тоню. Дівчина стала слюсарем 4-го розряду, закінчила технікум. У нас таких прикладів чимало. І в цьому є глибоке правдивість нашої радянської дійсності. Простому робітницькій широко відкриті двері для навчання, підвищення своєї кваліфікації, для творчої ініціативи.

Пізніше в притирочному відділенні створилася бригада. І знову її очолила кращ робітниця — Тоня Дюміна. Про її бригаду на заводі лине хороша слава. Не було такого випадку, щоб вона не виконала норми до 20 числа кожного місяця. Бригада уже працює в рахунок 1965 року! За високі виробничі показники та відмінну якість продукції бригаді давно присвоєне звання комуністичної.

Завоювати таке високе звання не просто. Це не тільки високопродуктивно працювати, але й невпинно підвищувати свою кваліфікацію, вчитися, додержувати правил соціалістичного співжиття.

В робітничій бригади Тоні Дюмініної так і записано: щомісяця підвищувати продуктивність праці, семирічне завдання виконувати за шість годин. А далі йдуть пункти про дружбу, навчання... І дівчата вчаться. Нора з Зоєю — в вечірній школі, Світлана Монастирська теж в політехнічному. Євдокія Таловіри — закінчує філологічний, працює в редакції районної газети. Марія Баштанар, Люба Хищенко — у 9-му класі середньої школи. Це дуже добре!

Хороше, що на працю свою дивляться дівчата з повагою, пишаються званням робочої людини. Слово робітник — звучить гордо! Вони розуміють, що наш час — час постійного руху вперед, час великих звершень.

Тоня... Вона підняла дівчат на великі справи. Живуть вони за принципом: одна за всіх, всі за одного. Хтось захворів — не залишаються самотнім. У колосі лихо скотилось — всі йдуть на допомогу. Комусь зателефонувала до театру пігн — ідуть разом... Навіть на таких нерозлучні.

Тоня... світлоока, невеличка на зріст дівчина, охоронна сорозлива. Коли збирати все, що є краще в людині сьогодні,— це і буде Тоня Дюміна. Вона — депутат Комінтернівської районної Ради депутатів трудящих. Вона — агітатор. Вона — дружинник. Вона — комуніст. І як комуніст, до своїх громадських обов'язків ставиться з усією серйозністю.

Був такий випадок. До неї надійшла скарга на цегані житлові умови робітничої сім'ї. Тоня перевірила. Факти підтвердились. Вона багато думала, щоб добрий позитивного рішення — робітник одержав квартиру. І так сирість. Асфальтують вулицю — Тоня в ній. Саджають дерева — і вона серед людей. Її до всього є справа, вона хоче знати все, у нее винпае. Це треба — допоможе, порадить.

— А що ви, Тоню, читаєте? — поцікавився я.

— Читаю постійно. Вчора взяла в бібліотеці книжку Л. Первомайського «Дикий мед»... — відповіла дівчина, замислилась і раптом запитала: — Ось я вас читаю, як письменника. Чому?

Справді, чому? Поговорити з такими дівчатами, як Тоня, значить збагатити себе новими знаннями людської душі.

— А особливо зараз зустріч з письменниками потрібна, — продовжувала Тоня. Нещодавно закінчив свою роботу Пленум з ідеологічних питань. Були зустрічі працівників літератури та мистецтва з керівниками партії й уряду. Робітники хочуть знати більше про ці зустрічі...

От яка ця дівчина! Її просту робітницю, турбує доля нашої літератури!

Я був у гуртожитку дівчат до Міжнародного жіночого свята. Поговорив з ними відверто. Вони багато розповіли про себе.

Коли добре осмислити життя простої дівчини з села, простежити за її духовними зростанням і все до пори до часу не в книгу — була б хороша книжка про хорошу людину. А з хорошою людиною розлучатися важко.

Микола ШАПОВАЛ.

ми — життєлюби

Ми любимо життя.

Затьмарюючи дріб'язкове, здіймаються над буденністю рантом сплахує в кожній клітині твого єства тріумфальне:

— Живу!

Мабуть, люди, що вмирали молодими, думали, опріч усього іншого, і про голубий, ранній в цвіту своїх ранніх, коли крізь сруд хлопає пронизливо, як відчуття віночини, радість буття. Мабуть, люди, що билися на барикадах за окопах війни, а тепер мають заслужений спочинок,— такими рисами знову відчувають себе молодими.

Радянські космонавти мали змогу по вільнавищувати на добу спостережень ракети. Коли ми читаємо статті Келдиша, Барабашова, Парікова, ми відчуваємо жагу життя не тільки очима вперед, знову всеосяжності чуттям. Як добре бути на землі. Дивитись, дихати по собі слід, котрий — ти знаєш — навіки.

Ми любимо життя, і саме тому прагнемо його робити кращим. Ми — партія перетворювачів. Людство не помилилося, визнавши марксистів найбільшими життєлюбами на землі.

Чи треба доводити, що любов до життя і віра в людину історично притаманні природі людського розуму і що безліч доказів тому черпаємо і в творах художників, і в вчених-революціонерів, і в філософів. Утішена, Гете, народних новгарів? І якщо ці імена — писав один з учасників дискусії поет Б. Котляров. «Дарэсно було б намірюватися ступінь правдивості художника, який перетворює на правду лише негативні факти, — твердив російський критик І. Моргасенко.— Для нас важлива концепція письменника».

Останні події в мистецькому житті, Пленум ЦК КПРС і ЦК КП України підтвердили, наскільки співзвучною вимогам часу була ця розмова про шляхи утвердження життя. Вона є основою з багатьох аргументів, що розбиває вигадку зарубіжних маклеників, буцім-то лінія партії є чимсь «нав'язаним» радянським митцям ззовні.

* * *

Як можна людину силоміць примусити любити життя? Хіба це не її органічна сутність?

Чи треба переконаного марксиста примушувати вірити в майбутнє? Адже він сам його творить!

Галасуючи про затиски свободи особи в СРСР, жовта преса намагається відвернути увагу від загальної небажаної для неї думки в себе вдома. Прикладу одну недавню широку мінжародну зустріч молоді, де мені довелося працювати в комісії по культурі. Тут з нав'язливим вереском про «лібералізм де ля культура» у Радянському Союзі виключались. Сміх. Сміх тому, що зала ще тоді про трагічну долю Хуаніана Гіменеса, але, природно, нам відомо було, що тисячі іспанських жінок живуть в небачені в Європі умовах. В комнаті них чимало саме діячів культури, письменників, художників, журналістів. Здавалося б, ці може інакше поверхнево ставляться до свободи слова, до прислухання кривого капіталізму. Але на те ви, мабуть, і прислужник.

М. С. Хрущов зауважив недавно, що буржуазна преса багато галасує про «корсету лінію партії». Але жодна із цих західних газет не розповіла своїм читачам про те, що коли ріг письменницьких і художницьких організацій партії та уряду сіли з ними за один стіл і поговорили відверто, по-товариському, по-дружньому. Зроблено це було для того, щоб допомогти митцям повною мірою розкрити свій талант на службу народові.

Розадумливість, чуйність, бережний індивідуальний підхід, поряд з принциповістю і ідейною безкомпромісністю — ось які риси були характерні для цих розмов. Такий ленінський підхід до літературних явищ дав добрі наслідки, оздоровив усю атмосферу мистецького життя, прислужився новому піднесенню мистецтва соціалістичного реалізму. Такий ленінський підхід нічого спільного не має з методами адміністрування і розправ, що практикувалися за часів культу особи Сталіна.

Нам усім, хто знає, яких ударів завдав викритий нині культ особи, зокрема літературі, дивно і боляче було довідатися, що є люди, котрі ідеалізують себе марксистами-ленінцями і, водночас, засвідчують проти викриття культу, Як стало відомо з Вікритого листа Центрального Комітету нової партії, нав'язану роль захисників колишнього свавілля і порушення ленінських норм взяло на себе керівництво Комуністичної партії Китаю. Сьогодні радянські літератори знову кажуть разом з усім народом: правильно зробив ленінський Центральний Комітет КПРС, сказавши всю правду про злочинства Сталіна і очистивши творче життя від підозрілості, сваволі, недовіри до митця. Треба цілком і повністю віддавати собі звіт у тому, як оцінює цю правду і послідовність партії художників, письменників, композиторів.

Ну, а що ж до звинувачень керівництва КПК, то ми не можемо не сказати прикрої, але конче потрібної істини: своїм «архілінією» керівництво КПК захистило методів культу особи і осудженням широкої зовнішньої політики СРСР китайські товариші злили воду на млин отих буржуазних наклепників, запопадливих наших ідеологічних ворогів. котрі обруднюють марксизм, політику Комуністичної партії, принизують нашому ідеологічному життю такі риси, які органічно чужі самій його суті.

* * *

Пригадуються герої Шолоховських творів. Мабуть, нема таких випробувань, що не випали б на їхню долю. Вони були під кулями в самі посилали суд в їхні руки, стояли на їхньому шляху до високої і світлої мети. Але в жорстокий і занедбій січі люди не втратили людської гідності і людської доброти. Ораза завжди ці були ближче, ніж мечі. Герой нашого часу вийшов у мистецтво у цілковитій відповідності до правди життя — в образі людини, а не в образі. Герої Олександра Довженка і Олеся Гончара недарма полюбилися найширшим колам читачів: вони відбивають народний дух, братерську, щедрість людей до рідної землі, до життя. Вони сучасні до воріть, але ця суворість виростає саме з любові до життя. В цьому одвічна і невмируща сила таких людей.

Живе і героїня нашого земляка Івана Багмута «Записки солдата» — немолодий солдат-розвідник, людина зовні стримана, але з великою серцевиною, якою чудовим світлом, робить свою сукору і часом жорстоку сприз, як того вимагають інтереси Вітчизни. В ньому нема і на крихту цукеркової умовності, кривого замаюрювання, безглуздого садизму.

Наша критика, певна річ, ще не оцінила належно «Записки солдата», мало зробила для її популяризації. Але нема сумніву в тому, що десяти читачів, які прочитали цю чудову повість, пізнають в героєві самих себе, — настільки художньо достовірно передано в ньому діалектику єдиного життя нашої людини — воїна і трудівника, месника і гуманіста.

Не можна не згадати про ще один хвилюючий твір української літератури — опублікованому недавно повість донецького письменника Г. Кривди «Дума про матір». В його центрі образ жінки, що зазнала багато страждань змолоду, в роки запеклої класової боротьби на селі, і під час війни. І ось вона вмирає, ця баба Гапна, проста трудівниця і велика людина, чарівна, мудра, щедра як сама земля. Її образ зливається з образом нашої прекрасної, невмирущої Землі. Тому заключні, глибоко трагедійні сторінки повісті звучать сонячним гімном вічності красного життя.

Радісно усвідомлювати, що у нас є література, яка так глибоко віддзеркалює душу народу. Приємно, що радянське мистецтво, говорячи з іншими нашими досягненнями, світить закличним маяком усім народам, будить і виховує в них усе людське,, найкраще, дружне.

Ми любимо життя, ми переконливо його, і тому гаряче прагнемо миру. Ми не можемо погодитися з тими, хто твердить, ніби боротьба за мир завжає революційний боротьбі.

«В наші дні все — від великих наукових відкриттів до небаченого розмаху на ниві відновлення соціалістичної культури, від наших господарських досягнень до успіхів світового національно-визвольного руху — все підтверджує Маркса і Леніна, все працює на комунізм. Наша дорога — загальний, всесильність наших ідей, котрі відбивають життя і грунтуються саме на всеосяжній любові до нього.

Ю. МАХНЕНКО, головний редактор журнала «Прапор».

КРИТИКА ДОСЯГЛА МЕТИ

«КОНТРАТАКА З КУХНІ»

У кафе № 10 Київського тресту їдалень завітали друзі і знайомі. Хоча в залі нікого не було, їх обслуговували довго. На зауваження тт. Шумілкіна та Євтухова офіціантка Розіна відповіла грубощами. Книгу скарг і пропозицій їм видати відмовилася. На цю тему у газеті «Червоний прапор» була вміщена карикатура.

Директиз тресту їдалень надіслала до редакції відповідь, в якій повідомляється, що критика на адресу працівників кафе — правильна. Офіціантку Розіну з роботи звільнено. Виступ газети обговорено на зборах колективу працівників кафе.

«ГЕТЬ БЕЗГОСПОДАРНІСТЬ!»

Партійна організація УНР-438 повідомила редакцію про вжиті заходи по кореспонденції «Геть безгосподарність!». Зараз матеріали, які завозять на будівельні майданчики, приймають майстри і виконроби. Вони також несуть відповідальність за їх зберігання і раціональне використання. До цього часу відповідальність за матеріали, покладалася на начальників дільниць. Новий порядок, як підкреслюється у відповіді, встановлено нещодавно і вже він очевидно, що він матиме велике значення в зниженні собівартості будівництва, збільшенні планових нагромаджень та посиленні контролю за витрачанням матеріалів. За безгосподарність, припущену на будівництві, про що повідомлялося в кореспонденції, на винуватців зроблено нарахування.

Одночасно у відповіді до редакції вказано, що цегла на будівельні об'єкти, як і раніше, завозяться не контейнерами. Незважаючи на неодноразове звернення УНР-438 до «Головкарківбуду» в проханням забезпечити доставку цегли лише у контейнерах, змін немає.

«ТЯГАНИНУ І БЮРОКРАТИЗМ — НА СУД ГРОМАДСЬКОСТІ»

Стаття під таким заголовком була опублікована в газеті «Червоний прапор». В ній оказувалося на недоліки в організації праці на дільниці № 1 тресту «Укпромгаз».

Як повідомили редакцію адміністрація тресту та партійна організація, наведені факти мали місце. Статтю «Тяганину і бюрократизм — на суд громадськості» обговорили на виробничій нараді колективу дільниці. Тут виступила майстер Славіна, яка припустила зволікання з оформленням документів на установку газової колонки в квартирі громадянки Орлової. Критику вона визнала правильною і дала слово, що більше таких випадків не буде. Учасники наради вкрилися і інші недоліки в роботі і накидали шляхи до їх усунення.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР
2 стр. 13 серпня 1963 р.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

ДО 20 РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ ХАРКІВЩИНИ від німецько-фашистських загарбників

РОСТЕ НАШЕ МІСТО

У роки Великої Вітчизняної війни місто Барвінкове було зруйноване німецько-фашистськими загарбниками. Знищені були вокзал, школи, МТС, колгоспи, лікарні, адміністративні установи та інші будови. Місто кілька разів переходило з рук в руки.

10 вересня 1943 року доблесна Радянська Армія звільнила Барвінкове. З перших же днів розпочалася відбудова міста. Жителі працювали не покладаючи рук. Секретар районного КП України Абрам Устинович Пісковський, голова районного виконкому Павло Васильович Пономаренко розставляли комуністів на вирішальних ділянках відбудовництва. Розпочалося будівництво жилих будинків, шкіл, дитячих установ, лікарень, бібліотек, клубів.

Зараз неможливо назвати імена всіх, чиїми руками відбудовувалося місто. Самовіддано працювали Віра Іванівна Рова, Олександра Семенівна Бащій, Марія Іванівна Кобильшик, Віра Іванівна Гармаш, Тетяна Сергіївна Осьмука, Віктор Онанасович Мороз, Федір Федорович Малишко, Іван Логвинович Малюченко, його дружина Параскевія Пилипівна, Антоніна Олександрівна Пилипенко, Марія Захаріївна Павленко, Микита Антонович Зарудний, Тетяна Гаврилівна Орлова і багато, багато інших. Не рахуючись з часом, труднощами, вони віддавали свої сили, щоб швидше відбудувати місто, зробити його ще кращим.

Місто росло і розквітало. Відбудували, спорудили вокзал, поліклініку, дінарію. На заводі «Красный луч» директором був тоді старий більшовик Гаврило Пилипович Клименко. Разом з ним працювали партійні організації Григорієм Івановичем Бутом він організовував робітників на відбудову підприємства. Лиманний завод, що був без даху, з продукції (насоси, вагонетки для цехів) вже йшла. Потім у 1945 році пущено механічний і складальний цехи. Згодом, не було зовсім недавно. Пам'ятають Сергій Гаврилович Козачок, Тетяна Матвіївна Забашта, Семен Максимович Хоронько, Віра Іванівна Голуб та інші старожили, як важко було піднімати завод з руїн і попелу. А тепер підприємство дає гіриче устаткування для країни.

Вирос завод, виросли чудові люди, передовики виробництва, ударники комуністичної праці. Колектив заводу «Красный луч» виконує план по валовій продукції, знизує трудомісткість виробів. Керує підприємством здібний інженер, член виконкому міської Ради Юрій Олександрович Андрєєв.

Вуе відбудований і завод будівельних матеріалів, споруджений новий маслозавод, три корпуси 1-ї середньої школи, 2-а середня школа, дитячий садок, залізничний Палац культури, районний Будинок культури, сотні жилих будинків. У 1962 році в експлуатацію здано восьмиквартирний будинок, багато жилих будинків капітально відремонтовано. У цьому році 22 родини одержали квартири в нових впорядкованих будинках. А скільки ще буде новосілль! Скільки нових зелених вулиць з'явиться!

У Барвінковому дві середні, три восьмирічні школи. В них навчається понад дві тисячі чоловік. У 1-й середній школі в цьому році 44 випускники 11-го класу. Школа дала широкому господарству 21 шофера та 23 механізатори широкого профілю. Вчаться люди і без відриву від виробництва у вечірній середній школі. А в новому навчальному році у місті почне працювати школа механізації сільського господарства.

Двадцять років. Коли згадуєш все, що було зроблено протягом цих років,— думаєш про ті плани, які мають перетворитися у життя. Буде ще кращим Барвінкове. Чудові люди живуть у нашому місті.

В. МАГДА, голова виконкому Барвінківської міської Ради депутатів трудящих; **А. ВАЛІЄВА**, інструктор Ізюмського міського КП України.

Д. А. ШУШАРІН

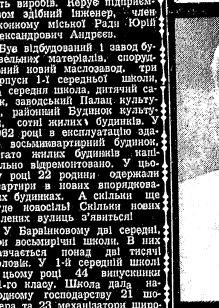

Після тяжкої і тривалої хвороби помер член Харківського промислового обкому КП України, начальник районного управління енергетичного господарства «Харківенерго», член КПРС з 1927 року Дмитро Антонович Шушарін.

Д. А. Шушарін народився в 1905 році в м. Курську. З 14 років він почав свою трудову діяльність. Поєднуючи працю з навчанням, Дмитро Антонович пройшов шлях від рядового робітника-електромонтера до крупного господарського керівника. Він був визнаним майстром виробництва, директором Харківських електромереж. З 1943 року Д. А. Шушарін беззмінно керував системою «Харківенерго».

Д. А. Шушарін користувався великою повагою і авторитетом серед комуністів і всіх трудящих Харкова і Харківської області. Він неодноразово обирався до складу Харківського обкому і міського партії, депутатом міської Ради депутатів трудящих. Здібний керівник, стійкий комуніст Д. А. Шушарін поєднував у собі чудові якості організатора виробництва і вихователя трудящих. До останніх днів, будучи вже тяжко хворим, він продовжував трудитися на дорученому йому посту.

Партія і Уряд високо оцінили заслуги Д. А. Шушаріна в розвитку енергетики. Він нагороджений трьома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом «Знак Пошани» та медалями, удостоєний звання «Заслуженний енергетик УРСР».

Все своє життя Д. А. Шушарін присвятив великій справі будівництва комуністичного суспільства, самовідданому служінню Батьківщині.

Світла пам'ять про Дмитра Антоновича Шушаріна назавжди залишиться в наших серцях.

М. О. Соболь, Г. І. Ващенко, Б. І. Вольтовський, К. А. Трусов, Д. П. Пісничевський, І. З. Соколов, В. В. Тесленко, І. К. Ягодинський, О. В. Сєїч, С. В. Голубов, С. І. Журавльов, Г. Т. Колесніков, М. С. Личагін, В. Д. Марків, П. В. Фещенко, А. О. Горшков, Б. С. Устинов, Н. А. Перич, О. І. Якунін, П. І. Змага, О. І. Єрмоленко, М. О. Потюпаєв, П. П. Пчелинцев, Г. Ю. Власенко, І. Г. Селіванов.

«Хочу бути таким, як батько»

Лист Віталія Зубарєва

У Харкові в сквері «Перемога» на алеї героїв є скульптурний портрет Олександра Гордійовича Зубарєва, секретаря Харківського міського обкому комсомолу. Він загинув від рук фашистських катів в окупованому місті. Тоді синову його, Віталію, було чотири роки. Хлопчик назавжди зберіг у серці образ батька, світлу пам'ять про нього. Після війни Віталій навчався у 131-й школі, потім поступив у військове училище, став техніком-лейтенантом, а зараз служить у пускній частині. Командування характеризує його як зразкового офіцера, який чесно виконує свій воїнський обов'язок перед Батьківщиною.

Заступник командира частини т. Сингаївський у своєму листі повідомляє:

«За бездоганну службу Віталій Олександрович Зубарєв неодноразово заохочувався командуванням. Він секретар комсомольської організації підрозділу.

Підрозділ добився хороших результатів у бойовій і політичній підготовці.

Ми, всі товариші по службі Віталія Олександровича, глибоко шануємо пам'ять його батька Зубарєва Олександра Гордійовича, який в умовах німецько-фашистської окупації очолював боротьбу комсомольську організацію Харківщини. Командування, партійна, комсомольська організації, весь особовий склад частини вітає трудящих Харківщини і бажає їм дальших трудових успіхів на благо любимої Вітчизни. Воїни нашої частини, як і всі воїни Радянської Армії, продовжуючи чудові бойові традиції старших братів і батьків, будуть і надалі вдосконалювати свою бойову майстерність, крпіти могутність нашої Батьківщини.

До редакції надіслав лист Віталій Олександрович Зубарєв. Ось він:

«Дорогі товариші харків'яни! Вітаю вас в зв'язку з 20-ю річницею визволення славною Радянською Армією нашого рідного міста від німецько-фашистських загарбників. Бажаю вам великих успіхів у вашій праці на благо нашої соціалістичної Батьківщини.

Мені дорогий Харків не лише тим, що я в ньому народився, вчився, вирос, але й тим, що у цьому місті живе, працюючи і загинув у боротьбі з фашистами мій батько — Олександр Зубарєв.

Мені дороге наше місто тим, що трудящі його ідуть в авангарді будівників комунізму. Мені дорогий Харків тим, що молодь його, тісно згуртована навколо рідної Комуністичної партії, працюю і навчанням помножує славні революційні традиції своїх батьків і матерів. В тру ді ми вбачаємо радість і щастя всіх радянських людей, мир в усьому світі.

Ми стоїмо за мир і активно боремося за нього. Але якщо імперіалісти розпочнуть проти нас війну, то славна Радянська Армія зробить з ними так, як зробила з фашистами.

Я зараз служу в Радянській Армії. Як син розстріляного фашистами батька» урочисто заявляю, що в разі потреби я віддам своє життя за щастя своєї Батьківщини, як і мій батько.

Усіма своїми ділами, вчинками я хочу бути таким, як мій батько — вірним сином Батьківщини і Партії.

Вічна пам'ять і слава героям, які загинули в боях за визволення нашої Батьківщини.

З комсомольським привітом

В. ЗУБАРЄВ.

Ідуть вступні екзамени

Серпень — пора хвилювань, радощів, а іноді й невдач для тисяч юнаків і дівчат. У вузах ідуть вступні екзамени. Зараз у бібліотеках, читальних залах, парках — скрізь можна бачити заклопотаних абітурієнтів, які працюють до самого вечора, готуючись. Екзамени, екзамени... На кожному кроці чуєш про них розмови. У вузи Харкова приходить нове поповнення від верстата і з колгоспного поля. Переважна більшість вступників — виробничники, які мають чималорічний стаж роботи. Зараз в політехнічному інституті можна зустріти монтажника з Балаклійського цементного заводу, бетонника із Змієвської ДРЕС, у медичному інституті — доярку з Сахновщини і медсестру з Куп'янська, в педагогічному — вихователок дитячих садків, дівчат з панчішної фабрики.

Ось білокам'яний храм науки на площі Дзержинського — державний університет. В коридорах тиша. Біля аудиторій філологічного, математичного, географічного та інших факультетів стоять заклопотані юнаки і дівчата. Йдуть екзамени.

Багато турбот зараз у відповідального секретаря екзаменаційної комісії держуніверситету П. Я. Коржа: хтось запізнився на екзамен, хтось незадоволений оцінкою своїх знань... І все треба вислухати, переліпити, створити нормальні умови для вступників. Про це, погурбувалися партійна і комсомольська організації університету. На всіх факультетах керують студенти старших курсів.

Завідуючий кафедрою російської мови Г. І. Шкляревський розповів, що вступні екзамени складають успішно ті, хто навчався на підготовчих курсах, організованих викладачами університету. Сумлінно підготувалась до вступу і комсомольська вітчизняної війни, які під час служби навчався на підкурсах в підрозділах.

Члени приймальних комісій філологічного факультету говорять, що абітурієнти дають вичерпні відповіді на всі запитання з літератури і мови, добре обізнані з постановами XXII з'їзду КПРС і липневого Пленуму ЦК КП України.

Розповіло про деяких вступників. Тамара Андрєєва працювала кресляркою в тресті «Промбудмонтажконструкція». Бути філологом — її заповітна мрія. І ось Тамара чудово написала твір на тему «Образ Ніланя в романі О. М. Горького «Мати». І диктант вона теж написала на відмінно. Галина Маркова трудилась три роки на Харківській хутряній фабриці, а тепер хоче стати вчителем.

На радіофакультеті демобілізований воїн Леонід Назаренко добре склав екзамени з математики письмової і усної. Радіотехніка — улюблена справа Леоніда ще з юних літ. Навчаючись у Ново-Іванівській середній школі на Валківщині, він був активним членом радіогуртка. В 1957—1958 роках був учасником Всесоюзної виставки досягнень народного господарства і нагороджений двома медалями. Після закінчення Харківського радіотехнічного технікуму пішов служити в лави Радянської Армії. Там він завоював два перші спортивні розряди з баскетбола і лиж. «Якщо навчатимусь на радіофакультеті, — говорить Леонід,— то обов'язково зайнятимусь його спортивну честь». Побажаємо ж йому всі екзамени скласти успішно!

Леонід Баранник, родом з Луганщини, поступав на механіко-математичний факультет і успішно склав перші екзамени. Він любить математику і хоче бути дослідчим спеціалістом у цій науці.

В інституті Харкова приходить нове поповнення, яке зробило в праці право навчатися у вищих учбових закладах. Юнаки і дівчата будуть поможжувати славні трудові рідних вулиць, оволодівати знаннями, щоб це наполегливіше трудитися на фронтах комуністичного будівництва. Все попереду. А поки що — вступні екзамени.

М. ОЛЕКСІЄВ.

Вступні екзамени з російської мови і літератури на геолого-географічному факультеті держуніверситету імені Горького.

Фото М. ГУРОВА.

В ЦЕНТРАЛЬНОМУ ЛЕКТОРІЇ

ЛЕКЦІЇ, БЕСІДИ

Члени товариства «Знання» регулярно виступають з лекціями, доповідями і бесідами в бібліотеках, парках, цехах заводів, на будовах. Понад 300 лекторів роз'їхалися в усі куточки нашої області, щоб донести до серця народу слова партії, розповісти про рішення червоного Леніну КПРС.

Закінчено робочий день у будівельників Кочетоківського будуправління № 615 Чугуївського району. Але люди не розходяться. Тут же, на будівельному майданчику розташувався лектор Є. П. Заблоцький. Він проводить бесіду про моральне лице будівничів комунізму. Слухають уважно. Після бесіди до нього підходять робітники, просять приїжджати ще. Лектори, учені і артисти на будові — часті гості.

Центральний лекторій організовує також зустрічі трудящих з учасниками Пленуму ЦК КПРС і ЦК КП України. В парку імені М. Горького слухачі зустрілися з депутатом Верховної Ради СРСР, токарем М. Є. Мірошниченком, якому присвоєно звання «майстер — золоті руки».

Н. ДМИТРІЄВА.

Подорож була цікавою

Група вчителів Орджонікідзевського району добре відпочила в Криму. Загоріли на пляжі, брали участь в туристських походах. За путівками обласної туристської бази вони здійснили багатокілометровий перехід по гірському маршруту: Сімферополь—Бахчисарай—Ай-Петрі — Ялта — Алушта. Вчителі побували у містах-героїх Севастополі, в Ялті, кілька днів провели у сонячному Артеку і в санаторії «Ливадія». Вони ознайомилися також з виноградарськими господарствами, передовими працівниками Кримської області.

Скільки вражень у турпоходах, біля моря під сонцем півдня! У новому навчальному році вчителі Орджонікідзевського району прийдуть у школи і розкажуть своїм учням про незабутні зустрічі з кримськими друзями, про все, що вони бачили в дні чудового відпочинку.

Б. ДМИТРІЄВИЧ, вчитель.

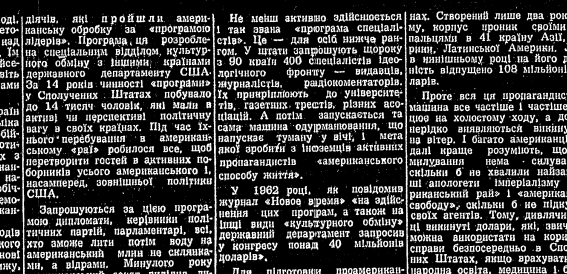

ЗА РУБЕЖЕМ

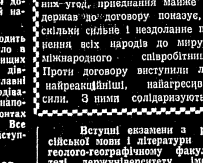

Великий успіх сил миру

Зарубіжні відгуки на Московський договір

СОФІЯ. Московський Договір про заборону випробувань ядерної зброї лише газета «Работничество» називає «першим реальним кроком до досягнення ширших міжнародних угод, приєднання майже всіх держав до договору» понаше, насильки сильніше і нездолане прагнення всіх народів до миру та міжнародного співробітництва. Проти договору виступили лише найреакційніші, найагресивніші сили. З ними солідаризуються і уряди Китаю та Албанії. Китайський уряд навіть виступив з безпрецедентною заявою, в якій обвинувачує Радянський уряд у тому, що він нібито об'єднався з силами реакції проти сил соціалізму. Цей нечувано ганебний документ показує, що китайські керівники забули найелементарніші основи марксистської стратегії і тактики. Ніякі псевдомарксистські міркування і антирадянські декларації не можуть спростувати ту істину, що Московський договір є великим успіхом сил миру.

ПРАГА. Договір про заборону випробувань ядерної зброї відповідає зусиллям Радянського Союзу, спрямованим на збереження миру в усьому світі, говориться в опублікований тут заяві Президії ЦК Союзу чехословацько-радянської дружби. Чехословацький народ і уряд ЧСР, які завжди активно підтримували зусилля, спрямовані на заборону ядерних випробувань, вповнені, що політика мирного співіснування, яку послідовно проводить СРСР та інші соціалістичні держави, є цілком правильною політикою.

ЛОНДОН. Член Політичного комітету Компартії Великобританії Джон Кемпбелл пише в «Дейлі уоркер», що в результаті підписання Московського договору склались найсприятливіші умови для дій сил миру в усьому світі. Кемпбелл критикує китайських керівників за перекручення смислу договору. Він пише, що називати договір «великим обманом», значить тільки сіяти сумнів у рядах борців за мир.

БЕРЛІН. В центрі уваги берлінської преси, як і раніше, залишається московський Договір про заборону ядерних випробувань в атмосфері, космічному просторі і під водою. Газета «Нойес Дейчланд» характеризує цей документ як значний крок на шляху розрядки міжнародної напруженості. Засуджуючи небажання боннського уряду підписати договір, газета підкреслює, що партії і уряд ФРН перебувають під постійно зростаючим тиском загальнонімецької громадськості, яка вимагає від Бонна припинити небезпечну політику холодної війни, рахуючи з цілаком приєднання до Московського договору внести, нарешті, вклад у справу миру.

ПАРИЖ. Просимо передати Радянському урядові наші найщирішої поздоровлення з нагоди укладення в Москві Договору про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, в космічному просторі і під водою. Ми вимагаємо, щоб французький уряд поставив свій підпис під цим договором. Такий зміст численних листів і телеграм, які надходять у ці дні в посольство СРСР у Франції. Їх надсилають муніципальні ради міст, різні організації і окремі особи.

ДЕЛІ. Прогресивна преса Індії дає високу оцінку Московському договорові і ролі Радянського Союзу в досягненні згоди про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, в космічному просторі і під водою. «Московський договір знаменує новий етап у найбільшій боротьбі нашого ядерного віку, боротьбі за ліквідацію загрози третьої світової війни, — пише щотижневик «Нью кейдж». — Радянський прем'єр Микита Хрущов зробив більше, ніж будь-хто, щоб добитися настання такого дня».

ДЖАКАРТА. Визначний громадський діяч Індонезії голова парламентської комісії в закордонних справах Анвар Чокроаміното, вітаючи підписаний у Москві договір, заявив: Індонезія повинна докласти сил до того, щоб усі держави підтримали Московський договір і щоб атомна енергія використовувалась лише в мирних цілях. Індонезія повинна використати свій вплив, щоб усі афро-азіатські країни оголосили свої території зонами, вільними від ядерної зброї.

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. Президент Бразилії Жоао Гулярт, коментуючи підписаний у Москві Договір про заборону ядерних випробувань, заявив представникам преси, що цей договір є першим значним кроком на важкому шляху, «в кінці якого, я певен, буде здійснено спокійніший мрію людства про мир».

ЛА-ПАС. Численні коментарії болівійської преси свідчать про одностайну підтримку Московського договору. Газети розцінюють його як великий крок у справі зміцнення миру в усьому світі, торжества принципів мирного співіснування.

РАБАТ. Газета «Аль-Мокафіх» пише, що з підписанням Договору про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, в космічному просторі і під водою політика мирного співіснування здобула ще одну перемогу.

ЛІМА. «Московський договір,— заявив депутат Національного конгресу Хенаро Ледесма, — відповідає бажанням усього людства. Він являє собою рішучий крок у бік заборони атомної зброї». Ледесма засудив позицію уряду Китайської Народної Республіки, який заявив про непридбання до договору. «Позиція китайських керівників неприємлива, — сказав Ледесма. — Своїми ділами вони внесли розкол у міжнародний революційний рух. Щоб перемогти, соціалізм не потребує воєн».

(ТАРС).

НОТАТКИ НАШИХ КОМЕНТАТОРІВ

БУДЬ-ЯКИМИ ЗАСОБАМИ

Приказна — «на милування нема силування», в різній інтерпретації є у багатьох народів світу. Навряд чи буде зірним, вважати, що вони придумали її стосовно саме до американців. Проте її не можна не згадати, коли бачиш ставлення людей різних рас до горезвісного «американського способу життя». А ставлення це можна висловити одним коротким, але досить змістовним словом «ні».

«Ні» — каже населення молодих африканських держав, і не тому, що неграм не подобається «кока-кола» чи американська жувальна гумка. Ні — тому, що расова дискримінація, яка процвітає в освічений країні Нового Світу. «Перепис 1960 року, — писала нещодавно газета «Юрнер», — виявив, кількість чоловіків-негрів, зайнятих в 70 галузях промисловості. Найменший процент складають негри, зайняті у банківській справі, — менше 1 процента, але стільки, скільки потрібно людей для прибирання в туалетних». Про розгул захисників сегрегації в штаті Алабама і говорити не доводиться.

«Ні», — кажуть все більше і більше японців. І не тому, що їм не подобаються комікси і гангстерські фільми, які огрузують розтлівають свідомість молоді. Ім не подобаються літаки-ракетоносії, що з ятими пролітають над Японією головами в який час. Їм не подобаються авіаносці з крейсерами в японських портах, хай навіть і з зачохленими сьогодні жерлами гармат.

«Ні», — кажуть трудящі країн Латинської Америки, економіка яких перебуває в стадевих обіймах монополій США, патріоти-партизани В'етнаму, на яких з вертольотів полюють змучені расові «радники», люди різних національностей, які прямо чи побічно знайомі з американською демократією, з переваганнями «американського способу життя».

Все це змушує керховодів США, форпосту американського Імперіалізму шукати нові й нові засоби для підтримки престижу «вільний все падає, для посилення впливу у великих і малих державах всіх континентів. І основну увагу приділяється, зрозуміло, пропагандистській машині. Озуючого удару вони завдають, в основному, у трьох напрямах.

На бургомістрові Західного Берліна Віллі Брандт не вивіть таблична «Made in USA». А вітіи він є одним з типових західних діячів, які пройшли американську обробку за «програмою Фулбрайта». Програма ця розробляється на спеціальних відділах культурного обміну з іншими країнами державного департаменту США. За 14 років чинності «програми» у Сполучених Штатах побували до 14 тисяч чоловік, які мали в активі ці перспективні політичну вагу в своїх країнах. Під час їхнього перебування в американських «раї» робилося все, щоб перетворити гостей в активних поборників усього американського і, насамперед, зовнішньої політики США.

Запрошуються за цією програмою дипломати, керівники політичних партій, парламентарі, всі, хто зможе лити потім воду на американський млин не силкуючи, а відразу. Минулого року американський сенат виділив лише на витрати дипломатів на їхні поїздки за кордоном 1.100.250 доларів. Порівняйте цю цифру з щорічною допомогою США Афганістану — 16 мільйонів доларів, і ви побачите, що створення високопоставленої агентури у різних державах відіграє Сполученими Штатами у ранг державної політики.

Не менш активно здійснюється і так звана «програма спеціалістів». Це — для себе нічого ранком. У штати запрошують щорку з 90 країн 400 спеціалістів ідеологічного фронту: видавців, журналістів, радіокоментаторів. Їх прилюднюють до університетів, газетних трестів, різних асоціацій. А потім запускається та сама машина «дурманювання», що вже не раз «працювала» в американських учбових закладах як в Сполучених Штатах, так і в їх філіалах. Та, кордонах. Але особливо активізувався «корпус миру», — це справжня американська «п'ята колона» в слаборозвинених країнах. Створений лише два роки тому, корпус нрнпік вже тисячі шукальщами в 41 країну Азії, Африки, Латинської Америки. Лише в минулому році на його діяльність відпущено 108 мільйонів доларів.

Проте вся ця пропагандистська машина все частіше і частіше працює на холостому ходу, а долари перетворюються на порожні шукальщами в 41 країну Азії, Африки, Латинської Америки. Лише в минулому році на його діяльність відпущено 108 мільйонів доларів.

Проте вся ця пропагандистська машина все частіше і частіше працює на холостому ходу, а долари перетворюються на порожні шукальщами в 41 країну Азії, Африки, Латинської Америки. Лише в минулому році на його діяльність відпущено 108 мільйонів доларів.

В. ХОЛОД.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

ЩОДЕННИК МИСТЕЦТВ

«Одиниця кохання»

Ленінградський театр Драми і Комедії, який у нас гастролював, показав харків'янам одну з своїх нових робіт—п'єсу А. Зака та І. Кузнецова «Одиниця кохання». Ця п'єса про моральні норми поведінки радянських людей, про молодих спеціалістів, про вірність і кохання. Талановитий вчений Валерій Морозов захоплений, з пристрастю працює над новими, цікавими проблемами, повністю віддається улюбленій справі. Він принциповий чесний особа. Тільки так така людина, за його думкою, може залишити якийсь помітний слід в науці.

Прихильник теорії «сильної особи» настійливо закохання у себе і в свою домашню «теорію», що не помічає інших людей, їхню душу, їхню волю, творчу ініціативу, індивідуальність. Все це неминуче призводить Морозова до банкрутства: йде від нього дружина, відвертаються друзі, залишають лабораторію відомі спеціалісти. Розумна і чесна людина, він змушений визнати помилковість своєї поведінки.

У п'єсі є недоліки, деякі проблеми вона ставить надто прямолінійно, але вона все ж принаймні своєю щирістю, піддає різкій критиці вчених-одинаків, які не вміють спиратися у своїй роботі на колектив.

Ленінградський театр Драми і Комедії на чолі з режисером В. Геллером зумів правильно прочитати п'єсу і створити цікавий спектакль, в якому всі ролі виконують молоді артисти. У дружному акторському ансамблі треба відзначити виконавців головних ролей: С. Коковкіна (Валерій), В. Ісакова (Яша), А. Кузнецову (Віта), Т. Щуко (Сімя), І Э. Рудусена (Стасик).

Спектакль тепло зустрінутий глядачами.

Потрібні телепередачі

Суворе дотримання ленінського принципу «кожному — по труду» — закон життя радянського суспільства, запорука нашого успішного просування по шляху до комунізму.

Саме про це йшлося в одній з передач, підготовлених редакцією народного господарства Харківської студії телебачення.

Робітники, що зібрались у студії, звертаються безпосередньо через екран до своїх товаришів по роботі, до тисяч телеглядачів, запрошуючи взяти участь в обговоренні, висловити свою думку, як треба всіляко заохочувати передовиків, як карати за допомогою громадськості тих, хто безвідповідально ставиться до свого громадянського обов'язку.

— У нашого робітничого класу чудові традиції, — говорить токар заводу «Серп і молот» І. Курманов. — Ми звикли дотримуватись їх. Одна з них — берегти робітничу честь! І от, як прикро — протистеться у наш заводський колектив якийсь пройдисвіт, п'яниця, лежебока, бешкетує — а ми ні з ним пальцем не ворухнемо. Поряд з чесними робітниками він користується рівними правами: і відпустку в строк одержить, і в зарплаті його не обійдуть. Дуже хочеться мені, що до людей, які плямують високе звання радянського робітника, треба ставитися якнайсуворіше. Прочитав — скоро роботи на кілька днів тарифну відпустку, та ще й премії позбудешся — відповідати збитки, нанесені заводу, державі.

І. В. Курманов запропонував подумати і про заохочування кращих виробничників. Виконує, скажімо, робітник на протязі року норми на 150 процентів — продовжимо йому відпустку! Якщо раціоналізатор своїми пропозиціями дав заводові велику економію — нагородити його безкоштовною сімейною путівкою на курорт чи дати хорошу квартиру...

Багато прикладів навів у своєму виступі член президії промислової облпрофради О. Подобрій. Говорячи про кращих представників його величності робітничої класу, він не забув і тих, хто намагається дати державі менше, а урвати побільше. О. Подобрій розповів про випадок на заводі «Електроважмаш». Ізолювальник одного з цехів повинен був днями одержати орден на квартиру. Та робітники цеху запитались: чому саме ця людина одержує в першу чергу квартиру? За які заслуги? Працює погано, зайняття принципами до надбудівництва, прагнучи одержати зарплату за невиконану роботу. Колектив вирішив спочатку піклуватися про тих, хто працює чесно і сумлінно.

Бригадир складальників заводу імені Малишева депутат Верховної Ради СРСР М. Вержко говорив про заохочення кращих кадрових робітників заводу, згадав і про тих, хто наносить шкоду виробництву, про путніїв, бюрократів, з вини яких нерідко гине добра ініціатива, корисне починання.

Цікаві пропозиції було висловлено цього вечора в студії перед телевізійною камерою. Багато ділових пропозицій надійде на адресу студії і від численних телеглядачів. Ці схвильована розмова про важливі питання часу торкнеться багатьох, примусить висловитися.

Передача «Кожному — по труду», про яку говорилося вище, — з циклу передач «Людина і праця». Найближчим часом редакція народного господарства розповість про людей тракторозкладального заводу. Про пуск автоматичної лінії. Телеглядачі зустрінуться з тими, хто проектував і створював цю лінію. Готується в ефір передача «Моє ім'я наше», розповість про тих, хто працює добре в колгоспі 1 живе заможно, і про тих, хто, прагнучи «збагатитися», намагається «урвати» якнайбільше у держави.

Ряд проблемних передач підготувала редакція пропаганди. Багато схвальних відгуків одержала бесіда перед камерою про трудове виховання робітників. Ініціатори цеху «Громадський заслон браковій», бригадири бригад комуністичної праці ХЕМЗу Микола Щеглов і Віктор Ларін говорили про соціалістичне ставлення до резервів праці, до народного багатства, про бережливість і ощадливість. «Будь господарем цехів і заводів!» — звертались вони з екрана до своїх товаришів по праці. Цікава передача «Людина майбутнього виховується сьогодні» про нові виробничі відносини на Харківському тракторному заводі.

Немало змістовних передач готується суспільно-політичними редакціями студії телебачення. Їх авторів запрошують глядачів взяти активну участь у розмові про те, як поліпшити життя, назавжди позбутися лекарів та дармоїдів, наблизити чудовий завтрашній день.

Це добре, що Харківська студія виносить важливе питання на широку, доступну тисячам трудящих, трибуну. Всі вони візьмуть участь в обговоренні, адже чужих, як не їм самим — господарям життя,— вирішувати ці питання.

Н. ЩЕРБАКОВА.

ВІДКРИТО КІНОТЕАТР «ПІОНЕР»

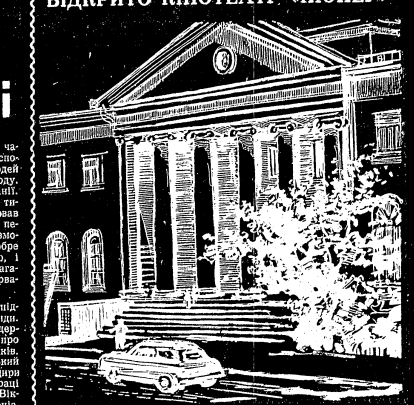

В Харкові урочисто відкрито широкоекранний кінотеатр для дітей «Піонер». Він обладнаний за останнім словом техніки. Зал — гратчастий (на зразок Кремлівського театру), досконала акустика, відмінна вентиляція.

Багато місцевих організацій допомогли добре обладнати кінотеатр. Будувала його бригада, яка боролася за звання колективу комуністичної праці. Велозавод обладнав для фойє театру стіл оригінальної конструкції, «Харківбуд» виготовив лінолеуму доріжку для сходів. Велику участь в обладнанні кінотеатру взяв радіозавод.

У кінотеатрі два зали: один на 600 місць, другий — на 400.

На мітингу зібрались піонери, будівельники. Юні глядачі говорили про те, що кінотеатр «Піонер» — чудовий подарунок дітям до початку навчального року.

Першого дня кінотеатр відвідало понад півтори тисячі дітей. Демонструвалася два фільми — «Й купив тата» і «Три плюс два». Фільми були тепло зустрінуті юними глядачами.

На малюнку художника Р. СЛУЖЕВСЬКОГО ви бачите фасад кінотеатру «Піонер».

Додержуватися трудового законодавства

Колектив Красноградського УНР-478 95-го будівельного тресту рік у рік не виконує планів будівництва. Трудова дисципліна тут низька, а плинність кадрів становила понад 85 процентів до загальної кількості робітників і службовців.

Здавалося б, таке становище повинно було стурбувати весь колектив УНР і перш за все його начальника т. Лазаренка, секретаря партійного бюро т. Зайцева і голову будівельного комітету профспілки т. Лінчика. Однак цього не трапилося. Керівники управління забувають, що успіх кожної справи, в тому числі і виконання планів будівництва вирішують люди, кадри. Протягом минулого року з УНР було звільнено робітників і службовців більше, ніж прийнято на роботу. Тільки за порушення трудової дисципліни звільнено 32 чоловіки і за власним бажанням — 288 чоловік (!!). Таке, як правило, становище і у нинішньому році. До того ж звільнення робітників і службовців проводилось без згоди будівельного комітету, чим грубо порушується Положення «Про права фабричного, заводського, місцевого комітету профспілкової спілки».

Намагаючись якось виправитись, при перевірці в УНР головою комітету профспілки Слід відзначити, що на його засіданні ніхто з звільнених не був присутній.

В УНР більше адмініструють і явно недостатньо займаються вихованням членів профспілки. Тут товариський суд не працює, а чи є при будівельному комітеті комісія трудових конфліктів — секретар партійного бюро навіть не знає. Ведуться також грубі порушення трудового законодавства не проводяться.

Припускаються порушення трудового законодавства і в інших колективах Красноградського району. Так, з Старовірівської лікарні було звільнено санітарку т. Толмачову з формулюванням «за непридатність». На догану адміністрації лікарні місцевий комітет профспілки дав згоду на звільнення Толмачової. Народний суд Красноградського району відновив її на посаді як звільнену без підстави й прийняв рішення стягнути їй вимушений прогул.

У тій же лікарні незабаром був звільнений з роботи, як порушник трудової дисципліни, сторож т. Чуриков. Народний суд відновив Чурикова на роботі, за вимушений прогул йому слід стягнути з своєї кишені головний лікар лікарні.

Грубе порушення законодавства про працю припущено в Красноградській школі-інтернаті. Звільнили з роботи за прогули кочегара-машиніста т. Юрко. Народний суд не встановив факту прогулів, бо т. Юрко хворіла і мала листок непрацездатності, а згодом, виджавши, скаржилась і звернулась до суду. Вона також не робот відновлена з виплатою за вимушений прогул.

Порушення трудового законодавства на деяких підприємствах і в установах Красноградського району свідчать про те, що окремі керівники, голови місцевих комітетів та працівники відділів кадрів самі слабко знають закони про працю і не організують пропаганду цих знань серед робітників і службовців. Це підтвердилося на нараді-семінарі, проведеному Красноградським промислово-виробничим парткомом. В ньому взяли участь працівники апарату обласної професійної ради, керівники підприємств і установ Красноградського району, голови місцевих комітетів.

Хочеться, щоб керівні працівники обласної професійної ради частіше провадили такі семінари і консультації.

В. НАЗАРОВ.

Редактор Ф. ПРИХОДЬКО

20-річчю Курської битви присвячується

До 20-річчя Курської битви Міністерством зв'язку СРСР випущена поштова марка серії «Велика Вітчизняна війна 1941—1945 рр.». На марці коричневого і червоно-оранжевого кольору зображена карта Курської битви. Червоними стрілками показано напрям контрнаступу. Вишиток цих боїв звільнені Орел, Белгород, Харків. Вогородні було завдано нищівного удару.

У битві на Курській дузі радянські воїни, радянська техніка показали всьому світові свою перевагу над фашистською армією. На марці зображені радянські танки, що йдуть в атаку. На головному танку майорить червоний прапор. У верхньому куточку напис: «До 20-річчя Курської битви».

ТОБІ, БЕЗСМЕРТНА ЛЕСЮ!

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР У СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Широко й урочисто відзначають трудящі республіки 50-річчя з дня смерті великої дочки українського народу, геніальної поетеси Лесі Українки. Багатолюдним був літературно-музичний вечір, що відбувся в Першотравневому саду Києва.

На естраді, залитій яскравим світлом, експозиція Лесі України в обрамленні живих квітів. Вгорі — великі цифри: «1913—1963».

Трудящі України, братніх радянських республік, передові люди всього світу, сказав, відкриваючи вечір, письменник Любомир Дмитерко, свято шанують сьогодні нам'ять великої української поетеси Лесі України. Вона була не тільки талановитим і правдивим співцем, а й непохитним борцем за світле майбутнє людей праці. Хай щедрою народною ниткою у ці дні будуть сплетені її палкий заклик до свободи і щастя для трудового народу. Артистка Київської державної філармонії Л. Бойко прекрасно виконала прочитані вірші поетеси «Так прожила я цілу долю змію...» і «Перемога». Її зміна декламатор А. Палазанюк, що прочитав уривок з поеми «Роберт Брюс, король шотландський».

Задушевні пісні і романси написані на вірші поетеси радянськими композиторами. Дві пісні — Г. Майборода «Не дивися на місяць весною» і М. Жербіна «Не співайте мені...» — проникливо виконала артистка філармонії лауреат Всесоюзного конкурсу вокалістів В. Ялкут. Соліст Київського театру оперти та балету імені Т. Г. Шевченка М. Гуляєв виконав пісні М. Лисенка на слова поетеси — «Смутні роки композитора М. Лисенка». Телебачення. 11.00 — Кінокомедія «Безлелюй пароплав». 18.25 — Програма передач. 18.30 — Хроніка «Рік семирічки у труді» (кінозвіт). 18.40 — Телевізійні новини. 18.50 — Рішення чергового Пленуму ЦК КПРС — в житті. «Шедрість душі». 19.05 — Кіножурнал. 19.15 — Кінокомедія «Небезпечні товариші». 21.30 — «В ефірі — «Молодість»». 22.30 — Телевізійні новини. 23.00 — Щоденник Спартакіади народів СРСР».

*) Трансляція з Москви.

ПОГОДА

За даними гідрометобсерваторії, сьогодні в Харкові переважатиме невелика хмарність. Без опадів. Вітер західний, помірний. Температура 24—28 градусів тепла.

ГРОМАДЯНИ!

ЧИ НЕ ЗАБУЛИ ВИ КУПИТИ КВИТКИ ЧЕТВЕРТОГО ВИПУСКУ ГРОШОВО-РЕЧОВОЇ ЛОТЕРЕЇ 1963 РОКУ.

ТИРАЖ ВИГРАШІВ ВІДБУДЕТЬСЯ

26 серпня в м. ЗАПОРІЖЖІ

ЗА 30 КОПІЙОК МОЖНА ВИГРАТИ АВТОМАШИНУ «МОСКВИЧ», МОТОЦИКЛ, МОТОВЕЛОСИПЕД, ПІАНІНО, ТЕЛЕВІЗОР, ШВЕЙНУ МАШИНУ, КИЛИМ, КОФТУ ЖІНОЧУ ШЕРСТЯНУ, МАГНІТОФОН, ЕЛЕКТРОБРИТВУ, ШИФЕР АЗБЕСТОЦЕМЕНТНИЙ, ГОДИННИК І ІНШІ ЦІННІ РЕЧІ.

ЛОТЕРЕЙНІ КВИТКИ ПРОДАЮТЬСЯ В ОЩАДНИХ КАСАХ, МАГАЗИНАХ, УСТАНОВАХ ЗВ'ЯЗКУ, ТЕАТРАХ, НА ВОКЗАЛАХ.

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖТРУДОЩАДКАС І ДЕРЖКРЕДИТУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.

ГОВОРИТЬ, ПОКАЗУЄ ХАРКІВ

ПРОГРАМА ПЕРЕДАЧ НА 13 СЕРПНЯ

Радіо. Перша програма. 12.20 — Огляд обласних газет. 12.30 — «Виховання в труді» — бесіда секретаря партійної бюро кобзудського виробничого управління С. Гаврилюка. 16.00 — Передача для дітей «Дзвінки». 17.30 — Зональне мовлення на Харківську, Полтавську і Сумську області. Передає з Полтави. 18.30 — Обласні вісті. Друга програма. По радіостанції на хвилі 258,8 м та по третій програмі радіотрансляційної мережі. 19.00 — Ваші любимі мелодії (за листами радіослухачів). 20.00 — Концерт вістрон. В програмі музика: народів СРСР. 20.40 — А. Полдівера. «Фокель» — радіопостанова. 21.10 — «Перший засів» (про молодих трактористів).

Телебачення. 18.00 — Програма передач. 18.05 — Для вас, малюки! (кінозвіт). 18.20 — «Шедрість душі». 19.05 — Кіножурнал. 19.15 — «Що ви знаєте з цих питань?». 21.30 — «В ефірі — «Молодість»». 22.30 — Телевізійні новини. 23.00 — Щоденник Спартакіади народів СРСР».

*) Трансляція з Москви.

ПОГОДА

За даними гідрометобсерваторії, сьогодні в Харкові переважатиме невелика хмарність. Без опадів. Вітер західний, помірний. Температура 24—28 градусів тепла.

ХАРКІВСЬКІ ДЕРЖАВНІ КУРСИ СТЕНОГРАФІЇ І МАШИНОПИСУ ОГОЛОШУЮТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1963/1964 УЧБОВИЙ РІК.

Звертатися на адресу: Чорногрязька вулиця, 15.

ДО УВАГИ ПОКУПЦІВ!

ХАРКІВСЬКИМ ВЗУТТЄТОРГОМ В СЕЛИЩІ ХТЗ, 16 КВАРТАЛ, ПО АБХАЗЬКІЙ вул., 44

ВІДКРИТО СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ВЗУТТЄВИЙ МАГАЗИН

ПРОСИМО ВІДВІДАТИ НАШ МАГАЗИН!

ДИРЕКЦІЯ.

ТРЕСТУ «ОРГТЕХБУД» ТЕРМІНОВО ПОТРІБНІ:

ДРУКАРКИ,
КОПІЮВАЛЬНИЦІ.

Звертатися за адресою: м. Харків, Сумська вул., 41.

СУКОННІ ФАБРИЦІ «ЧЕРВОНА НИТКА» ПОТРІБНІ:

ПРОМИВНИКИ ТКАНИН,
СУКНОВАЛІ ТКАНИН,
ВІДМИВАЛЬНИКИ ТКАНИН,
СУШИЛЬНИКИ ВОЛОКНА,
ФАРБУВАЛЬНИКИ ВОЛОКНА,
ФАРБУВАЛЬНИКИ ТКАНИН,
ТРАНСПОРТУВАЛЬНИКИ товару, пряжі, вишні,
ТОЧИЛЬНИКИ і ЧИСТИЛЬНИКИ машин,
ВАНТАЖНИКИ,
ТКАЧІ,
ЗМІШУВАЛЬНИЦІ і СНУВАЛЬНИЦІ з ручною оплатою,
ЗАЛАДЖУВАЧІ,
ШТУКАТУРИ,
ЗМІШУВАЛЬНИЦІ ПРЯЖІ,
зав. складом готової продукції,
зав. складом сировини.

Звертатися до відділу кадрів на адресу: вул. Шевченка, 24. Трамвай № 10. Зупинка — фабрика «Червона нитка».

Експериментально-виробничим майстерням фізико-технічного інституту низьких температур Академії наук УРСР ПОТРІБНІ

НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ:

ТОКАРІ,
ФРЕЗЕРУВАЛЬНИКИ,
КАРУСЕЛЬНИКИ,
СКЛОДУВІ і інші спеціалісти.

Звертатися до відділу кадрів по вівторках і п'ятницях з 4 год. 30 хв. за адресу: площа Тевелєва, 11.

Харківському вантажному автопарку № 1 Облавтотресту ПОТРІБНІ:

НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ:

ІНЖЕНЕРИ, які знають автомобільну справу;
ІНЖЕНЕР по труду і заробітній платі, який знає автотранспорт,
АВТОМЕХАНІКИ,
ШОФЕРИ,
АВТОСЛІСАРІ,
ТОКАРІ,
АВТОЕЛЕКТРИКИ,
МОТОРИСТИ.

УЧНІ для навчання на слюсарів, СЛЮСАРІ-САНТЕХНІКИ,
ЕЛЕКТРИКИ,
КОВАЛІ.

Звертатися до відділу кадрів на автобазу № 1, Залізничне шосе, 4-б.

ЖОВТНЕВОМУ РАЙХАРЧОТОРГУ ПОТРІБНІ:

ЗАВІДУЮЧІ МАГАЗИНАМИ,
ПРОДАВЦІ,
ПОМІЧНИКИ ПРОДАВЦІВ,
ПРОДАВЦІ-КАСИРИ,
СЛЮСАРІ-ЕЛЕКТРИКИ,
РОЗНОРОБОЧІ,
ВАНТАЖНИКИ.

Звертатися до відділу кадрів на автобазу № 1 Залізничне шосе, 4-б.

МОСКОВСЬКОМУ РАЙХАРЧОТОРГУ ПОТРІБЕН

ДОСВІДЧЕНИЙ ОПЕРАТОР для роботи на лічильній підсумовуючій машині з відкритою клавіатурою.

Звертатися за адресою: вул. Академіка Павлова, 1, до головного бухгалтера.

ЄРГАКОВ Олексій Костянтинович, який перебував по вул. Р. Люксембург, 69-а, порушує справу про розлучу з ЄРГАКОВОЮ Галиною Семенівною, яка проживає по проспекту Леніна, 52, кв. 1. Справа підлягає розгляду в народному суді Московського району.

ГОНЧАРЕНКО Віктор Григорович, який проживає по: Андріївській вул., 41/43, кв. 28, порушує справу про розлучу з ГОНЧАРЕНКО Галиною Дмитрівною, яка проживає в м. Куйбишеві Реві, по вулиці Ульянова, 52. Справа підлягає розгляду в народному суді Ленінського району.

КРАСНОВА Поліна Євдокимівна, яка проживає по вул. Мерефянській, 118, порушує справу про розлучу з КРАСНОВИМ Борисом Семеновичем, який проживає там же. Справа підлягає розгляду у Харківському сільському суді. Відповідач 12. Справа підлягає розгляду у Харківському обласному суді.

МІРОШНИКОВ Павло Єгорович, який проживає в с. Ліщинівці Ізюмського району, порушує справу про розлучу з МІРОШНИКОВОЮ Фаїною Аврамівною, яка проживає по вул. Пушкіна, 34, кв. 2. Справа підлягає розгляду у народному суді Ординського району.

КАЩАВЦЕВА Марія Федорівна, яка проживає в селищі Жихорі, по вул. Леся Українки, 52, порушує справу про розлучу з КАЩАВЦЕВИМ Анатолієм Семеновичем, який проживає в с. Коробочкіно Чугуївського району. Справа підлягає розгляду у народному суді Чернещинського району.

ДУДНИК Лідія Терентіївна, яка проживає по вул. Клочківській, 118, порушує справу про розлучу з ДУДНИКОМ Борисом Семеновичем, який проживає там же. Справа підлягає розгляду у Харківському обласному суді.

РЕДЬКІ Павло Сидорович, який проживає по Туровській вул., 36, порушує справу про розлучу з РЕДЬКО Лідією Іванівною, яка проживає там же. Справа підлягає розгляду у народному суді Червонозаводського району.

СОБОЛЕНКО Галина Михайлівна, яка проживає в селищі Рогані, по вул. Шевченка, 3, порушує справу про розлучу з СКОРИКОМ Борисом Андрійовичем. Справа підлягає розгляду у народному суді Дергачівського району.

В народному суді Комінтернівського району слухаються справи про визнання без вісті відсутніх КРАВЧЕНКА Івана Олексійовича.

Рада народного господарства Харківського економічного району з глибоким сумом сповіщає про смерть одного з найстарших працівників енергетичного управління «Харківенерго».

ШУШАРИНА
Дмитра Антоновича

і висловлює співчуття сім'ї покійного.

Черкаського районного КП України з великим прикрістю з приводу тривалих з хворобою сумом сповіщають про смерть начальника управління енергетичного господарства «Харківенерго», члена профспілкового обкому КП України

ШУШАРИНА
Дмитра Антоновича

і висловлюють співчуття сім'ї покійного.

Колектив управління і підприємств «Харківенерго» з глибоким сумом сповіщають про смерть начальника управління енергетичного господарства «Харківенерго» — заслуженого енергетика УРСР

ШУШАРИНА
Дмитра Антоновича

і висловлюють співчуття сім'ї покійного.

Доступ до тіла покійного відкрито із середини з 2-1 години дня в клубі імені Г. Леніна. Вихід тіла о 9 годині дня.

Колектив Харківської ГЕС № 3 з глибоким сумом сповіщає про смерть управлінського «Харківенерго»

ШУШАРИНА
Дмитра Антоновича

і висловлює глибоке співчуття сім'ї покійного.

КРАСНОЕ ЗНАМЯ | Орган Харьковского промышленного обкома Коммунистической партии Украины и промышленного областного Совета депутатов трудящихся

Адреса редакції: Держпром, 4-й під'їзд, 3-й поверх. Телефони: редактор — 8-16-25, вост. редактора — 8-26-50, відп. секретар — 7-00-82, секретаріат — 8-24-73, промислова відділ — 7-56-17, партійно-економічний відділ — 8-21-09, ідеологічний відділ — 8-16-41, 7-51-09, відділ радянського будівництва — 8-15-93, відділ листів — 7-51-11, відділ інформації — 8-16-61, сектор кореспонденції — 8-30-62, видавництво — 8-38-87, відділ об'єв (вул. Сумська, 66) — 8-31-81.

Харківська обласна друкарня Облвидаву, Харків, Сумська вул., 13.

Зам. № 1-1038.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Соціалістична Харківщина

НЕДІЛЯ 4 СЕРПНЯ 1963 р.

ОРГАН ХАРКІВСЬКОГО СІЛЬСЬКОГО ОБКОМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА ОБЛАСНОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

Рік видання 43-й
№ 153 (11153)
Ціна 2 коп.

ДЕ ДБАЙЛИВИЙ ХОДИТЬ, ТАМ ХЛІБ РОДИТЬ

Додержуємо слова

Дружно потрудились в нинішньому році хлібороби радгоспу «Комінтерн». На кожному з 300 гектарів зібрано по 33,3 центнера гороху, гектар ячменю дав по 20 центнерів, а гектар вівса — по 27,8 центнера. В середньому на кожному з 866 гектарів радгоспних земель одержано по 22 центнери зерна. Ми виконали свої зобов'язання.

Високий урожай — результат самовідданої праці, високої культури землеробства. Механізатори Іван Семенович Мірошниченко, Олександр Григорович Сотніков, Віктор Поліно щодня відправляли на приймальні пункти, 600 тонн здано після обмолоту і збиральні машини. Бездоганно працюють на току Федорович Резуниця і стисле строки, за 6 робочих днів, скосили і обмолотили 600, зберегли його до зерноочищення. Вже почали косити просо і збирати ранню картоплю сорту «Сіянець-139».

Глибоко схвильовані трудівники нашого радгоспу почули Ми вирішили продати державі 1.600 тонн добірного зерна. 1.000 тонн Ми вирішили відправити на приймальні пункти, 600 тонн здамо після обмолоту вже відправили. Ініціатором цієї пропозиції був голова профкому Іван Миколайович Цихмистров, Віктор Поліно що-просо. Трактористи Іван Семенович Мірошниченко, Олександр Сотніков, Федорович Резуниця і слюсар Василь Петрович Вихнин, Олексій Дорофійович Демечко щозміни зо-дня скошують 16 гектарів проса при нормі 14. Одночасно з косовицею рюють по 7 гектарів при нормі 5. Механізатори приступили до підготовки ґрунту під і обмолотом хлібів механізатора, озимині. За 1.410 гектарів вже зорано 1.032. Спинас Семенович Дубяк, сіяли.

Нам треба 9.000 тонн кормів для громадської худоби. Вже маємо 1.100 тонн раннього силосу, 1.600 тонн грубого корму, 630 тонн сіна в скиртах.

Для раннього силосу використали різноманітні, головним чином, сіяний у суміші з кукурудзою. Заготівлею грубих кормів займались 5 скиртувальних бригад, було включено в роботу 3 стогометри. Добре потрудились бригади, де скиртоправами Петро Іванович Кузьменко та Василь Денисович Зінов'єв. Тепер вся солома у скиртах. Розпочну косовицю перероблено на борщцю, яке є цінним кормом для свиней.

Великі надії покладемо на кукурудзу. Незабаром вона достигне, досягне качанисту в молочно-восковій стиглості.

У радгоспі всі польові роботи йдуть в єдиному комплексі.

І. ТРЕЩКО,
директор радгоспу «Комінтерн», Красноградського виробничого управління.

Вісті з полів

У колгоспі «Зоря комунізму» Зміївського виробничого управління, збираючи хліб, думають і про майбутній урожай. Тут вивезено на поля понад дві тисячі тонн гною. Шофери Микола Дзюбенко та Василь Заночкін щодня транспортують по 60—80 тонн. Тракторист Микола Воротинцев механізованою лопатою прискорює навантажувальні автомашин.

Одночасно розгортається підготовка ораду. Механізатори Юрій Беркін, Євгеній Неботов та Василь Кльосов зорали під урожай майбутнього року перші сотні гектарів.

Ф. ПЕРЕКОПСЬКИЙ.

* * *

Колгоспники артілі «Шлях Ленінізму» Дергачівського виробничого управління посилено ведуть збирання силосних культур. В третій бригаді працює два агрегати. Сумлінно трудяться комбайнери Яніна Насоненко та Володимир Халін. Вони щодня майже наполовину перевиконують свої завдання.

О. РАДОМСЬКИЙ,
завідуючий клубом.

ЗБЕРЕМО КУКУРУДЗУ ЗА 15 ДНІВ

Кукурудзу на силос вирощує наша ланка не вперше. Торік качанистої було 200 гектарів. З половини площі скосили на силос, а з другої — зібрали зерно. Навіть за несприятливих погодних умов одержали по 20 центнерів зерна і по 180 центнерів зеленої маси. У всіх було єдине прагнення на нинішній рік збільшити вихід зеленої маси з кожного гектара. Ми продумали всю агротехніку вирощування, порадились з головним агрономом радгоспу. Нам виділили 204 гектари.

У ресні трактором «ДТ-54» зорали ділянку на глибину 25—27 сантиметрів.

Коли ґрунт прогрівся на глибину залягання насіння на 10—12 сантиметрів, я вийв у поле свій «Беларусь МТЗ-5ЛС» з навісною сівалкою «СКГІ-6-А» і за 7 днів засіяв пунктирним способом всю площу.

24—29 травня я провів перший міжрядний обробіток потужними мотиками і прополювальними борінками. 5—12 червня вдруге обробили міжряддя з одночасним внесенням суперфосфату — 30 кілограмів на гектар. 24—28 червня — третій міжрядний обробіток.

Зараз висота посіви 1,6—1,7 метра; сподіваємось, що взяте зобов'язання — виростити по 200 центнерів зеленої маси — буде виконано.

Підтримуючи почин механізаторів колгоспу імені Леніна ґ радгоспу «Соціалістичний нашого району зібрати за 15 днів кукурудзу, ми вже підготували силосний комбайн «СК-2,6». Той зараз готові по виходу в поле трактори з візками.

В. ФУПОВЕЦЬ,
ланковий радгоспу «Кінзавод № 124» Лозівського виробничого управління.

Щоб працювали безперебійно, ритмічно

Сіяна присторнула жнитвання кукурудзи, і механізатори прядо з зернових комбайнів переїсть на силосні. Заздалегідь підготовлено всі наїзні силосні споруди. У минулі роки ми косили і закладали в траншеї силосну кукурудзу разом з качанів. В нинішньому році кукурудза низькорослі, а корми треба багато. Висококолосниковими силосом треба забезпечити всю велику ферму корів і свиней. Як закладатимемо силосну кукурудзу разом з качанами, бажаної мети не досягнемо: такий силос не для свиней. А з самих качанів можна приготувати набагато кращі корми.

В зв'язку з тим, що кукурудзу збиратимемо роздільно, змінився хід жнив. По-новому організовано косовицю. Раніше першими включались силосні комбайни, а тепер жнива починають «Херсонці-3». Їх у нас три, і кожен збере по 100 гектарів силосної кукурудзи. Працюватимуть груповим методом, що дає підвищить продуктивність праці, дасть змогу за 4—5 днів наповнити силосну траншею. За кожним комбайном закріплено 3—5 автомашин і один трактор з двома причепами. Чому не однакова кількість машин? Транспорт виділяємо в залежності від відстані до силосних споруд і від врожайності. Що ж до тракторних причепів, то один ще з перегоном комбайна, другий — в дорозі до силосних траншей, третій — резервний, на випадок, якщо трактор не встигне повернутись з порожнім причепом. Тоді комбайнер сам відчепляє наповнений причеп і бере резервний. За таких умов робота йтиме безперебійно, ритмічно.

Качани силосуватимемо окремо від стебел, вантажуємо з них високоякісний комбінований силос. Консервувати їх не виїдно: погано трамбуються в траншеї. І силосна споруда використовується не повністю. Через погане ущільнення корм часто псується. Крім цього, качани треба подрібнити, на що витрачається багато праці. Зовсім інша справа при закладанні комбінованого силосу. Вілн сирою розпочнемо збирання качанистої на зерно з площі 570 га. Дбатимемо про збереження стебел — цього важливого кормового резерву, якими треба дорожити. Поки стебла зелені, закладатимемо їх в силосні траншеї, а як почнуть підсихати, заготовимо на грубий корм. У нас в цій справі певний досвід. Щоб одночасно з косовицею збирати і подрібнювати стебла, один з нових «Херсонців-3» пристосували і самоконтейневі від комбайнів, «здоровені самоконтейневі» транспорт відносить їх на краї поля і там розвантажує. Такий чином поле відразу звільняють від пожнивних решток, і його можна орати на зяб. Качани з-під комбайнів надходять на колгоспні токи. Тут вони обмолочуються на зерно і скиртуються, кращі відправимо державі.

Ось-ось почнемо другі жнива. У полі вирушать швидкохідні «Херсонці-3». Їх поведуть досвідчені комбайнери — ударники комуністичної праці Петро Мирний, Дмитро Довгопол і молодий комбайнер Олександр Кулик. Норма збирання — 10 гектарів, але ми певні, що досвідчені механізатори її перевиконуватимуть. Силосну кукурудзу вони зберуть за 8—10 робочих днів, а зерновку — за 12—14. Такі наші розрахунки і плани.

М. ШУЛЬГА,
голова колгоспу «Маяк» Вознесенського виробничого управління.

Овочевий потік

Репортаж

Праворуч від лісосмуги і ген-ген, сильни оком сягає,— величезна плантація помідорів. На кожному кущі — добрих півтора десятка, а то й більше плодів. Одні вже достигли, інші підростають. А на бадилі ще безліч квітів. Дехто не доварюється бачити такого рясного врожаю.

— Так, зродило непогано,— говорить бригадир тракторної бригади Іван Сергійович Черепаха.— А якби ще дощувальні установки працювали,— тут лише вістюй збирати помідори. Бо в нас кількох сортів. Отї, скраю,— ранньостиглий «Таланівський». Оце «Донецький штамбовий». Обидва в основному столові.— А далі — інші сорти. Так що є для всіх потреб, на будь-який смак.

Сподіваємось, що трудящі Жовтневого району (а саме сюди поставляє свою продукцію радгосп «Шебелинський») скажуть нам спасибі. Городинини вирастили для них 200 центнерів різних овочів. І це при відсутності достатньої кількості парників, бо спеціалізованим овочевим господарствам радгосп став лише нинішнього року.

І тут відразу взяли правильний курс — на максимальну механізацію. Під час висадження розсади в ґрунт і надалі застосовували шлангове поливання. Саджали помідори і сіяли огірки стрічково-пильовим способом (відповідно 90 × 50 × 70 і 50 × 20 сантиметрів). Завдяки цьому стало можливим застосування механізмів і на збиранні врожаю. Як саме?

...Ще здалеку ми помітили звичайнісінький самоскид шосе. На ньому з допомогою 2—6-метрових брусів обладнано широкий дощатий поміст. Дві жінки — Любов Мигородз і Марія Криль — прямують помідори від збиральників, сортують і складають в ящики. Продукція готова до відправки. Збиральниці пішли далі, водій цього імпровізованого агрегату Степан Нестерович Ступка трюс рушає вперед. Просто і зручно.

— Жінки наші дуже задоволені,— говорить ланкова Ганна Носельова.— То, буває, доводиться віднести в кеші по 150—200 метрів на кругу. Стомишся, а часу сільки згаєш! Тепер куди краще...

— Та й зробили більше,— додала дояка ланкова — бадонія Штефан.— За день збираємо по півтора-два центнери кожна—вдвоє більше, ніж раніше. Звідси й втрати менші...

Видно, люди душею вболівають за долю врожаю. Адже це їх кровне добро, вирощене їх трудом, руками вміпими та працьовитими. Обидві ланки — ядро городньої бригади. Це вони вирощували розсаду, висаджували її в ґрунт, разом з іншими трудівниками радгоспу доглядали. І ось настав час: земля віддячує їм добрим.

Бадонія Штефан нахилилась до куща, підняла трохи бадилля. Воно рясніє достигаючими плодами.

— Бачите? Тут кілограм-півтора буде. І так на більшості кущів. Так ще по 125 центнерів візьмемо.

Що ж, харків'яни лише спасібі скажуть.

...Поспішають і збиральні огірків. Біля дороги цілий штабель ящиків чудових огірків сорту «Ніжинський».

— Добрі огірки виростила, Шуро,— говорить бригадир ланкової Олександрі Очерету.

Збирають їх за день не менше 10—12 тонн. З радгоспу до Харкова йде справжній овочевий потік. На вчорашній день сложівці одержали понад 200 тонн помідорів, огірків, капусти, кабачків тощо. Вже другий день копають картоплю.

Наше зобов'язання — до кінця сезону продати державі 1.900 тонн різних овочів,— говорить директор радгоспу Микола Трохимович Діденко.— Перші дні масового збирання показали, що в нас є всі можливості дати й більше. Середня врожайність — не менше 11 центнерів з гектара. А загальна площа під городиною 225 гектарів. Через два роки,— каже директор,— 700 гектарів буде! Зараз розробляються плани створення зрошувальної системи для такої площі.

І. ДМИТРЕНКО,
наш спецкор.

На знімку: механізоване збирання овочів. На передньому плані — ланкові Євдокія Трохимівна Штефан (зліва) і Ганна Іванівна Кисельова.

Фото И. Штильмана.

У Вищій Раді Народного Господарства СРСР Ради Міністрів СРСР

1 і 2 серпня 1963 р. у ВРНГ СРСР відбулась нарада в питаннях, зв'язаних з розробкою народногосподарського плану і складанням титульних списків капітального будівництва на 1964—1965 рр.

В нараді брали участь члени Президії Ради Міністрів СРСР, члени бюро ВРНГ СРСР, міністри СРСР, голови Державних комітетів СРСР, керівні працівники Держплану СРСР, РНГ СРСР, Держбуду СРСР, Комітету по координації науково-дослідних робіт СРСР, керівники радіагроспів, держлісів, держбудів, комітетів по координації науково-дослідних робіт і міністерств будівельних управлінь, відповідальні працівники ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР.

На нараді було заслухано повідомлення голови Держплану СРСР т. Ломако П. Ф., голови РНГ СРСР т. Дпушшіа В. Е., голови Держбуду СРСР т. Новикова Г. Т. і голови Комітету по координації науково-дослідних робіт СРСР т. Рушеєва К. М. про хід розробки народногосподарського плану і про порядок складання та затвердження титульних списків капітального будівництва на 1964—1965 рр., а також про хід виконання плану виробництва, капітального будівництва, введення в дію потужностей, плану науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт і впровадження їх у народне господарство в 1963 році.

На нараді виступив з промовою тепло зустрінутий присутніми Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР тов. Хрущов М. С., який поставив конкретні завдання по корінному поліпшенню планування капітального будівництва і вніс ряд пропозицій про основні напрями в складанні титульних списків капітального будівництва з метою прискорення введення в дію виробничих потужностей і більш ефективного використання капіталовкладень.

У своїх виступах учасники наради ілюстрували на конкретних прикладах правильність висунутих тов. Хрущовим М. С. пропозицій у галузі планування капітального будівництва і поліпшення роботи проектних та будівельних організацій.

У роботі наради взяли також участь члени Президії ЦК КПРС тт. Брежнев Л. І., Кириленко А. П., секретарі ЦК КПРС тт. Рудаков О. П. і Шеленін О. М.

Свято радянських залізничників

Трудівники сталевих магістралей, весь радянський народ відзначають сьогодні Всесоюзний День залізничника. І що радісніше стає це свято від усвідомлення успіхів, здобутих нашою партії і народу в боротьбі за перетворення в життя історичних рішень XXII з'їзду КПРС, за мир і дружбу між народами.

За доброю традицією в День залізничника працівники сталевих магістралей, підбивають підсумки своєї праці. Виконуючи завдання, поставлені XXII з'їздом КПРС, у виступі товариша М. С. Хрущова на Всесоюзній нараді залізничників, працівники транспорту все краще задовольняють потреби народного господарства в перевезеннях, поліпшують використання технічних засобів, удосконалюють методи експлуатаційної роботи, підвищують культуру обслуговання пасажирів.

Залізничники Південної успішно завершили перші півтора роки всіх відповідних показників. Забезпечуючи транспортні потреби підприємств промисловості і сільського господарства Харківської, Сумської, Полтавської та інших областей, вони виконали план перевезень на 104,3 процента, відправили понад пів сотні тисяч тонн народногосподарських вантажів. Продуктивність праці підвищена проти плану на 3,6 процента, а собівартість перевезень знижена на 2,2 процента. Труд багатотисячного колективу магістралі високо оцінений. За підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання колективу залізниці присуджено перехідний Червоний прапор Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Залізниця успішно справилась з перевезеннями сільськогосподарської продукції і вантажів, які надходять на адресу колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських організацій. За минуле півріччя понад план навантажено зерна 29 тисяч тонн, картоплі й цукрових буряків 57 тисяч тонн, м'ясо-молочних продуктів 11 тисяч тонн, 900 вагонів сільськогосподарських машин, більш як 16 тисяч тонн мінеральних добрив і т. д.

З кожним днем на станції залізниці зростає потік сільськогосподарської продукції нового врожаю. Залізничники впевнені, що справляться з перевезеннями, бо заздалегідь готувалися до цього. Ініціатором почину за достроково і високоякісну підготовку до перевезень врожаю виступили колективи станцій Балаклія і Сахновщина, працівники, заготівельних контор. Їх приклад наслідували десятки інших колективів. Своєчасно були звільнені від торішнього зерна і відремонтовані хлібоприймальні пункти, достатні бази, полягоджені під'їзні шляхи. В строк завершено підготовку всіх 10 льодопунктів, залізниці, 8 постійно діючих і 11 тимчасових пунктів промивки вагонів. Майже на 110 кілометрах підвищені швидкості руху поїздів. За'язівці залізниць обладнали 84 кілометри ліній напівавтоматичною блокіровкою; на деяких дільницях збудували лінійно-колійний зв'язок, обладнали поїзний радіозв'язок.

Щоб мати на період перевезень зерна і іншої сільськогосподарської продукції достатні резерви рухомого складу, в травні-червні проведено розвантаження підприємств промисловості від недокументованих лишків готової продукції, скопано вантажників будівельних матеріалів, палива. Створено необхідний резерв критих вагонів, льодовиків, хлібників, цистерн і т. ін.

Для швидкої доставки споживачам овочів, фруктів, м'ясо-молочних продуктів у літньому графіку руху поїздів передбачені спеціальні пасажирські поїзди.

Важливим резервом зниження собівартості перевезень є концентрація вантажів на менших кількості станцій, зокрема малодільних станцій. За 1961-62 роки закрито 34 станції з вантажообігом, рівним середньому по півгалона на добу. Економічний ефект, правда, незначний, але ця тенденція далі розвивається. Так, у нинішньому році планом передбачено закрити 33 станції з вантажообігом до 2 вагонів і на добу 35—від 2 до 5 вагонів. Більш як 120 станцій інтенсивно працюють тільки в період перевезень сезонних вантажів: цукрових буряків, овочів тощо. Низьке нікчі готовій організовувати роботу цих станцій протягом цілого року. Підраховано, що тільки від закриття вантажних операцій ще на 42 станціях держава одержує щорічно понад 250 тисяч карбованців. Концентрація вантажної роботи дозволить механізувати вантаження і вивантаження, організувати централізовану доставку вантажів, прискорити весь процес транспортування.

Зараз увага трудівників магістралі прикута ще до одної важливої роботи — перевезення пасажирів. Залізничники роблять все можливе, щоб пасажирське було затишно й зручно, щоб поїздка стала своєрідним відпочинком. Вони підвищують культуру обслуговання пасажирів на вокзалах і в поїздах. Заслужено, з честю носять почесне звання колективів комуністичної праці Харківське пасажирське вагонне депо, Лозівська дистанція колії, електровозне депо «Жовтень», вагонне депо Основа, станції Лозова, Харків-Балашівський і багато інших. Перші серед перших наші славні машиністи — машиністи локомотивів В. М. Степанюк, Г. О. Гринько, Г. Т. Мартиненко, складач-поїзний О. Ф. Рябачук, оглядач вагонів А. В. Лисенко, майстер Основ'янського локомотивного депо М. Я. Фоменко, столяр Харківського пасажирського вагонного депо С. Д. Ватрянко, механік-бригадир Харківського резерву провідників В. П. Ткаченко, бригадир по ремонту локомотивів І. Г. Юрбський, комсомольський майстер Лозівської дистанції колії Ю. Г. Іванов та багато інших.

В день свого традиційного свята працівники Південної залізниці обіцяють партії, всьому народові ще наполегливіше трудитись, ще краще задовольняти транспортні потреби країни.

Н. КОНАРЕВ,
заступник начальника Південної залізниці.

НАПРУЖЕНІ, ВІДПОВІДАЛЬНІ дні настали зорю і для працівників залізничного транспорту. «Хлібові — зелену вулицю!» — це стало гаслом для кожного з них. Відмінно несуть трудову вахту залізничники станції Лихачово.

НА ЗНІМКУ: вагар Василь Петрович Мінкулін (зліва) і завідуючий складом Лихачівського хлібоприймального пункту Михайло Савелійович Биков готують вагони з хлібом до відправки.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

До 20-річчя битви на Курській дузі

БОГАТИРСЬКИЙ ПОДВИГ НАРОДУ

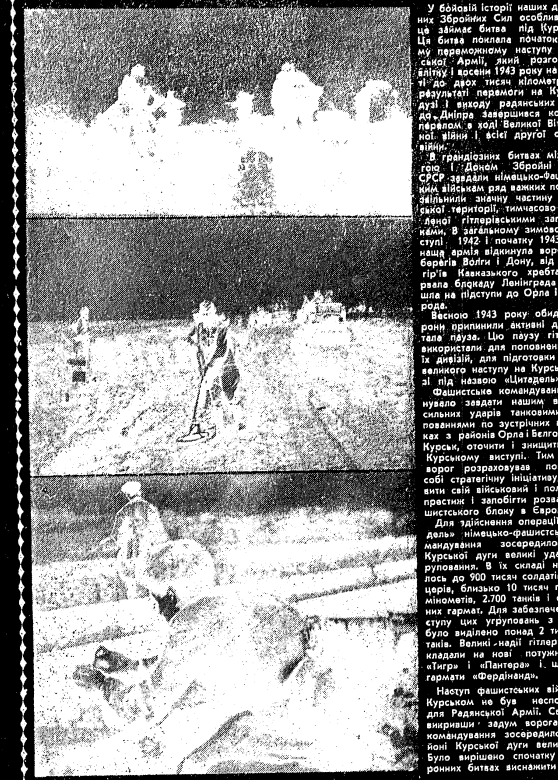

НА ЗНІМКАХ (зверху вниз): 1. Бої в Белгороді. 2. Сапери розміновують шосе Белгород—Харків. 3. Партизани, які підтримували наступ Радянської Армії на Курській дузі, підривають залізничну колію в тилу у ворога. Фото колишнього військового фотокореспондента ТАРС І. Озерського та фотохроніки ТАРС.

У бойовій історії наших доблесних Збройних Сил особливе місце займає битва під Курськом. Це була поворотна точка нового переможного наступу Радянської Армії, який розгорнувся влітку і восени 1943 року на фронті в двох тисяч кілометрів. В результаті перемоги на Курській дузі і виходу радянських військ до Дніпра завершилося корінний перелом, в ході Великої Вітчизняної війни і всієї другої світової війни.

В грандіозних битвах між Волгою і Діном Збройні Сили СРСР завдали німецько-фашистським військам ряд важких поразок, звільнили значну частину радянської території, тим самим створивши для Червоної Армії сприятливі умови для розгрому німецько-фашистських загарбників. В загальному зимовому наступі 1942 і початку 1943 років армія відновила вогні від берегів Волги і Дону, від передгір'їв Кавказького хребта, прорвала блокаду Ленінграда і вийшла на підступи до Орла і Белгорода.

Весною 1943 року обидві сторони припинили активні дії. Настала пауза. Цю паузу гітлерівці використали для поповнення своїх дивізій, для підготовки нового великого наступу на Курський дугі під назвою «Цитадель».

Фашистське командування планувало завдати нашим військам сильних ударів танковими угрупованнями по зустрічних напрямках з районів Орла і Белгорода на Курськ, оточити і знищити їх не Курському виступі. Тим самим ворог розраховував повернути собі стратегічну ініціативу, відновити свій військовий і політичний престиж і запобігти розколу фашистського блоку в Європі.

Для здійснення операції «Цитадель» німецько-фашистське командування зосередило біля Курської дуги великі ударні угруповання. В їх склад налічувалось до 900 тисяч солдатів і офіцерів, близько 10 тисяч гармат і мінометів, 2.700 танків і самохідних гармат. Для забезпечення наступу цих угруповань з повітря було виділено понад 2 тисячі літаків. Великі надії гітлерівці покладали на нові потужні танки «Тигр» і «Пантера» і штурмові гармати «Фердінанд».

Наступ фашистських військ під Курськом не був несподіванкою для Радянської Армії. Своєчасно вивчивши задум ворога, наше командування зосередило в районі Курської дуги великі сили. Було вирішено спочатку в оборонних битвах виснажити і обескровити, ударні угруповання противника, а потім контрнаступом на орловському і белгородсько-харківському напрямках повністю розгромити їх.

Оборона Курського виступу розкладалась на Центральний і Воронезький фронти. Військам Західного, Брянського і Південно-Західного фронтів одержали наказ підготувати і почати стрімкі наступальні операції не тільки визначити «кришу» з просування гітлерівців на Курськ, в тилу було зосереджено наш великий стратегічний резерв (Степовий фронт).

На Курському виступі радянські війська створили глибоко ешелоновану, багатосмугову оборону з широким застосуванням системи суцільних траншей і різних інженерних загороджень. При цьому виняткова увага була приділена організації протитанкових рубіжів. З цією метою з другому ешелоні фронтів наше командування зосередило великі танкові з'єднання. Вони розташувалися на можливих напрямках наступу ворожих військ.

Атаки ударних танкових угруповань ворога почались 5 липня одночасно з півночі і півдня Курська. На вісьмий Центрального і Воронезького фронтів були спрямовані масовані удари танків ворога, які безперервно підтримувала авіація. Бої набули винятково жорстокого характеру.

В смузі Центрального фронту (командуючий — генерал армії К. К. Рокоссовський) удар головних сил противника приймали на себе війська 13-ої армії. Ворогові із першій день наступу на вузькій ділянці вдалося вклинитися в нашу оборону. На другий день було введеними в бій 2-ої танкової армії та інших сил і засобів фронту просування противника було зупинено. Надії фашистського командування на знищення «Тигрів» і «Фердінандів» не виправдались.

Радянські піхотинці і танкісти, артилеристи і льотчики, воїни всіх родів військ героїчно відбивали шалені, які повторювались рубежі, завдали гітлерівцям величезних втрат і не допустили прориву нашої оборони в глибину більше 9—12 кілометрів. В результаті вже 12 липня німецько-фашистські з'єднання і частини повністю відмовились від дальшого наступу і перейшли до оборони.

Це жорстокі бої розгорнулися в смузі Воронезького фронту (командуючий — генерал армії Н. Ф. Ватутін), де противником у наступ було близько 1700 танків. Тільки ціною величезних жертв і жертв гітлерівці зуміли за п'ять днів просунутися в глиб нашої оборони на 35—40 кілометрів. Щоб ефективно ініціативу ворога зірвати його дальший наступ, радянське командування виставило у смугу Воронезького фронту 5-у гвардійську загальновійськову і 5-у гвардійську танкову армії, в також ряд інших з'єднань і частин.

У найбільш напружений танкової битви, яка відбувалася 12 липня під станцією Прохорівка, радянські війська завдали противнику рішучої поразки. В бою з обох сторін брали участь понад 1.500 танків і самохідно-артилерійських установок. Наші з'єднання і частини врізались в бойові порядки ворога. Атака радянських воїнів була настільки стрімкою, що гітлерівці навіть не встигли підготуватися до її відбиття. В окремі моменти бою наші мужні танкісти, використавши всі розрахунки, знищували ворожі танки. В результаті ударної угруповання гітлерівської армії були обезкровлені і виснажені, й її наступальні плани остаточно зірвані.

Незабаром під натиском наших військ противник почав відступати. Таким чином, фашистські з'єднання, які почали наступ 5 липня, з великими для них втратами були відкинуті в вихідне положення на Центральному фронті до 17 липня, а на Воронезькому — до 23 липня.

Сильні удари військ шести радянських фронтів знищили гітлеровське оперативну оборону ворога, завдали йому рішучої поразки. Серпня були звільнені Орел і Белгород. В цей день столиця нашої Батьківщини Москва вперше в ході Великої Вітчизняної війни салютувала доблесним радянським військам на честь здобутої перемоги.

На белгородсько-харківському напрямі війська Воронезького і Степового фронтів розкололи вісьмого угруповання ворога. 23 серпня завершили їх розгром. Противник намагався контратакувати своїх танкових дивізій переданіше і західніше Богодухова розгромити наші війська з'єднання. 23 серпня війська Степового фронту під командуванням генерал-полковника І. С. Конєва штурмом оволоділи Харковом, з успіхом завершивши битву на Курській дузі.

В грандіозній битві під Курськом ясніше виявились високі морально-бойові якості радянських воїнів, їх безмежна відданість своїй Батьківщині, перевага соціалістичного ладу, керівництво Комуністичної партії. Її надихнула і організувала роль в згуртуванні всіх сил народу на розгром ворога. Комуністи завжди були на найвідповідальніших ділянках фронтів і залишались воїнів на ратні подвиги.

Особливо велику увагу приділяв усім питанням підготовки оборони і наступальних операцій в період Курської битви член Політбюро Центрального Комітету партії і член Військової ради Воронезького фронту М. С. Хрущов. Перші ж дні битви він прибув у 1-у танкову армію, яка відбивала сильний удар ворожого угруповання на Обоянь. І по-два дні був у допомогу командувацію і політорганам в організації тут стійкої оборони. 12 липня в розпалі жорсткої зустрічної танкової битви під Прохоровкою Микита Сергійович прибув у 5-у гвардійську танкову армію. Разом з воїнами він знаходився там, де розривались снаряди і свистіли кулі. М. С. Хрущов розповів гвардійцям-танкістам про успіхи наших військ на інших ділянках фронту. Це піднесло їх бойовий настальний дух.

Ще не закінчилась битва під Курськом, коли війська Південно-Західного (командуючий — генерал армії Р. Я. Малиновський) і Південного (командуючий — генерал-полковник Ф. І. Толбухін) фронтів почали велику наступальну операцію, яка завершилась визволенням найважливішого економічного району нашої країни — Донбасу і виходом до Дніпра. Перемога Радянської Армії під Курськом відкрила шлях до наступу на Україні і до визволення її столиці — від Великих Лук до Таманського півострова. В цих грандіозних битвах брали участь військах десяти наших фронтів.

Велику допомогу Радянській Армії влітку 1943 року подали партизани, які діяли в тилу ворога. Вони руйнували залізничні комунікації противника, зривали перекидання резервів. Особливо інтенсивно проводилась «рейкова війна» в період спільного наступу радянських військ після Курської битви.

Перемогона битва під Курськом мала вирішально великі військово-політичні наслідки. В ході цієї битви потерпіла остаточний крах жахлива тупальна стратегія гітлерівського командування. Фашистські війська, втративши надію взяти у цілому реванш, рішуче перейшли до оборони.

Величезне значення нашої перемоги на Курській дузі для дальнього ходу всієї другої світової війни. Вони поклали початок корінному перелому в ході Великої Вітчизняної війни і всієї другої світової війни.

В грандіозних битвах між Волгою і Діном Збройні Сили СРСР завдали німецько-фашистським військам ряд важких поразок, звільнили значну частину радянської території, тим самим створивши для Червоної Армії сприятливі умови для розгрому німецько-фашистських загарбників. В загальному зимовому наступі 1942 і початку 1943 років армія відновила вогні від берегів Волги і Дону, від передгір'їв Кавказького хребта, прорвала блокаду Ленінграда і вийшла на підступи до Орла і Белгорода.

Весною 1943 року обидві сторони припинили активні дії. Настала пауза. Цю паузу гітлерівці використали для поповнення своїх дивізій, для підготовки нового великого наступу на Курській дузі під назвою «Цитадель».

Фашистське командування планувало завдати нашим військам сильних ударів танковими угрупованнями по зустрічних напрямках з районів Орла і Белгорода на Курськ, оточити і знищити їх не Курському виступі. Тим самим ворог розраховував повернути собі стратегічну ініціативу, відновити свій військовий і політичний престиж і запобігти розколу фашистського блоку в Європі.

Для здійснення операції «Цитадель» німецько-фашистське командування зосередило біля Курської дуги великі ударні угруповання. В їх склад налічувалось до 900 тисяч солдатів і офіцерів, близько 10 тисяч гармат і мінометів, 2.700 танків і самохідних гармат. Для забезпечення наступу цих угруповань з повітря було виділено понад 2 тисячі літаків. Великі надії гітлерівці покладали на нові потужні танки «Тигр» і «Пантера» і штурмові гармати «Фердінанд».

Наступ фашистських військ під Курськом не був несподіванкою для Радянської Армії. Своєчасно вивчивши задум ворога, наше командування зосередило в районі Курської дуги великі сили. Було вирішено спочатку в оборонних битвах виснажити і обескровити, ударні угруповання противника, а потім контрнаступом на орловському і белгородсько-харківському напрямках повністю розгромити їх.

Оборона Курського виступу розкладалась на Центральний і Воронезький фронти. Військам Західного, Брянського і Південно-Західного фронтів одержали наказ підготувати і почати стрімкі наступальні операції не тільки визначити «кришу» з просування гітлерівців на Курськ, в тилу було зосереджено наш великий стратегічний резерв (Степовий фронт).

На Курському виступі радянські війська створили глибоко ешелоновану, багатосмугову оборону з широким застосуванням системи суцільних траншей і різних інженерних загороджень. При цьому виняткова увага була приділена організації протитанкових рубіжів. З цією метою з другому ешелоні фронтів наше командування зосередило великі танкові з'єднання. Вони розташувалися на можливих напрямках наступу ворожих військ.

Атаки ударних танкових угруповань ворога почались 5 липня одночасно з півночі і півдня Курська. На вісьмий Центрального і Воронезького фронтів були спрямовані масовані удари танків ворога, які безперервно підтримувала авіація. Бої набули виняткового жорсткого характеру.

В смузі Центрального фронту (командуючий — генерал армії К. К. Рокоссовський) удар головних сил противника приймали на себе війська 13-ої армії. Ворогові із перший день наступу на вузькій ділянці вдалося вклинитися в нашу оборону. На другий день було введеними в бій 2-ої танкової армії та інших сил і засобів фронту просування противника було зупинено. Надії фашистського командування на знищення «Тигрів» і «Фердінандів» не виправдались.

Радянські піхотинці і танкісти, артилеристи і льотчики, воїни всіх родів військ героїчно відбивали шалені, які повторювались рубежі, завдали гітлерівцям величезних втрат і не допустили прориву нашої оборони в глибину більше 9—12 кілометрів. В результаті вже 12 липня німецько-фашистські з'єднання і частини повністю відмовились від дальшого наступу і перейшли до оборони.

Це жорстокі бої розгорнулися в смузі Воронезького фронту (командуючий — генерал армії Н. Ф. Ватутін), де противником у наступ було близько 1700 танків. Тільки ціною величезних жертв і жертв гітлерівці зуміли за п'ять днів просунутися в глиб нашої оборони на 35—40 кілометрів. Щоб ефективно ініціативу ворога зірвати його дальший наступ, радянське командування виставило у смугу Воронезького фронту 5-у гвардійську загальновійськову і 5-у гвардійську танкову армії, в також ряд інших з'єднань і частин.

У найбільш напружений танкової битви, яка відбувалася 12 липня під станцією Прохорівка, радянські війська завдали противнику рішучої поразки. В бою з обох сторін брали участь понад 1.500 танків і самохідно-артилерійських установок. Наші з'єднання і частини врізались в бойові порядки ворога. Атака радянських воїнів була настільки стрімкою, що гітлерівці навіть не встигли підготуватися до її відбиття. В окремі моменти бою наші мужні танкісти, використавши всі розрахунки, знищували ворожі танки. В результаті ударної угруповання гітлерівської армії були обезкровлені і виснажені, й її наступальні плани остаточно зірвані.

Незабаром під натиском наших військ противник почав відступати. Таким чином, фашистські з'єднання, які почали наступ 5 липня, з великими для них втратами були відкинуті в вихідне положення на Центральному фронті до 17 липня, а на Воронезькому — до 23 липня.

Сильні удари військ шести радянських фронтів знищили гітлеровське оперативну оборону ворога, завдали йому рішучої поразки. Серпня були звільнені Орел і Белгород. В цей день столиця нашої Батьківщини Москва вперше в ході Великої Вітчизняної війни салютувала доблесним радянським військам на честь здобутої перемоги.

На белгородсько-харківському напрямі війська Воронезького і Степового фронтів розкололи вісьмого угруповання ворога. 23 серпня завершили їх розгром. Противник намагався контратакувати своїх танкових дивізій переданіше і західніше Богодухова розгромити наші війська з'єднання. 23 серпня війська Степового фронту під командуванням генерал-полковника І. С. Конєва штурмом оволоділи Харковом, з успіхом завершивши битву на Курській дузі.

В грандіозній битві під Курськом ясніше виявились високі морально-бойові якості радянських воїнів, їх безмежна відданість своїй Батьківщині, перевага соціалістичного ладу, керівництво Комуністичної партії. Її надихнула і організувала роль в згуртуванні всіх сил народу на розгром ворога. Комуністи завжди були на найвідповідальніших ділянках фронтів і залишались воїнів на ратні подвиги.

Особливо велику увагу приділяв усім питанням підготовки оборони і наступальних операцій в період Курської битви член Політбюро Центрального Комітету партії і член Військової ради Воронезького фронту М. С. Хрущов. Перші ж дні битви він прибув у 1-у танкову армію, яка відбивала сильний удар ворожого угруповання на Обоянь. І по-два дні був у допомогу командувацію і політорганам в організації тут стійкої оборони. 12 липня в розпалі жорсткої зустрічної танкової битви під Прохоровкою Микита Сергійович прибув у 5-у гвардійську танкову армію. Разом з воїнами він знаходився там, де розривались снаряди і свистіли кулі. М. С. Хрущов розповів гвардійцям-танкістам про успіхи наших військ на інших ділянках фронту. Це піднесло їх бойовий настальний дух.

Ще не закінчилась битва під Курськом, коли війська Південно-Західного (командуючий — генерал армії Р. Я. Малиновський) і Південного (командуючий — генерал-полковник Ф. І. Толбухін) фронтів почали велику наступальну операцію, яка завершилась визволенням найважливішого економічного району нашої країни — Донбасу і виходом до Дніпра. Перемога Радянської Армії під Курськом відкрила шлях до наступу на Україні і до визволення її столиці — від Великих Лук до Таманського півострова. В цих грандіозних битвах брали участь військах десяти наших фронтів.

Велику допомогу Радянській Армії влітку 1943 року подали партизани, які діяли в тилу ворога. Вони руйнували залізничні комунікації противника, зривали перекидання резервів. Особливо інтенсивно проводилась «рейкова війна» в період спільного наступу радянських військ після Курської битви.

Перемогона битва під Курськом мала вирішально великі військово-політичні наслідки. В ході цієї битви потерпіла остаточний крах жахлива тупальна стратегія гітлерівського командування. Фашистські війська, втративши надію взяти у цілому реванш, рішуче перейшли до оборони.

Величезне значення нашої перемоги на Курській дузі для дальнього ходу всієї другої світової війни. Вони поклали початок корінному перелому в ході Великої Вітчизняної війни і всієї другої світової війни.

У своїх численних виступах і письменниках імперіалістичних держав, незважаючи на їх силкування зменшити роль Радянського Союзу в розгромі фашистської Німеччини. Один з відомих генералів колишньої гітлерівської армії — К. Тіппельскірх пише, що під Курськом радянське командування «зуміло не тільки застосувати великі контрудари, але й приступити до здійснення операцій, що далеко виходили за межі Курського виступу, і результат яких вона заховала стратегічну ініціативу на Східному фронті у свої руки і більше не випускало її до самого кінця війни».

Розгром німецько-фашистської армії під Курськом підірвав її моральний дух, показав з усією очевидністю нездійсненість стратегічних планів гітлеровського військового командування, різко посгіршив військово-політичне становище Німеччини, прискорив розвал фашистської коаліції. Вже у вересні — 1943 року — головний союзник Німеччини в Європі — Італія була виведена з війни.

Наша перемога під Курськом відкрила нові перспективи для розгорнувшої за звільнення від гітлерівської погані всієї радянської землі. Вона сприяла зростанню руху патріотичних сил країн Західної Європи проти фашистських окупантів.

Розгромивши гітлерівську Німеччину, радянський народ загоїв рани війни, добився видатних успіхів на всіх фронтах господарського і культурного будівництва. Трудівники нашого суспільства, яких веде героїчна партія комуністів, перетворюють в життя історичні рішення XXII з'їзду партії, Програму КПРС — програму побудови комунізму в нашій країні. Зайняті мирною творчою працею, радянські люди знають, що безпека нашої Батьківщини і всієї соціалістичної співдружності знаходиться під надійною охороною Збройних Сил СРСР, сповнених славою перемог.

І. КРУПЧЕНКО,
генерал-майор танкових військ.

Завідуючий клубом за... прилавком

Село Перебудова на Ізюмщині — центральна садиба артілі «Колгоспник». Сюди переселились люди з тих місць, де пролягають нині води Червоноосколського водойми.

...Ми йдемо новими вулицями села. Обабіч впорядковані садиби колгоспників. Скрізь вже в будівлі зелені, біля інших недавно посаджені молоді садочки.

Красиві у вас місця, — кажу своїй супутниці — завідуючій сільською бібліотекою Надії Дудник. А як відпочиває молодь? Чи цікаво проводить свої дозвілля?

Надія якийсь час мовчить.

— Мабуть, клуб ваш на ремонті? — питаю співчутливо.

— Який там ремонт. Про нього ніхто й не думає. Он дивіться. Хіба сказати, що це вогнище культури?

Над дверима обшарпаної, вкритої соломою, хати серед білого дня горить електрична лампочка, а під нею вивіска «Клуб».

— Такий клуб і в другій бригаді в Миколаївці. Тільки там в середині ще гірше, — продовжувала з гіркотою Надія.

Правду сказала дівчина. Клубні приміщення в першій і другій бригадах колгоспу «Комунізм» вкрай занедбані. Ні прилавків, ні стіл разом з головою з Городнім-чим, ні партійна організація на чолі з секретарем т. Погоревським. Ні сільська Рада і її голова т. Коваленко пальцем не поворухнули, щоб налагодити культурно-масову роботу.

Торік районний відділ культури виділив додатково до тих семи тисяч, карбованців. Які придбали фотелі разом з головою т.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Рішення Пленуму ЦК КПРС — в життя.

РОСТИТИ, ВИХОВУВАТИ КАДРИ

Для того, щоб правильно, економічно грамотно розв'язувати виробничні питання в багатогалузевому господарстві, треба повсякденно озброювати кадри передовим досвідом, теоретичними, практичними знаннями. Дирекція редгоспу «Топільський» Куп'янського виробничого управління з допомогою партійної, профспілкової та комсомольської організацій проводить в цьому напрямку значну роботу. Нині за рахунок редгоспу наші робітники т. Золотарьов вчиться в інституті механізації та електрифікації сільського господарства, а т. Бурсова закінчує зооветеринарний технікум. У технікумі училищі здобуває спеціальність електромонтера т. Островарх, а т. Смицький—слухач дворічної школи механізаторів. По закінченні навчальних закладів ці люди повернуться до редгоспу і поповнять ряди спеціалістів. Крім того, 8 чоловік заочно навчаються в інституті механізації і електрифікації сільського господарства та інших учбових закладах. Їм створюють всі умови для набуття спеціальності без відриву від виробництв.

На спеціальних курсах у нинішньому році 55 робітників здобули кваліфікацію трактористів, 8 — сталі шоферами. Тепер редгосп має повну змогу організувати роботу механізаторів у дві зміни.

У редгоспі працюють гуртки по вивченню передового досвіду. Охоплено їх є 125 працівників рільництва і 50 тваринників.

Дбаємо ми й про підвищення загальноосвітнього рівня робітників. Учорашнього навчального року в заочній школі вчилось 130 чоловік, з них 22 одержали атестати зрілості. Серед них — токар В. Кондратенко і ланкові тваринництва Н. Кондратенко, тракторист О. Шевченко, бригадир П. Черанок, свинарка Р. Громова.

Піклуванням про зміцнення обладі своєї плоди. Сміливіше застосовується нове у виробництві. Зростає продуктивність праці механізаторів.

Для навчання кадрів, безумовно, зроблено багато. Але це нас вже не задовольняє. Ряд виробничих ділянок (бригад, ферм і т. д.) очолюють люди, які не мають спеціальних знань. Ми враховали це і в нинішньому році посиленню в Липковатівській сільськогосподарській технічній лікарні молодих робітників для здобуття агрономічної і зоотехнічної освіти. Для цього підібрали людей, які вже вміло організували трудові здібності, добре показали себе в роботі.

У редгоспі ведеться велике будівництво господарських споруд, культурно-побутових приміщень, в висококваліфікованих спеціалістів не вистачає. Тому посилаємо людей для навчання в Луганський сільськогосподарський інститут, в Ворошиловоград, щоб у цьому році ще 100 робітників, які не мають середньої освіти, вчилися заочно.

Рішення Пленуму ЦК КПРС і липневого Пленуму ЦК КП України партійна організація разом з дирекцією редгоспу, профспілковою і комсомольською організаціями шукають нові дійові форми виховної роботи. Дуже добре відгукуються робітники на масові дні відпочинку, які організовуємо.

Ось як пройшов один з таких днів. Робітники і керівні працівники вийшли в мальовничу місцевість на березі річки Оскіл. Тут зав'язалася розмова про показники господарювання за 6 місяців. Говорили про кращих виробників, дбайливих комсомольців-ударників сільського виробничого комітету комсомолу.

Вся офіційна частина зайняла годину. Потім були організовані спортивні змагання, виступали з концертами гуртки художньої самодіяльності.

Так проведений день відпочинку дає хорошу моральну і фізичну зарядку людям, покращує настрій.

Партійна організація і керівники редгоспу і надалі неполегливо виховуватимуть і навчатимуть кадри, вирощуватимуть майстрів своєї справи.

О. НІКУЛІН,
директор редгоспу імені «Топільський» Куп'янського виробничого управління.

Ц ИМИ ДНЯМИ в колгоспі імені Ілліча Красногрудського виробничого управління відбувся великий концерт художньої самодіяльності, з яким виступили аматори районного Будинку культури та колгоспу.

НА ЗНІМКУ: трактористка Іван Покуса (зліва) і завідуючий сільським споживчим товариством Микола Горб виконують пісню з кінофільму «Доля Марини». Акомпанує баяніст. Фото Й. Пітельмана.

Нарис

ДВА КАПІТАНИ

Це було в гарячі дні жнив...

Складна машина бригадного часу добре знищена і крутиться розмірено. Однак робочий рознорядок Григорія Миколайовича Золотаренка зовсім вчасненим у день, що займається день о п'ятій ранку, коли ще клубочаться в ярах холодні тумани. Сьогодні його скрізь супроводить радість. «Звідки вона, думає бригадир, — може, просто тому, що так багато сонця, а може, що зекономили 7 тисяч кілограмів пального за півроку.

— Як виробіток? — запитує Григорій Миколайович свою Тоню, що перегортає польські списки машин.

Василь Ілліч монотонно лічильне читати прізвища, цифри. І до бригадиру вони долітають ніби зовсім здалеку. Крізь лобкашки кожному вимагається засмалі, з плямами мазуту обличчя, старі й молоді, загумилі в життєрадісні.

Орлиці, — раптом перебиває бригадир обліковця. — Ти, Варшко, хоч раз задумувався, яка людина Ваня Тугай? Ти ж його завжди за приклад ставиш. А Володя Усань? За 4 дні 121 гектар гороху ці двоє ніби бритвою зрізали. Тепер Ваня Сазону косить, як той тур, з чужого села 13-й рік «у приймах», але така ціцела нам до душі.

— Григорій Усаня згадайте, Ніколенків — батька й сина, — вставляє Василь Точка з незвичайним для нього запалом. — Як ці Ніколенки вміли! Коли б могли, всю силу свою в П зав'язь перелили.

Григорій Миколайович слухає Точку, а сам мимоволі ловить шум мотора К-6-в, що його виробничники комбайнер Яків Решетило. Усміхнувсь бригадир: «Без перебоїв гуде. В добру путь!»

ЗАДАНЧИК з цієї нас оболоки брали мотоцикли. З ними назустріч Золотаренкові блиснули чорні очі, білі зуби в усмішці. Тонкий-високий чоловік у комбінезоні заскочив у палуб, у шафі-запасних частинах, сипро, кинув у коробок бзвінку мотоциклу, сказав:

— Миколайовичу, є причіпна серга упорядкувати.

— Вези ж ти її, Пантелеймоне, та швидше, щоб трактор не орінав! — вигукує бригадир з радістю, ніби від тієї упорядкувати залежало чиєсь життя.

А вже через мить він тріпав за лацкан піджака якогось заклопотаного чоловіка:

— Ну, не вішай носа, Будівельнику, — підбадьорював т. Золотаренко. — Бери трактор. Так вибивали корінник насосом-розпиловачем, що найкваліфікації хазяйку розазорять.

І ніяк не могла вирвати бригадира з вирусу виробничих, як він каже, справ. Навіть сідаючи в свого мотоцикла, він на мить затримався, зачароване спостерігаючи, як визолоненій сонцем тоненький хлопчик дільового вимагав у кухонарки: «Тьотю, каші добрате! Вони ж зголодніли».

Бригадир пояснює:

— Це наш Вовка Холод. Тільки на ноги зіп'явся, а вже до трактора. Ніч і хлібом не годуй — дай хоч за кермо взятися. Зараз

— Перевіряєте? Хоч все поле обійдіте. Глибина — тільки 25 сантиметрів. За зміну вали 8 гектарів. А скільки вже піднято клину ліг озимину по колгоспу?

Випробувавшись, Григорій Миколайович у свою чергу запитує:

— 500 гектарів тобі вистачить? Оремо вдень і вночі. І вже інший, інтимніший тоном дозує стихи—Очі в тебе, Миколо, засмучені, Обличчя сміється, а очі шукають. Запущувала після армії... Коли ми тебе оженимо?

— Хороше тут, — зітхає Микола. — Ви навіки-люблити розголоя оце. Колись лишувався у місто. Ви житрі, на нового трактора посадили.

...Назустріч нам мчить золоте вівсяне поле, на якому живлються Жила і Ніколенко. Ще здалеку Григорій Миколаївич вимагає:

— Григорій Борисович Трухін. Онде сидить на жатці. Був помічником, розсвердився — розважлювали. Вилкоруємо від чарки: А он Павло Остапович Жили, — продовжував Золотаренко. — Розумний чоловік. Золоті руки. Депутат КЖРФ-ки парооблпчна так, що збирове хліб під корінь. Та що жатка! До чого домотикувався Остапович — знесостікість очих розведіщитих лапцюгів Галя на «Херсонці-зі-

Нараз жатки зупинилися. Похмурі жаткарі пішли - нозсугрів. Ремствують:

— Обкошувати в карти ріжуться в лісосмузі.

— Хтоб — спитав бригадир, — Кажете. Полтавський із святої Прохолоджуються на Молодецькому?

І потопав вчить на хутір. Ой, були громи та блискавки. А бригадир, підрулювши вприпрутя до добродушного, розкрученого обкошувача, тільки й вимовив:

— Ех, ви Прокудіти!

І ті, з болем кинуті слова, облекли Дем'яна Полтавського. Без розмов подався на вівсяне поле.

ЦІЛИЙ ДЕНЬ з поля на поле. Тільки пізно ввечері Золотаренко потрапив додому. Чому ж Олексій не зустрічає? На стільці сиротливий бант. На столі— стос книг. Беру одну, другу, третю. «Круглі зорі», «Хлопці-Федорівка Петрова. Це — кращі передові дояркі, колгоспні малик.

Уже кілька років їх імена не сходять з Дошки пошани. Кожен місяць у них високі надої молока. За перше півріччя нинішнього року Галина Терентіївна Перевозна надоїла від кожної корови по 1.318 кілограмів молока, у Галини Федорівни Петрової перший півріччий надій становив 1.191 кілограм на корову. Перша ферма за підсумками середньому надоїла від кожної корови по 1.042 кілограми молока. Зараз середньодобовий надій — 8 кілограмів на корову з 165 корів.

Постараємось довести його до десяти кілограмів,— каже зоотехнік колгоспу комуністка Любов Іванівна Чумилко.

Рільники приготували хорошу кормову базу для молочної худоби. Сорок гектарів вівса з суміші з багатим на білки горохом — найкращий корм для корів. Тут вбоїваються, щоб правильно, по-господарському використати зелену масу, берегнуть тваринництво.

Усі колгоспники уже зараз дбають про ситу зимівлю худоби.

«Прогресівці» розгорнули будівництво і ремонт приміщень, щоб забезпечити худобі теплу зимівлю. Завершують спорудження нового просторого приміщення: лагодять підлоги, ясла.

Худобі не буде зима страшною,— впевнено заявляє голова артілі Олександр Миколайович Саєнко.

Г. ГАРАГАН,
наш позаштатний кор.

У ТАБОРІ БІЛЯ СТАВКА...

З вранішньою зорею починається день у літньому таборі першої бригади артілі «Прогрес» Лозівського виробничого управління. Тут уже двадцять четвертий годині. Скотарі-комуніст Іван Сиротатка, Віктор та Іван Рудниківни вже встигли поласти в ясла зелену масу. Ось підійшла до своєї групи корів Галина Терентіївна Перевозна. У вдра цівкою потенціо тепле, запашне молоко. Цього дня Терентіївна Перевозна надоїла від кожної корови по 1.318 кілограмів молока, у Галини Федорівни Петрової перший півріччий надій становив 1.191 кілограм на корову. Перша ферма за підсумками середньому надоїла від кожної корови по 1.042 кілограми молока. Зараз середньодобовий надій — 8 кілограмів на кожну з 165 корів.

Постараємось довести його до десяти кілограмів,— каже зоотехнік колгоспу комуністка Любов Іванівна Чумилко.

Рільники приготували хорошу кормову базу для молочної худоби. Сорок гектарів вівса з суміші з багатим на білки горохом — найкращий корм для корів. Тут вбоїваються, щоб правильно, по-господарському використати зелену масу, берегнуть тваринництво.

Усі колгоспники уже зараз дбають про ситу зимівлю худоби.

«Прогресівці» розгорнули будівництво і ремонт приміщень, щоб забезпечити худобі теплу зимівлю. Завершують спорудження нового просторого приміщення: лагодять підлоги, ясла.

Худобі не буде зима страшною,— впевнено заявляє голова артілі Олександр Миколайович Саєнко.

Г. БАБИЧ.

З ЩЩИННОГО БЛОКНОТА

Село Полтавка

Нам очі залпає піт солоний,
Джерелами нас дражнить долина...
І раптом:
«Розпрягайте, хлопці, коней...»—
З акцентом сіднім після війни.
«Розпрягаємо» — казахові-підпаску
Із усміхом, що в ній — своє...
Сказни, юначе, із чиї ласки
В тобі дзвенять полтавські солов'ї

Чолом тобі, казахська Україно!
Ти нам, як рідній, мові повтори,
Як урастають в тебе стокорінно
І злидарі з очей тікали вражих
Від глитаїв...

А то жнивцем би з'їв.
Ой, недарма дідів чумацькі мажі
Жили в дубових душах їх возів.

Туди, де сонце, як вогненне рало,
Врізалося у жмарний перелог,
Тяглися люди за кріпні Уралу
Із тихих Вереміїв своїх.

Вони ж були багатими, сіроми,
Немов на сірі хаби заживались.
Везли з собою в далеч невідому
По вузлику полтавської землі.

І з пригорнуто трав'яне безмір'я,
Зустрівши дивним клекотом орлів,
І подорожани в літнє надвечір'я,
Неначе в пісні, коней розпрягли.

Ніч вишіврала хижі їхпа вовчі,
І сипалися зорі з темноти,
І голубами білими пророче
Повзли табунчиком хати.

Вали колосся і сади зелені
Тут проросли крізь вікові жалі,—
І сивий вітер не розвіяв жмені
Пісенної полтавської землі.

Віктор КОЧЕБСЬКИЙ.

НЕДІЛЬНІ рядки

Першим до райкому партії викликали Гусарова. Бесіда почалась за географічною картою. Секретар райкому невеликою дерев'яною лінійкою обвів Мінськ, Вільнюс.

— Ось на цьому напрямку розпочинається контрнаступ Червоної Армії.

Завжди стримання Гусарова знизив плечима: чи не рано говорити про контрнаступ в бік Кенігсберга... Адже німецько-фашистські загарбники під Харковом!

Секретар райкому зрозумів його і, ніби відповідаючи на сумніви, сказав:

— Ні, не рано. Вже формується ударні танкові частини. В одній з них будете і ви, товаришу Гусаров. Ви, Петре Трохимовичу, будете секретарем партійного резерву провідних ліній. Нам доведеться прокласти нитку графіка новому поїзду — першому на Кенігсберг. Згодні?

Якось незвідане - підносіння охопило Гусарова. Відповів коротко, твердо:

— Підготуйте документи...

Другим розмовляв з секретарем райкому, райкому, поїзний електрик Твердохлібов. Хоч нова знову ж такий шила про Мінськ, Вільнюс і Кенігсберг, та місце битви визначилось зовсім інше.

— Вам, Михайле Івановичу, доведеться пробратися в Ровно...

— Я!

— Так, так, в Ровно, в саму пашу ворога... Там з вами зв'яжуться, і ви переконаєтесь, що Ровно має рівне відношення до нашої розмови...

Був вичерпний і Селезньов. Початок бесіди його втішив, він навіть пригадав секретаря райкому:

— Отже, в дідочу армію?

— Ні, дорогий Олександре Романовичу... Партія вам визначила інше місце: на тимчасово окупованій території Харкова. Хто як краще за вас знає залізничний вузол — адже ви працювали черговим по коліях.

Так розпочалась бойова участь трьох залізничників. "Та в кожного з серця пролягла жагуча мрія — здати в райком партії варту, вже у звільненому Харкові, і доповісти «Я виконав завдання партії, звільнив Батьківщину».

Ця мрія здійснилась.

Вруге перший переступив поріг райкому Селезньов через два роки після пам'ятної розмови. Це було надвечір, коли перші багряні промені сонця ка ж голя спіткали і третій.

димих» був і доцент Харківського залізничного інституту Микола Якович Франков, і працівник управління Південної залізниці Михайло Шеркунов, і німецький солдат Карл Вернер. Ні, перший поїзд імперської магістралі, який сформували фашисти, так і не відправився з добром України в тилерівську Німеччину. На вихідних стрілках майже в кожному вагоні вибухнула міна. Таємні диверсанти знищили. Цього ж фюрер не простить. А тут ще, крім цього, зникли дуже ва жливі документи у харківського заміністка, вулицями Харкова ластівками літають радянські листівці. Зайди було знати воронам, що це справа рук Франкова і німецького многочисленого чиновника Карла Вернера.

Багато чого розповів Олександр Романович. Наприкінці сказав:

— А тепер знову на залізничний вузол, Олександре Романовичу. Треба його відновлювати.

Через рік звітував Михайло Твердохлібов. Він дійсно серед бійців легендарного партизанського загону Героя Радянського Союзу полковника Медведєва. Був поряд із знаменитим розвідником «Грозним» Зборовим — Миколою Кузнецовим, з Миколою Струтинським, з Альбертом Цессарським. Там, під Ровно, Твердохлібов разом зі своїми бойовими товаришами налагоджував зв'язки між Селезньовим і Гусаровим.

— Мій танк один з перших вірвався в Кенігсберг — доповів Гусаров третім у райкомі. — Завдання партії виконав. Допомагали харківські залізничники Іван Борисенко, Микола Євдабінков, Пантелеймон Колотило, Григорій Лосєв...

Минуло чимало часу. Торік на звітно-виборних партійних зборах комуністи-провідники назвали прізвище цих трьох мужніх сміливців залізничних магістралей з чудової партійної бюро. Обрали їх одноголосно. Три інструктори — Гусаров, Твердохлібов і Селезньов — готують поїзди на Кенігсберг. У цій же зоні працюють з особливою старанністю. Адже рейси присвячені 20-річчю визволення Харкова від німецько-фашистських загарбників.

Л. ЗАЛІЙ.

Підопічні Кузьми Марковича

Незвичайні підопічні у Кузьми Марковича Прокопенка. За ним потрібна особливий догляд, і навіть, якщо хочете,— особливий підхід. Кузьма Маркович на колгоспній звірофермі в артілі «Більшовик» Валківського виробничого управління доглядає за чорнобурими лисицями.

Всього на звірофермі 13 старих і 11 молодих чорнобурок. Шкурку артіль продає по 12 рублів.

НА ЗНІМКУ: К. М. Прокопенко з чорнобурою лисичкою.

Фото І. Гейка.

ЦІКАВІ ВИПАДКИ З БІОЛОГІЇ

Нещодавно в Угрощині на одній з птахоферм вилупилося з яйця чотиринога курча. Через декілька днів воно подохло. Зайві ноги, що такий випадок буває не зустрічався.

Але ми можемо нагадати цим фахівцям. В Китаї було зроблена операція чоловікові, у якого в животі знайдено розвинутий зародок людини з волосом (рідного брата цієї людини). Як це трапилося, досі не з'ясовано.

Влізько десяти років тому в Харкові на біологічному факультеті був такий же випадок, але з яйця вилупилося чотиринога качиня. Воно жило на подвір'ї біологічного факультету декілька місяців, задні ноги заражали йому добре ходити. Один з працівників факультету ампутував їх. Після цієї операції качиня стало скакати на інших.

Ще один випадок був у селі Тіссалек (Угорщина): Таборне Бираш зарізала курку і почала патрати її. У шлунку вона побачила живе курча, якому вже було 10 18—19 днів. Через деякий час курча загинуло. Тільки відправили у Дебрецен. Звідти фахівці повідомили, що такий випадок ще не зустрічався.

Соціалістична Харківщина
№ 153 (11153)
3

В ГОСТЯХ У НЕПТУНА

На ранковій лінійці було зачитано наказ про відправку дітей табору ім. самого Нептуна. Цар моря запрошував харків'ян до себе в гості.

Після лінійки — сніданок. Та було не до нього. Кожного з піонерів, які відпочивають в піонерському таборі, хвилювала цілком незвичайна зустріч, зовсім не піонерська «екзаменація».

Вишикувавшись «коробляпом», піонери рушили на берег. І справді, з моря в супровоні почесного ескорту вийшов з трійка частин желюм Нептуна. Урочисти церемонія привітання. Знайомство... А потім цар моря запросив піонерів взяти участь в ігрових змаганнях.

Було весело, цікаво!

Цей піонерський табір на березі Чорного моря виріс недавно. Ще три роки тому, в якому шкільна ділянка близько тисячі піонерів з Харкова, Куп'янська, Лозової, Барвінкова, Зміїва та інших міст і сіл нашої області. Чимало потрудились підмори, щоб із таборі був красивим, мальовничим: посадили тую, тополю, пірамідальні тополі, виноград, оформили спортивні та ігрові майданчики, Неподалеку в таборі було проведено день пам'яті героїв — всі загони вишикувались тоді на Центральній площі, біля пам'ятника Герою Радянського Союзу Ч. А. Токареву, який зі свого літнього бомбардувальника у роки Великої Вітчизняної війни вщент розбив ворожий корабель з ворожою технікою, що прибув у Євпаторійський порт.

Традицією стали в таборі і вечори зустрічей з ветеранами Вітчизняної війни, з воїнами Радянської Армії.

Цікаво проходять і ігрові змагання. Ось, наприклад, змагання «Веселі старти». Тут і біг в мішках, і естафета з м'ячем, і перенесення води в решеті, і багато інших цікавих ігор.

Ось і сьогодні вони організували ігрове змагання «Веселі відпустки». Цар морів мав желюм своїм «морським помічником» і ті почали доставати з лантуза на окремих папірцях загадки. Ану, хто відгадає? А потім морський владика дозволив усім піймати в полу. Так відбулося перше купання в морі.

В. ЗАРІНІ.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Завтра на екрани міста і області виходить фільм „РОСІЙСЬКЕ ЧУДО"

ЕПІЧНА ПІСНЯ ПРО КОМУНІЗМ

ВАЖКО ПЕРЕДАТИ словами, з яким нетерпінням хвилювався я, коли мені вдалося в кожен кадр документальної кінохроніки „Російське чудо", створеної документалістами Німецької Демократичної Республіки Анелі і Андре Торндайк. За кілька годин, проведених в залі, перед моїми очима пройшла юність мого покоління. Оглядаюсь назад і думаю: невже це мені Боже, голі, виснажені російські полюванню прецаю російські люди, а слідом за ними всі уярмлені народи царської імперії, залізні гонки Леніна, підлипся проти своїх гнобителів, чорними, вузлуватими руками розламали царський трон і викинули його геть, на смітник історії. Глибоко впливовий, жодний художній фільм, як майстерно не був би він поставлений, не справить на глядача такого враження. Скупі документи — фотографії, кінохроніка різних років, анкети, щоденники, цифри, карти, зібрані подружжям Торндайк і талановито змонтовані, об'єднані присутністю, публіцистичним текстом, супроводжені яскравою, жорстокою любов'ю і захопленням відтворюють автори-сценарію і режисери-постановники Анелі і Андре Торндайк небачений розмах нашої економіки, науки, культури. Кінокамера вихопила, з величезної різноманітності фактів, подій, явищ буденне і виключне, героїчне і просте. Ми побували в оновлених містах і селах, на заводах і шахтах. Зістрічаємо ці кадри з тими, що створили їх недавно минуле нашої Вітчизни, нас не залишає думка про те чудо, що створене і створяться у наші дні народом, керованим партією комуністів.

Коли авторів фільму запитали, яку мету вони ставили перед собою, готуючи „Російське чудо", що в ньому головне, вони відповіли:

— Показати світові, що, взявши долю у власні руки, народ може перетворити своє життя, свою країну. Дивлячись на те, що відбувається в минулі десятиліття в Росії, трудові люди землі говорять: так варто жити! Комунізм несе щастя всьому людству.

Ось головна ідея нашого фільму, ось мета „Російського чуда".

Цей фільм з неослабною увагою й інтересом подивляться не тільки трудящі нашої країни — вони прийдуть на нього і в інших країнах світу.

Таким було минуле царської Росії. Бурлачки на Сурі. Поруч — радянська космічна ракета в момент запуску. *(Кадри з фільму).*

М. КОПАНЬОВ,
члена партії з березня 1917 року.

Автори фільму «Російське чудо» Анелі і Андре Торндайк.

Так починалось будівництво гіганта сучасної металургії — Магнітогорського металургійного комбінату. Вгорі — дві сучасні доменні печі цього комбінату.

(Кадри з фільму).

Так починалось будівництво гіганта сучасної металургії — Магнітогорського металургійного комбінату. Вгорі — дві сучасні доменні печі цього комбінату.

(Кадри з фільму).

...Москва. Квітень 1919 року. Життя країни паралізоване кістлявою рукою голоду й розрухи. Пайок хліба — чверть фунта на людину. Проте хліб в країні є, його слід вивезти. Для цього треба будь-якою ціною налагодити роботу залізниць. І от четверо комуністів депо на чолі з своїм секретарем Іваном Юхимовичем Бураковим вирішують: кожної суботи після робочого дня і без винагороди працювати на відновленні транспорту. Першого разу вийшло 13 комуністів і двоє безпартійних, вони відремонтували 3 паровози. Через місяць у суботнику взяло участь 205 робітників, а далі — сотні й тисячі. Великий Ленін геніальним розумом вождя, революціонера, політика оцінив значення цієї події. Підвищення продуктивності праці, нове ставлення до неї робітників — ось ті точки опори, які дадуть змогу партії комуністів, радянському народові здійснити чудо — надолужити й випередити передові країни буржуазного світу і в економічному відношенні.

Символічно, що ера підкорення космосу розпочата Росією, яке буде колискою людини. Знаменно, що перший політ людини в космос здійснено комуністом, офіцером Радянської Армії Юрієм Гагаріним. І здається, є глибока мість в тому, що цей політ відбувся саме в квітні, рівно через 42 роки після першого суботника, організованого Іваном Бураковим. Так нове покоління радянських людей, прийнявши естафету з рук своїх попередників, множить успіхи, створені ними, лишаючи позаду тих, хто меншe півсголіття тому бачив у Росії тільки морок, пророкував їй вічну темряву і безсилість.

Підкорення космосу є ніби фокусом, в якому сконцентрувалися досягнення нашої країни, за роки Радянської влади. З великою любов'ю і гордістю розповідають автори фільму про те, як створювалися перші авіаносці, перші ракетоплани, перші космічні кораблі-супутники, що розділили славу з першими літаками, що зробили перший політ у космос. Ми бачимо, як народжувалися перші атомні електростанції, перші атомні криголами, що прокладають шлях у Північному Льодовитому океані кораблям, що йдуть з Мурманська до Владивостока.

Ми бачимо, як будувалися Дніпрогес, Магнітка, Кузбас, Уралмаш, Харківський тракторний завод, Сталінградський тракторний завод, Ростсільмаш, Челябінський тракторний завод, Горьківський автозавод, Московський автозавод імені Сталіна, Ярославський автозавод, Ульяновський автозавод, Мінський автозавод, Ризький автозавод, Київський автозавод, Запорізький автозавод, Львівський автозавод, Кременчуцький автозавод, Дніпропетровський автозавод, Одеський автозавод, Ленінградський Кіровський завод, Харківський завод імені Малишева, Уралвагонзавод, Новокраматорський машинобудівний завод, Челябінський завод імені Колющенка, Ленінградський завод імені Жданова, Ленінградський завод імені Ворошилова, Ленінградський завод імені Калініна, Ленінградський завод імені Свердлова, Ленінградський завод імені Сталіна, Ленінградський завод імені Кірова, Ленінградський завод імені Ленінського комсомолу, Ленінградський завод імені Ленінського комсомолу, Ленінградський завод імені Ленінського комсомолу

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР

ОРГАН ХАРКІВСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО ОБКОМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА ПРОМИСЛОВОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ УКРАЇНСЬКОЮ І РОСІЙСЬКОЮ МОВАМИ

Рік видання 26-й

№ 150 (7129)

СЕРЕДА 31 ЛИПНЯ 1963 р.

Ціна 2 коп.

ПЛАН П'ЯТОГО РОКУ СЕМИРІЧКИ — ДОСТРОКОВО!

ЗМАГАТИСЯ — ЗНАЧИТЬ ДОБИВАТИСЬ НОВИХ УСПІХІВ

* * *

ТВЕРДОЮ ХОДОЮ

Твердa хода нашого народу в русі до заповітної мети. Ширяться змагання за комуністичну працю, розгортається боротьба за випуск продукції більшості побільше, і кращої якості. Своєю творчою працею робітничий клас приймає бойстава Батьківщини, словом і ділом доводить, що він здатний достроково справитися з державними завданнями. Так, все залежить від нас самих, від нашого уміння вирвати незадіяні резерви, від нашого бажання організувати боротьбу за використання можливостей соціалістичної економіки.

Майже кожен колектив визначив своє місце у спільній боротьбі за дострокове виконання семирічки. І це дало позитивні результати. За шість місяців цього року видобуток залізної руди на Україні зріс на 6, нафти — на 20, газу — на 21 процент в порівнянні з тим же періодом минулого року. Набагато більше випавлено чавуну, сталі, а значна тонна металу — це нові машини, верстати — основа підвесення добробуту народу.

Трудівники української індустрії в цілому добре працювали в першому півріччі. За даними ЦСУ за минулі півтори з половиною роки промислова продукція зросла на 57 процентів, замість 50, запланованих семирічним планом на цей період, з планом шести місяців по випуску валової продукції справилися всі по виробничій галузі, за винятком Львівського радгоспзагосу республіки, за винятком Харківщини. Зростання валової продукції у першому півріччі 1963 року в порівнянні з першим півріччя 1962 року становить п'ять процентів, півріччя 1962 року автозаводського і сільськогосподарського машинобудування — 19 процентів, газової і нафтової промисловості — 24 процентів, хімічної — 13 процентів. Збільшено випуск тракторів, верстатів, зборних залізобетонних конструкцій, бавовняних тканин та іншої продукції. Це підсумки впровадження нової техніки і передової технології, кращого використання виробничих площ, знаходження та раціоналізації резервів продуктивності праці на 5,7 процентів більшими продуктивності праці на 5,7 процентів та в порівнянні з першим півріччям 1962 року. Як і раніше, засвідчували в соціалістичному змаганні є колективи багатьох найпотужніших підприємств турбінного, «Електроважмашу», тракторного, підшипникового, імені Малишева та інших. На цих заводах добре організована праця, впроваджується нова техніка, ведеться активна робота по мобілізації має на дострокове виконання плану.

Наша хода могла бути впевненішою, швидшою. Проте за загальними благополучними цифрами приховується ще чимало відсталих заводів, фабрик, будов. 17 процентів підприємств області не виконали у програму шести місяців. Серед них завод «Серп і молот», маркшейдерських інструментів, «Поліграфмаш» та інші. Не справились з завданнями 9 процентів підприємств промислових зон.

Такі підсумки викликають тривогу. Легко уявити, яку прибавку до загального випуску промислової продукції одержала б область, впроваджуючи передові методи керування виробництвом, якби і ці підприємства крокували в ногу з часом.

Особливо неблагополучно з виконанням плану по будівельних робіт. Півріччний план будівельно-монтажних робіт виконаний в цілому по області лише на 78 процентів. Незадовільна організація праці, недостатнє оснащення будов техніко-

кою, слабка виконна робота у колективах призвели до того, що будтрести №№ 87, 89, 95 не здали і 30 процентів плану. Будівельні організації «Головхарківбуду» недодали житлової площі 35.660 квадратних метрів. Легко уявити, скільки сімей недоодержали житла з вини будівельників.

Найважливішою умовою ритмічної роботи нашої промисловості є чітке виконання планів кооперованих поставок. Не виконали плану кооперованих поставок заводи: електротехнічний, трансформаторний, агрегатних верстатів, Барвінківський «Червоний промінь» дизарний та інші. Такі факти, на жаль, не поодинокі. Партійні комітети повинні взяти під особливий контроль роботу підприємств-постачальників, щоб кожна ланка нашого економічного конвеєра діяла безперебійно. Від цього залежить успіх промисловості в цілому.

Подекуди, не помічаючи власних промахів, люблять посилатися на об'єктивні причини. І в першу чергу на матеріально-технічне постачання. Так, перебої ще є, але не в них основна причина зривів на виробництві. Головне — у низькій використаті внутрішні резерви, в серйозних недоліках організації праці, які гальмують зростання її продуктивності, призводять до простоїв та штурмівщини, продовжують перевитрату сировини, матеріалів.

Районам партії, і особливо Дзержинському, Московському, Куп'янському міському, слід принципово розібратись в причинах відставання ряду підприємств. Разом з тим, треба по-ділово допомогти колективам відстаючих підприємств налагодити ритмічну роботу, спрямувати зусилля на виконання річного плану. Декларативні заклики, пустопорожні обіцянки, розголошені успіхи не принесуть. Слід потурбувати-ся про впровадження нової техніки, передового досвіду, механізацію трудомістких процесів, краще використання матеріально-технічних ресурсів.

Вся організаторська і масово-політична робота на підприємствах має бути підпорядкована єдиній меті — нарощуванню темпів виробництва. Заслуговує на особливу увагу почин ударників комуністичної праці заводу імені Малишева. Вони закликають до всіх робітників промисловості Харківщини із закликом достроково виконати план п'ятого року семирічки. 322 робітники підприємства уже завершили програму семирічки, тисячі трудівників відкрили на основі заклику будівників комуністу, виконують семигодинні завдання за шість годин. Тут регулярно підбивають підсумки змагання, інформують людей про хід робіт, заповнюють що дня і що треба взяти сьогодні. Цю практику оперативного керівництва змаганням корисно запозичити багатьом.

До кінця року лишилося п'ять місяців. Зараз важливо цінувати кожну годину, кожну хвилину, щоб прийти до фінішу з трудовою перемогою. У наших лавах не повинно бути відстаючих. Підтягнуться вони по відстаючих до рівня передових. Цьому сприяє щоденна робота з людьми. Треба пам'ятати, що людина — головна продуктивна сила суспільства. Слід розвивати в людях творче ставлення до справи, підвищати ініціативу.

Виконати і перевиконати завдання п'ятого року семирічки — головна турбота партійних, профспілкових організацій, керівників підприємств. Це буде міцним фундаментом для завершення планів семирічки, накреслених партією.

Прийом товаришем М. С. Хрущовим Маноліса Глезоса

29 липня Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів Союзу РСР товариш М. С. Хрущов прийняв перебуваючого в Радянському Союзі видатного громадського діяча, національного героя Греції, лауреата міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Маноліса Глезоса.

Між товаришем М. С. Хрущовим і Маноліосом Глезосом відбулась розмова, яка пройшла у винятково теплій, дружній обстановці.

Товариш М. С. Хрущов палко поздоровив Маноліса Глезоса з присудженням йому міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

Маноліс Глезос висловив глибоку подяку народам Радянського Союзу і особисто М. С. Хрущову за братерську солідарність з грецькими патріотами. У розмові Маноліс Глезос підкреслив, що Радянським Союзом в боротьбі за мир в усьому світі, за відвернення термоядерної війни і відзначив видатну роль товариша М. С. Хрущова у боротьбі за мир, за щастя всіх трудящих.

У розмові взяв участь секретар ЦК КПРС Б. М. Пономарьов.

НА ЧЕСТЬ МАНОЛІСА ГЛЕЗОСА

29 липня у Кремлі відбувся обід на честь перебуваючого у Москві видатного громадського діяча, національного героя Греції, лауреата міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Маноліса Глезоса.

На обіді були присутні товариші Л. І. Брежнєв, М. С. Хрущов, Ю. В. Андропов, Б. М. Пономарьов, Д. Ф. Устинов.

Обід пройшов у дружній і сердечній обстановці.

В обкомі КП України

Зустріч з старими більшовиками

Вчора, в день 60-річчя II з'їзду РСДРП, у великому залі обкому партії відбулась зустріч старих більшовиків, серед яких були учасники трьох революцій, тих, хто перетворював у життя першу і другу Програми партії, з нерідними сьогодні ветеранами Харківських промислових і обласного об'єднаних комітетів партії.

На трибуні перший секретар Харківського промислового обкому КП України Г. І. Ващенко. Він розповів про успіхи, яких домоглися колективи промислових підприємств і будов Харківщини, про їхні зобов'язання, що стоять перед трудящими області.

Про самовідданну працю колгоспників, про їх боротьбу за виконання завдань, поставлених партією перед працівниками сільського господарства, і говорив перший секретар Харківського сільського обкому КП України Б. І. Вольтовський.

Г. І. Ващенко і Б. І. Вольтовський відповіли на численні питання присутніх.

Приладобудівники схвалюють

Почин ударників комуністичної праці заводу імені Малишева, які взобов'язалися достроково виконати план п'ятого року семирічки, знайшов палку підтримку серед трудівників заводу комунальних вимірювальних приладів. Не дослухати відстаючих на виробництві — ось що хвилює зараз приладобудівників.

Великих досягнень у зростанні продуктивності праці добився колектив заводу в цьому році. Плановане завдання за шість місяців перевиконане на 4,7 процента. В числі секрет такого успіху? В людях, в добре організованому змаганні. Колектив заводу КВП бореться за звання підприємства комуністичної праці. Нема, такої дільниці, такого цеху, де б люди не робили свого внеску в цю вчину і благородну справу. Не успіхом окремих передовиків буде завойована ця перемога, а трудом, створим розумом всього колективу.

На заводі багато новаторів і раціоналізаторів виробництва. Про фрезерувальника т. Малишенка говорить як про людину творчої думки. Від рахунку передовика вже відійшло вісімдесят раціоналізаторських пропозицій. Багато зробили для підвищення продуктивності праці і такі новатори як намотників т. Алібалова, тракторист-радіомонтажник т. Бородін та Кусинський.

Їх винахідливість, новаторство допомагають не тільки окремим робітникам, але й колективам цехів, бригад успішно виконувати семирічний план. Вже зараз за шість годин, понад 70 процентів робітників заводу включились у боротьбу за «українську годину». За зекономлений час виготовили сотні приладів.

Ударники комуністичної праці тт. Бондаренко та Анненков стали закріпувачами цього змагання. Вони перевиконують норми, роблять навколо інших високопродуктивній праці, охоче передають свій багатий досвід.

Правильна організація праці — запорука добрих успіхів. Ось чому колектив ретельно перевіряє, як використовується робочий час на кожній дільниці, кожним робітником. Взаємоперевірка сприяє виявленню фактів нераціональної організації праці, але й дозволяє швидко усунути їх.

В липні приладобудівники здобули велику трудову перемогу. Випущена перша партія приладів для металургійної та хімічної промисловості. Ці прилади виготовлялися на три місяці раніше встановленого строку. Великий внесок в цю трудову перемогу зробили ударники комуністичної праці тт. Козловський, Єрошенко, Бондаренко, Твердохліб.

Можна навести багато прикладів, що розповідають про успішну боротьбу приладобудівників за дострокове виконання плану п'ятого року семирічки. Але поряд з цим є відстаючі. До цього часу, наприклад, неритмічно працює слюсарно-штампувальна дільниця, яку очолює майстер т. Абеляшов. Причина тривалого відставання — погана організація праці на дільниці, відсутність бойового змагання. Систематично не виконують свої виробничі завдання робітники цієї дільниці тт. Скрипін та Кононін. Але цей факт не став предметом обговорення в колективі. Відстаючим не допомогли підтягся до рівня передовиків, не розібрались, чому вони не виконують завдання.

Обговоривши відкритого листа малишевців, колектив заводу КВП вирішив зробити все, щоб ніде підприємстві не було жодного відстаючого, щоб він міг твердим кроком йти до комунізму.

Л. ПАНАСОВСЬКА.

На тих же виробничих площах

Лист передовиків виробництва заводу імені Малишева, що закликають всіх трудівників Харківщини включитися в змагання за дострокове виконання плану п'ятого року семирічки, знаходить палку підтримку у колективі тракторобудівників.

Люди різних професій шукають резерви, щоб на тих же виробничих площах збільшити випуск продукції. В першому чавуноплавильному цеху три печі перегородки корпусу заднього моста до цього часу розташовувалися на одній моделі. Старший майстер модельної майстерні І. Огурцов запропонував розташувати на моделі чотири деталі. Пропозицію т. Огурцова впроваджено у виробництво. Випуск деталей за зміну зріс на 200 штук. Впровадження цієї пропозиції на 2,45 хвилини знижує трудомісткість їх виготовлення.

Аналогічну пропозицію вніс і слюсар В. Корнєйко. Зараз при формовці відучого диска зіом продукції також збільшився на 200 штук за зміну.

К. СЕРГІЄНКО.

Зустріч у ЦК КПРС з керівними працівниками Союзу комуністів Югославії

29 липня член Президії, секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв і секретар ЦК КПРС Ю. В. Андропов прийняли в ЦК КПРС перебуваючих у Радянському Союзі керівників Союзу комуністів Югославії В. Влаховича і Д. Пуцара, а також членів ЦК СКЮ В. Зековича і С. Стефановича і мали з ними розмову, яка проходила в дружній обстановці.

Харківський верстатобудівний завод виготовляє для підшипникових заводів країни партію верстатів-автоматів, які будуть обробляти боргики кілець роликових підшипників. Колектив заводу активно взявся за виконання цього замовлення. Включились у змагання за «українську годину» слюсар-складальник Олексій Криворучко виконує денну норму за шість годин. На знімку нашого фотокореспондента ці двоє робітників (праворуч) та технолога Миколу Мисліцина на дільниці складання автоматів.

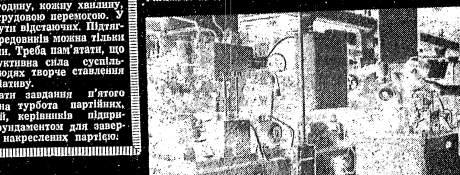

ПРИЄДНУЄМОСЯ ДО ЗАКЛИКУ „ДАЙОШ НАМ ПЕРШЕ МІСЦЕ!“

ЛИСТ РОБІТНИКІВ ТА СПЕЦІАЛІСТІВ ЛУГАНСЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ЗАВОДУ ІМЕНІ 20-РІЧЧЯ ЖОВТНЯ КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО ТРАКТОРНОГО ЗАВОДУ

Дорогі товариші!

Великий інтерес і глибоке задоволення викликав у нас опублікований в «Правді Україні» Ваш палкий патріотичний виступ «майстрів — золоті рукн» з вашого заводу зі статтею: «Дайош нам перше місце!» І шам, в ім'язку з цим, захотілося поділитися своїми думками.

Такі слідчі новатори пишуть про те, як схвилювали їх слова, сказані М. С. Хрущовим на мітінгу друзіби між народами СРСР та Чубі, що за всього нашого завідства наша країна займає друге місце в світі, але що на другому місці ми тільки «поки що», а мшше ще п'ять-сім років і ми заявимо: «Дайош нам перше місце!».

Ваші слова нас зрушили до душі. Ми такої, як і ви, всім серцем, розумом і посвяченою напруженою працею голосуємо за ленінську генеральну лінію рідної КПРС, за політику дальшого зміцнення могутності СРСР та всього соціалістичного табору, за мудру політику мірного співіснування. Ми також, як і ви, як всі радянські трудівники, на спроби зірвати нас з ленінського шляху відповідаємо подвоєнням своїх зусиль у будівництві комунізму.

Дорогі товариші! Дуже правильно пишуть ваші «майстри — золоті рукн» про внутрішні і міжнародне значення змагання за українську годину. В цьому русі яскраво виражене нестримне прагнення робітничого класу нашої республіки день у день нарощувати продуктивність праці, примножити тим, щоб Батьківщина наша ще ширше крокувала в комунізм, лишаючи у себе за спиною старий світ і його головну фортецю — Сполучені Штати Америки.

Колектив нашого заводу імені 20-річчя Жовтня є одним із заспівувачів змагання за українську годину. Звичайно ж, і ми вважаємо себе учасниками змагання з Америкою. І ми щиро, всім серцем підтримуємо ініціативу кращих людей вашого заводу що пропонують розгорнути змагання за українську годину, зробити його більш дійовішою зброєю у нашій боротьбі за перемогу в економічному змаганні з капіталізмом.

Давно вже ні чули, що змагання за українську годину на Харківському тракторному заводі набуло широкого розмаху. А в ці дні нам особливо було приємно дізнатися з деяких ваших товаришів, що цього року вже випустив понад план багато тракторів «Т-74» і «Т-20». Хороші у вас справи. І це має сусшнє, що вони підуть не кращі. Ви цієні звістки надходять з усіх кінців республіки.

Без удаваної скромності скажемо, що і наш колектив, який першим підняв прапор змагання «сім за шість», не лилав сліз на вітрогання «сім за шість», не лилав сліз на вітрогання «сім за шість», не лилав сліз на вітрог

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

До 20-річчя визволення Харківщини від німецько-фашистських загарбників

В дні війни і тепер

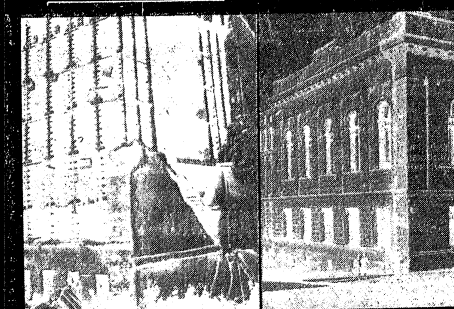

Часто по залах і сховищах наукової бібліотеки імені Короленка проводяться екскурсії. З великий інтересом читачі знайомляться з книжковими скарбами, з всебічною колекцією бібліотекарів, бібліографів. І екскурсовод обов'язково покаже обгорілі, пошматовані, розірвані книги, які також дбайливо зберігаються як і інші. Це сліди варварства, завданні гітлерівцями, це сліди війни.

Багато культурних цінностей розграбували фашисти у нашій та інших країнах. Багато книг спалили, знищили, багато спорудженого зруйнували. Подивіться на зшивок аркуш. Саме такий був книжковий сховище бібліотеки імені Короленка в чорні дні окупації Харкова. Гітлерівці палили книги, застилали ними вулиці, щоб не бруднували машини, з найцінніші, рідкісні видання відправляли до Німеччини.

До війни книжковий фонд бібліотеки імені Короленка становив 2.300.000 одиниць. З них понад 700.000 книг фашисти розграбували і знищили. Коли радянські війська визволили місто, з болем у серці дивилися харків'яни на свою улюблену, широко відому усій країні бібліотеку. З перших же дня визволення Харкова бібліотека відкрила свої двері перед читачами. Працівники бібліотеки разом з читачами почали наводити порядок. Уряд України постановив негайно відбудувати приміщення бібліотеки і асигнував на це необхідні кошти.

І ось ліквідовані сліди війни. Знову красується в провулку Короленка білий будинок бібліотеки, яка носить ім'я видатного російського письменника. Книжковий фонд бібліотеки налічує зараз понад 3.500.000 одиниць. Книги, брошури, газети, журнали... Тисячі читачів користуються книгами — поповнюють свої знання. Хорошою славою користується державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка.

• • •

НА ЗНІМКАХ: книгосховище, зняте після визволення Харкова, та будинок бібліотеки тепер.

УВАГА: ОВОЧІ!

ІДУТЬ АВТОПОЇЗДИ І ЕШЕЛОНИ.

День у день зростає потік овочів, який направляють трудівники села у Харків. Автомашини і залізничні вагони, навантажені овочами і фруктами, йдуть з Валок і Дергачів, Балаклії і Краснограда, Змієва і Чугуєва — з усіх районів області.

Особливо великий потік овочів у суботні та вихідні дні. Минулої неділі біля в'їздів у місто з ранку почали з'являтися десятки автопоїздів. У кузовах — ящики з огірками, капустою, яблуками, смородиною, стопами бурякових, моркових.

Більшість автомашин прямує до магазинів, частина — на бази райхарчоторгів та міськплодоовочторгу. Швидко іде розвантаження, і багаті дари природи з'явилися на прилавках магазинів. Покупці, як правило, задоволені якістю. Адже більшість овочів і фруктів доставляється безпосередньо з плантацій і садів. Буває й інше — з ряду господарств продукцію завозять без перебирання і сортування, природньо, виникає нарікання.

Сотні центнерів різних овочів, яблук доставили у Харків колгоспи і радгоспи Валківського виробничого управління. Десятки автомашин прибули з Дергачівського і Чугуївського виробничих управлінь. Баранівський, Лозівський, Богодухівський відправили продукцію у залізничних вагонах. Тільки протягом одного дня з районів області надійшло у Харків близько двох тисяч тонн свіжих овочів і фруктів.

ОДНІ ТОРГУЮТЬ, ІНШІ—СУМУЮТЬ

Незвичайно мальовничі нині столи ринків. Гамою золотої перлини повитий огірок, червоніють помідори, жовтіють абрикоси. Чого тільки немає на ринках: яблука, агрус, порічка і чорна смородина, диня, сині баклажани, кремова і рожева картопля... Всього не перелічити.

В розпалі час овочів і фруктів. І не випадково на ринках, біля овочевих магазинів і базарів зазвиди багатолюдно. Люди прагнуть включити в домашнє меню якнайбільше свіжих овочів і фруктів, запастися свіжими на зиму, а їх викладка примушує зупинитися кожного. Дуже охоче відгукуються жителі Павлового Поля і про роботу овочевого магазину № 3 міськплодоовочторгу. Продавці його Лідія Іванова і Тамара Чорнобай працюють дружно, акуратно. З самої години ранку відкритий цей магазин і вже до цього часу на прилавках великий вибір овочів. Завідуючий магазином т. Карпенко вміло організовує їх завезення, піклується про безперебійне постачання жителів нового району овочами. Невипадково в книзі скарг і пропозицій цього магазину записано багато слів подяки хорошому колективу.

На жаль, не можна сказати, що саме так організовано роботу в усіх магазинах і павільйонах по продажу овочів. Як і минулого року, повторюються випадки байдужого ставлення до запитів трудящих, погано планується завезення овочів.

Зовсім недавно шофер радгоспу «Пролетар Харківщини» т. Гуляєв побував у трьох магазинах Ленінського райхарчторгу, але так і не зміг здати в жодний з них яблука, огірки, буряки, капусту. Свіжі, високоякісні овочі втратили свій товарний вигляд, виявилися нікому не потрібними.

Випадки, коли машини, що прибули з плантацій, блукають по місту, неподинокі. І це повинно було б стурбувати керівників міськплодоовочторгу. Кому як не їм треба чітко розробляють графіки завезення овочів, їх асортимент. Але не можна не кинути докору і керівникам господарств, які припускають перезрівання овочів на плантаціях, а потім намагаються оптом збути їх у торговельну мережу. Така непогодженість врешті-решт дорого коштує державі, через неї несе збитки покупець.

Але справа не лише в цьому. Деяких завідуючих магазинів більше задовольняють порожні прилавки, ніж копітка справа торгівлі овочами. Так, минулої суботи і неділі у магазині № 14 на Центральному ринку, крім огірків і яблук, на вітринах не було нічого. Якість їх — низька, тому покупець і обминав магазин. Ніякого завезення овочів у ці дні в магазин не було. У неділю, коли попит на овочі особливо великий, завідуючий магазином т. Гук вирішив відпочивати. Керівник відпочивав, а продавець т. Григоров нудьгував біля порожніх прилавків.

Торгівля овочами — справа копітка, але й почесна. Вона потребує великої оперативності, вміння зберігати зелень у хорошому вигляді, залучати покупця. Байдужість — не попутник у цій справі. Покупець чекає турботи, уваги і достатку овочів.

НАЗУСТРІЧ НОВОМУ УЧБОВОМУ РОКУ В МЕРЕЖІ ПАРТІЙНОЇ ОСВІТИ

САМООСВІТА — ЦЕ ГОЛОВНЕ

В Інституті «Дніпрококс» протягом кількох років основною формою марксистсько-ленінського навчання є самоосвіта. Створені теоретичні семінари, в яких слухачі вивчають політекономію, конкретну економіку, програми КПРС, питання міжнародних відносин, філософію, історію КПРС. Така форма навчання допомагає кожному слухачеві постійно сполучати самостійну роботу над книгою з колективними обговореннями цих питань марксизму-ленінізму. Поряд з комуністами у цьому Інституті з кожним роком все більше безпартійних беруть участь у вивченні історії партії та інших питань марксистсько-ленінської теорії.

З практики роботи семінарів ми переконалися, що заняття проходять значно цікавіше і жваваніше, якщо всі слухачі активно відносяться до самоосвіти. Тим більше, що сьогодні — це слухачі, а завтра, як часто трапляється, — агітатори, пропагандисти, лектори. Тому кожний пропагандист повинен, перш-усім, навчити своїх слухачів складати план першочергових робіт, що його вивчають, аналізувати прочитане.

При підготовці до занять практикуються також короткі індивідуальні бесіди з слухачами, під час цих бесід даються консультації, з'ясовується, тому відвідуються окремі товариші.

У нашому семінарі більшість слухачів раніше вивчали історію КПРС в інститутах, а дехто в гуртках. Тому ми розробці тематичну основну увагу приділяємо вивченню історії КПРС з першоджерел. Так, наприклад, при вивченні першої теми слухачі вивчили твори класиків марксизму-ленінізму «Маніфест Комуністичної партії», «П'ятдесятиріччя повалення кріпосного права» та інші. Багато цінних статей ми рекомендували з журналів «Питання історії КПРС», «Політична самоосвіта», «Комуніст». Вивчивши до вивчення кожної теми додаткові матеріали, слухачі творчо, художньо і емоційно переповнили першої теми історії КПРС «Початок робітничого руху і поширення марксизму в Росії» багато слухачів прочитали книги Галини Серебряної «Юність Маркса», «Карл Маркс» і «Похищение огня», книгу Володимира Каверіна «Олександр Ульянов».

Велику увагу ми приділяємо зв'язку теорії з практикою комуністичного будівництва. Вивчаючи ту чи іншу тему, ми прагнемо використати місцевий матеріал, ми значно збагачуємо і конкретизуємо основні теоретичні положення. Головну увагу звертаємо на підбір і використання матеріалів з історії Харкова.

Наприклад, при вивченні теми «Партія — натхненник і організатор перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції» слухачі семінару тт. Шевчик, Клинова у своїх виступах, висвітлюючи історичні події цього періоду, розповідали про роль партійних організацій Харкова у боротьбі за перемогу Великого Жовтня.

Використання місцевого матеріалу значно підвищує міцність знань, робить їх цінавішими і змістовнішими. Використання таких прикладів має також велике виховне значення, особливо для молоді.

Не випадково на теоретичній конференції «Партія в період розгорнутого будівництва комунізму» поряд з глибоким висвітленням питань керівної і спрямовуючої ролі Комуністичної партії, у вирішенні головного економічного завдання — створення матеріально-технічної бази комунізму—слухачі семінару головний інженер Інституту т. Козирев, інженери тт. Беленисова, Фінеєва говорили про велику роботу, виконану колективом Інституту.

Для глибшого засвоєння того матеріалу, що вивчався, важливе значення мають наочні посібники. На заняттях ми широко використовуємо політичні карти, діаграми, таблиці, альбоми, фотовітрини, а також загальні карти.

Червневий Пленум ЦК КПРС і липневий Пленум ЦК КП України поставили завдання різко поліпшити всю ідеологічну роботу, підвищити ідейний рівень пропаганди марксизму-ленінізму. Партійна організація Інституту прагне виконати рішення партії. На засіданні партійного бюро, присвяченому підбиттю підсумків навчального року в мережі партосвіти, поряд з глибоким аналізом позитивних рис і недоліків у роботі гуртків та семінарів, йшлося про участь пропагандистів в організації вивчення матеріалів Пленумів, проведення ряду агітаційно-масових заходів за участю славного ювілею — 60-річчя II з'їзду РСДРП.

Живе слово пропагандистів, агітаторів у ці дні особливо потрібно звучить про партію, про її героїчні справи, про плани на майбутнє. Члени лекторської групи Інституту тт. Пастухов, Качанов та інші прочитали лекції на теми: «Ленін біля джерел великої партії», «КПРС — випробуваний авангард радянського народу», «Комуністична і буржуазна ідеологія непримиренні».

Велику роботу проводить партійна організація по підготовці до нового навчального року в мережі партійної освіти. Уже визначена мережа теоретичних семінарів. Як і раніше, провідне місце надається економічному навчанню, вивченню питань конкретної економіки комсомольської промисловості. Намічено створити ряд нових семінарів, зокрема, по вивченню морального кодексу будівника комунізму, основ марксизму-ленінізму.

Підібрано і затверджено склад пропагандистів. Багато з них мають великий досвід, високу теоретичну підготовку. Пропагандисти беруть активну участь у комплектуванні мережі політичної освіти, організовують літній період для удосконалення своєї майстерності.

І. НУДЬГА, пропагандист Інституту «Дніпрококс».

ХОРОШІ ВІСТІ

У замітці під назвою «У школі за знаннями» газета заводу «Електрозважмаш» пише, що багато молодих робітників успішно вчаться в школах робітничої молоді. У цьому великому допомогу надають студенти вечірніх і заочних відділень інституту. Так, в якірному цеху до 11 класу навчають голова т. Кулачинко і члени тт. Колосов, Шумовський, Іванов. Вони проводять індивідуальні бесіди з робітниками. Тут в останній час 25 молодих робітників виявили бажання вступити до школи.

На заводі регулярно повідомляється про те, як молоді робітники навчаються, як вони оволодівають знаннями. У добре оформленому шкільному куточку вивішені списки тих, хто успішно закінчили навчальний рік. Серед них робітники Мельников, Плесканєв, Тижевський, Прокофєв, Котовський та інші.

Шкільні цехові комісії разом з вчителями ведуть велику роздільну роботу, щоб якомога більше трудящих охопити навчанням.

• • •

Петра Івановича Гладкова, як про це пише Куп'янська газета «Червоний прапор», добре знають у місцевому автопарку. Він керує двигуном шофер, працює чітко, машина завжди в хорошому стані. Та ось шофер відчув, що йому не вистачає технічних знань. Без відриву від виробництва він отав вчитися в Куп'янському автомеханічному технікумі.

Петро Іванович одержав середню спеціальну освіту. Зараз йому довірили відповідальну ділянку роботи — працює старшим механіком автопарку.

Багато робітників автопарку успішно закінчили навчання. Десятки з них прийшов у автопарк рядовим робітником. Зараз вони працюють диспетчером. У колективі Куп'янського автопарку стало за останній рік 16 шоферів одержали середню спеціальну освіту. І зараз майже десять хлопців вчаться в автомеханічному технікумі. Навчанню допомагає працівникам автопарку краще справлятися з своїми завданнями.

• • •

Незабаром у школах робітничої молоді знову з'розпочнуться заняття.

Газета заводу транспортного машинобудування «Тепловозник» розповідає про велике прагнення трудівників до підвищення свого загальноосвітнього рівня. Рік у рік збільшується кількість учнів. У 1962—1963 навчальному році у школі робітничої молоді навчалося понад 1.000 тепловозобудівників. Вони вчилися наполегливо і вперто. Близько 100 чоловік закінчили 11 класів, понад 900 чоловік переведено у старші класи.

У новому учбовому році в школі передбачається організувати 50 класів замість 45, в яких навчатиметься 1.500 чоловік.

Партійний комітет заводу розглянув питання про роботу вечірніх шкіл у цехах по набору у школи. Добре її організували в механоскладальному і паливному цехах.

• • •

У трамвайно — тролейбусному управлінні останнім часом організовано ряд курсів і гуртків по підвищенню кваліфікації працівників без відриву від виробництва. Багато хто поступив у технікуми та інші учбові заклади, цікаві та інші учбові заклади, цікаві та створено курси водіїв трамвайних цехів. Як повідомляє газета «Харьковский электротранспорт», 24 трудівники вивчили бажання стати кваліфікованими водіями трамваю. Вони регулярно відвідують заняття гуртків і сумлінно виконують учбовий план. Добре навчаються тт. Авдєєва, Печонкін, Синайський та інші.

Заводські газети приділяють багато уваги навчанню.

Заходи вжиті

«ПРО БУДИНОК ТА ПОБУТОВЕ ЕЛЕКТРООСВІТЛЕННЯ»

Відділ комунального господарства міськвиконкому повідомив редакцію, що факти, вказані в кореспонденції «Про вуличне та побутове електроосвітлення», мають місце.

Обладнання центрального управління електроосвітлення в районі Павлового Поля завершено і на вулицях Центральній та Отакара Яроша включено вуличне електроосвітлення. Зараз йде у другій половині поточного року передбачено підключити до міської електромережі. Повітряні електромережі на вулиці Дарвіна від вул. Енгельсівській від Московського проспекту до Новозахідного селища і частина мережі Ново-Західного селища знаходяться в стадії будівництва заводу. Зараз у зв'язку з цим заводом ремонтуються і після закінчення ремонту будуть передані конторі зовнішнього електроосвітлення в. експлуатацію.

—о—

«КІНЕЦЬ «ДИКИХ» ГАСТРОЛЕЙ»

Статтю під таким заголовком, опублікованої у «Червоному прапорі», обговорено президією дорпрофсожу Південної залізниці. Факти, вказані в ній, визнані правильними.

За виявлені байдужість і потурання діяльності концертної бригади гастролерів-аферистів під керівництвом В. Помазана директор Палацу культури залізничників станції Основа К. Фурс поставлено на вид, висловлено свою глибоку подяку цим чудовим трудівникам служби зв'язку.

Р. ХОМЧУК, студентка-заочниця Київського технологічного інституту харчової промисловості.

—о—

«ВАМ ЛИСТ...»

Мені доводиться вести велике листування з інститутом і зі своїми однокурсниками. Іноді навіть одна година має значення при одержанні кореспонденції. І жодного разу не було випадку, щоб почта на мою адресу затримувалася і вручалася мені несвоєчасно.

В цьому заслуга працівників 72-го відділення зв'язку і особливо листоноші нашої дільниці Віри Сергіївни Кучеровой. Висловлюю свою глибоку подяку цим чудовим трудівникам служби зв'язку.

Р. ХОМЧУК, студентка-заочниця Київського технологічного інституту харчової промисловості.

НАРОДОВЛАДДЯ В ДІЇ

КРИТИКА І БІБЛІОГРАФІЯ

Громадський відділ культури виконкому Київської районної Ради депутатів трудящих Харкова проводить велику роботу. Перевіркою було встановлено, що клуб цукрового заводу працює незадовільно. На допомогу керівництву працівники громадськості. Працівники громадського відділу культури т. Стахарська, інші неодноразово, а в липні-серпні місяці депутати організували художню самодіяльність, сама взяла участь в роботі гуртка художнього слова. Тов. Вікторов допоміг створити самодіяльний духовий оркестр. Багато добрих справ на рахунку працівників громадськості.

Розповідаючи про них у своїй брошурі «Громадський організатор трудящих», В. С. Манешин підкреслює, що зростання ролі Рад депутатів трудящих, професійних спілок, різних громадських організацій і об'єднань в управлінні державою, у вирішенні різних питань господарського і культурного будівництва, в комуністичному вихованні радянського народу зараз є об'єктивною закономірністю. На підставі вивчення багатого фактичного матеріалу автор робить висновки, що уже тепер самодіяльні організації трудящих не лише доповнюють, але в ряді випадків і успішно замінюють виконавчі органи Рад. За період з 1955 до 1962 років у Харківській області, наприклад, апарати виконавчих органів місцевих Рад скорочені більше, ніж на 2.000 чоловік, це дало економію понад два мільйони карбованців. Велику кількість цінних прикладів і фактів про роботу постійно діючих виробничих нарад і ради новаторів Харківського радіаторного, народних університетів, добровільних народних дружин і товариських судів наводить В. С. Манешин у своїй брошурі. Багато уваги приділяється Комуністичній партії як керівній силі радянського народу. Зрозумілі поради щодо розвитку громадських засад у партійній роботі. Тисячі позаштатних інструкторів, лекторів, доповідачів беруть активну участь у роботі партійних комітетів. У Харківській області в 1961 році працювало у позаштатних відділах партійних комітетів понад 2.000 комуністів.

Автор намагається підвести критичні сучасні буржуазні доктрини про участь трудящих мас в управлінні державою. Але робить це скоромовною, з зайвою лаконічністю. А втім, саме в цьому питанні яскраво виявляється рабське схиляння буржуазних теоретиків перед грошовим мішком. Досить, наприклад, згадати, що реакційні керівники американських профспілок зовсім відкидають навіть думку про участь робітників в управлінні справами підприємства.

Брошура В. С. Манешина цінна підбором фактів, в основному, по Харківській області. Вона буде корисною для викладачів суспільних наук, студентів, пропагандистів, агітаторів, всіх, хто цікавиться питаннями комуністичного будівництва в нашій країні.

В. ЄСЬКОВ

Фото А. ПАНІНА.

ГАННА Олександрівна Катречко вже шість років працює штампувальницею на заводі імені Фрунзе, член бригади комуністичної праці, шоумінн перевиконує завдання.

МАЙСТРИ ВІДПИСОК

Лист до редакції газети «Червоний прапор» жителів будинку № 26 по Забайкальському проїзду закінчувався так: «Широку ми звертаємося до господаря будинку — Харківського шляховобудівельного управління № 23 тресту «Укрпромтрансбуд» — і кожного разу одержували відповідь — ремонт буде виконаний в поточному році». Коли поточний рік закінчувався і розповідалася новий, історія ця повторювалася. Дорога редакція! Зацікавте у керівників управління, чому вони не дотримують свого слова. Якщо два обіцянку, ви допоміг їй».

Справедливе зауваження! Про цей лист редакція повідомила секретаря парторгпункції т. Кромського. Ми з'ясували, що він розбирався у цьому, вжив заходів. Через місяць з міськвиконкому надійшла відповідь, в якій було сказано, що будинок, який водоотресту не входить у утримання і експлуатацію місцевих джерел водопостачання». А якщо запитати: чи цікав т. Трибушевич лист Воровського? Здається, ні. Адже відповіді на цього керівник комунального господарства міста не дав. Він надіслав редакції відписку, яка свідчить про неуважне ставлення до листів і пропозицій трудящих.

Але вирішувати питання, поставлене читачем газети, треба. І хоча б тому, що пропозиція т. Воровського заслуговує на увагу. Працівники шляхового тресту в інтересах справи також вважають доцільним всю роботу по ремонту колодязів організувати централізованим порядком, тобто через водотрест. Зараз це можна зробити просто, бо у водотресті організована дільниця по ремонту артезіанських колодязів і мереж водопроводу.

Правильно, по-партійному ставиться до критики — значить не лише виправити недоліки, але й усувати їх. Цього не можна сказати про директора учбово-виробничого комбінату № 1 т. Єну. Сильних різів він дав обіцянку відселити рад родин, які проживають на території, призначений для будівництва нового комбінату на Журавлівці. Однак досі ніяких більшого досягнуто. Його не виконує. Більше того, на запитання редакції т. Єна відповів: «З цього питання звертайтеся у міськвиконком» — то т. Назарова. Типовий приклад тягнини і бюрократизму! Адже за рішенням міськвиконкому комбінат повинен збудувати будинок для відселення жителів. Отже, т. Єна повинен турбуватися про це, а не посилатися на міськвиконком. Додамо, що подібну відписку він написав після того, як одержав лист від міськвиконкому, де було ясно сказано, що треба зробити для відселення жителів.

В. І. Ленін у телеграмі голові Гомельського виконкому писав, що за відписку без досягнення ділового результату і без виправлення помилки треба притягати до відповідальності. Відписки, неправильне реагування на критику призводять до зволікання і бюрократизму, плодять повторні листи у різні вищі організації. Між тим питання, які порушуються у них, можна і потрібно розв'язати на місці.

До редакції газети «Вечірній Харків» надходить багато листів. І це цілком зрозуміло. А ось те, що багато з них породжені тим, що окремі керівники замість ділового реагування на листи і пропозиції трудящих займаються відписками, нікуди не годиться. Відповіді на критику потрібні не для форми, а для поліпшення справи.

І. СИЗОНОВ.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Місто і село

МІЦНІ ЗВ'ЯЗКИ БРАТЕРСЬКОЇ ДРУЖБИ

Тракторобудівники для виробництва, за рахунок заощаджень у ході економії матеріалів, коштів.

Великий обсяг робіт буде виконано по зобов'язаннях у виконанні планів виробництва і заготовок продукції землеробства і тваринництва.

Багато робиться для цього колективом заводу. Тільки у минулому році для підшефних колгоспів Великобурлуцького і Чугуївського виробничих управлінь збудовано 25 підсвинарників, 10 автонавантажувачів. Комплексно механізовано 16 тваринницьких ферм.

Крім того, у колгоспи відправлено 165 дизельних двигунів потужністю 20 кінських сил для електростанцій, 24 елеватори для пунктів відгодівлі свиней, деталі для 550 автотракторних причепів. І все це без шкоди підшефних артілей. Вони цілком забезпечені роботою колективу, знайомляться з організацією виробництва, досвідом партійної роботи, приходять на робітничі збори.

Колективи цехів і трудівники колгоспів беруть до відома соціалістичні зобов'язання. Такі зобов'язання мають велике виховне значення, вони мобілізують людей на боротьбу за дальше зміцнення ленінського союзу робітників і селян.

— Протягом трьох років шефствували колективи нашого відділу і підготовано вже вузькоколійних дорожніх, обладнується водопостачання на 17 фермах і електрифікується 10 ферм.

Начальники цехів і відділів, секретарі партійних організацій, інженери, передовики виробництва часто бувають у колгоспах. Разом з ними активістам шефської роботи обговорюють, які роботи необхідно виконати у першу чергу.

У цехах заводу часто можна зустріти колгоспників і госпартілі усувати недоліки. Частим гостем у колгоспі бував і цехова самодіяльність.

Добре виконують свої зобов'язання по шефській роботі колективи сталеливарного цеху, тракторного №№ 5 і 6, інші, паливної апаратури, ковальського, дослідно-експериментального цехів.

«Напередодні весняних польових робіт в усіх колгоспах побували бригади робітників і інженерів заводу в ремонті техніки. Заводські спеціалісти — слюсарі, токарі, електрозварники, інженери-механіки допомогли у підготовці техніки і транспортних засобів до збирання кукурудзи.

Нещодавно на місяць в усі підшефні колгоспи виїздили інженери і техніки заводу для надання технічної допомоги на місцях. Вони провели бесіди і заняття з механізаторами і колгоспниками, які, обслуговують механізми на фермах, про правильну експлуатацію і бережливе ставлення до сільськогосподарської техніки і обладнання.

Силами заводської художньої самодіяльності в 25 колгоспах Великобурлуцького і Чугуївського виробничих управлінь дано десятки концертів. Лектори прочитали багато доповідей, допомагають сільським партгрупам організувати пропагандити рішення червневого Пленуму ЦК КПРС.

Парткоми та профспілкові організації цехів систематично поновлюють наочну агітацію у колгоспах, роблять її злободенною за змістом і цікавою за формою.

Успішно вирішуючи завдання свого виробництва, тракторобудівники зміцнюють зв'язки братерської дружби з трудівниками села, роблять гідний внесок у створення матеріально-технічної бази комунізму.

К. БАРКАР.

МАЙСТЕРНИЦЯ

Правофлангові семирічки

До початку роботи ще чверть години, а Євдокія Климентіївна Онищенко — шліфувальниця цеху № 1 — уже на робочому місці.

Євдокія Климентіївна працює на заводі тракторних пускових двигунів з моменту його організації. За всі ці роки добре усвідомила правило: щоб мати успіх в роботі, одного бажання замало. Потрібні знання. Без них не завжди і досвід вручає. Тому мінімум — був тільки початком навчання. Багато вечорів провела вона за книгами. Не раз турбувала запитаннями своїх товаришів. Вона уже могла не тільки вивчити, але й самостійно усунути деякі несправності верстата. Навчившись, обслуговувати його, Євдокія Климентіївна стала добиватися все більш високої продуктивності праці. Ось і недавно за зміну вона обробила 360 деталей при нормі завдання 180. Те ж саме було і напередодні, коли вона відшліфувала вдвічі більше рухомих і нерухомих упорів редуктора.

— Це не випадковість, а постійна норма виробітку Євдокії Климентіївни, — зауважує змінний майстер Федір Григорович Островерх.

Передовик виробництва Є. К. Онищенко не тільки чудова робітниця, але й активний раціоналізатор.

Довго думала шліфувальниця, як збільшити продуктивність верстата, а заодно і підвищити якість шліфування деталей. І хоч їй ніколи не робили зауважень з приводу якості браку у неї було у кілька разів менше, ніж у інших шліфувальниць), все ж вона вважала, що це не межа. Можна працювати зовсім без браку. Якось, оглядаючи чергову деталь з оправу, вона подумала: а що, коли замість існуючої оправи застосувати цангову? Але вона працюється цангова. З такою пропозицією Євдокія Климентіївна звернулася до начальника цеху Федора Йосиповича Лисянського. Він допоміг втворадити новинку.

На цьому вона не зупинилася. Євдокія Климентіївна розуміла, що можна зробити ще більше, і через деякий час запропонувала замінити цангову оправку більш продуктивнішою — пристосованою. На допомогу знову прийшов начальник цеху. Досвід, і знання допомогли створити досконалішу оправку, що дало змогу збільшити продуктивність шліфувального верстата на 30 процентів, а головне, усунути такі вади, як еліпс та биття деталей. Так було знайдено шлях до підвищення продуктивності праці і роботи без браку.

Євдокію Климентіївну Онищенко поважають як хорошу подругу, товариша, готового в першу-ліпшу хвилину прийти на допомогу. Токар Олександра Гулій стала погано працювати, часто лишала верстат і без дозволу вешталася по цехах. Не допомогли бесіди майстра і громадськості, ні виховний вплив робітничих зборів. Вона, як і раніше, не виконувала змінного завдання. «Чи не взяти візьму над нею шефство? — подумала Євдокія Климентіївна. — Дівчина вона тямуща, рукиста і нерухомих упорів редуктора.

Відтоді Євдокія Климентіївна не зводила з дівчини очей. То підійде до неї і затримається на хвилину, наче в справах, то разом підуть на перерву, то сама покличе її до себе. І незабаром у цеху стали помічати, що Олександра Гулій почала виправлятися, у неї змінилося ставлення до роботи.

— Євдокія Климентіївна для нас ніби мати рідна,— говорить протягувачка Лідія Мусієнко.— Коли яка цінна порада, чи ідею візьму над нею шефство? — подумала Євдокія Климентіївна. Дівчина вона тямуща, рукиста і нерухомих упорів редуктора.

Відтоді Євдокія Климентіївна не зводила з дівчини очей. То підійде до неї і затримається на хвилину, наче в справах, то разом підуть на перерву, то сама покличе її до себе. І незабаром у цеху стали помічати, що Олександра Гулій почала виправлятися, у неї змінилося ставлення до роботи.

— Євдокія Климентіївна для нас ніби мати рідна,— говорить протягувачка Лідія Мусієнко.— Коли яка цінна порада, чи ідею можемо до неї, вона завжди допоможе.

Ось чому ударникові комуністичної праці Євдокії Климентіївні Онищенко така шана і повага. І портретом відзначається галерея передовиків виробництва на заводській Дошці пошани. вона профгрупорг, член групи спрямування партійно-державному контролю заводу тракторних пускових двигунів.

О. НІКОЛАЄВ.

Комуніст Володимир Волобуєв керує бригадою комуністичної праці цеху тепловозних підшипників. Він одним з перших на підшипниковому заводі включився в змагання за «українську тонну». Незабаром його приклад наслідували інші члени бригади. Так з новою силою розгорнулося змагання в цьому маленькому колективі за високі показники.

Передовики виробництва не зупиняються на досягнутому. Вони, як і малишевці, шукають шляхи підвищення продуктивності праці, зниження собівартості продукції. Володимир Волобуєв і Микола Гончаренко замість 160 обробляють 200 і більше зовнішніх кілець тепловозних підшипників. Но них рівняються інші члени бригади.

НА ЗНІМКУ: В. Волобуєв (зліва) та М. Гончаренко перевіряють якість роботи.

Фото М. Гурова.

Товчуть воду в ступі!

З тилового боку заводу «Електрозварювальна» проходить дорога. По ній щодня рухаються сотні автомашин, самоскидів, панелевозів. З домобудівельного комбінату й заводу залізобетонних конструкцій № 1 шофери виїжджають на будови вироби для спорудження житлових будинків. І не раз вони згадують слова, з якими «Ех, дороги...» Так, шлях цей іноді буває в такому стані, що ні проїхати, ні пройти. Особливо після дощу. В червні, наприклад, в дощові дні, місцями вода покривала скати машин. Рух припинявся.

Минулої осені та навесні становище на дорозі було прямо-таки аварійним. Вода піднялась на 60 сантиметрів. Під водою сховані льодові вибоїни, їх не видно. — писав шофер М. Коломієць. Псуються автомашини, лопаються дороті панелі.— скаржаться інші.

Керівники заводу залізобетонних конструкцій № 1 пообіцяли це в квітні, що влітку вичистять водостічні канали, впорядкують дорогу. Настав липень, а все ще нічого не зроблено.

Дійми директор заводу т. Веденський повідомив, що укладена угода з трестом міськсаночистки, який найближчим часом приступить до роботи.

А як же бути далі? Керівники підприємств у себе також повинні навести порядок. Наприклад, на територію управління механізації робіт тресту № 66 (начальник т. Славов) щодня надходить десятки автомашин, бульдозерів, екскаваторів. Механізатори вивозять їх. Мають, наклю, ганчірки, замість того щоб спалити, сміттєвий до водостоку.

На будівельному майданчику підвищеного заводу провадяться будівельні роботи. Землю виносять за межі підприємства. По шляху вона розсипається і нічого їй не тягне прибирає, і вона також потрапляє у водостічні канали.

Все це привело до аварійного становища водостічних каналів і вода під час дощів розливається по дорозі.- Так через безтурботність недбалих керівників цих і інших підприємств Ордженоніздзевського району державі завдається чималий збиток. Ті, хто користується дорогою, не можуть, не мають права з цим миритися.

І. ГОРБОВ.

СВІТЛОФОР ВІДКРИТО

Величезний корпус тепловоза... І тут, і там трудяться люди. Одні монтують ходову частину, інші — впорядковують електрообладнання. До речі, воно тут найскладніше.

На цій ділянці роботи найчастіше бувають невдачі. Іноді складають схему, виникають для перевірки, а прилади мерщі. стрілки стоять без найменшого руху. Спробуй зразу визначити, хто і де щось пералтував. І часом приходить майстерність, але вона приходить в сто разів швидше, коли поряд з тобою працюють досвідчені, грамотні фахівці. Саме таким є бригадир електриків Володимир Глущенко. Він завжди надає допомогу електрослюсарям в оволодінні технікою. З вдячністю говорять про нього і учень Андрій Колесний і Ваня Красюк, який, закінчивши залізничне училище, прийшов до чудової трудової сім'ї.

Слюсарі-електрики — спеціалісти порівняно нові на Харківському тепловозоремонтному заводі. Підприємство лише нещодавно реорганізовано і зараз тут розпочато не паровози, а тепловози. Та проте, йому скоро «стукне» 50 років. Але, як кажуть люди, воно не старіє і зараз неповоби переживає другу молодість.

Не чути галасливих гудінь і шипіння пару, тільки ритмічно стукає потужне серце дизеля. Величезний його труб розрізняється там, де раніше була котельня.

Умови праці на підприємстві змінилися. На допомогу робітникам прийшли складні механізми. Змінились і люди. Вони набули більше знань цінною новых зусиль. Поріблена була перекваліфікація організовували курси. Багато робітників побувало у Воронежі, пройшло практичне навчання.

Немало потрудився Мар'ян Болтрунович. Перш ніж стал укладати коліївали. Його бригада складається з молодих хлопців, грамотних і старанних. Робота їх потребує уважності і точності. Бригадирові самому немає потреби розписуватися на дрібниці і слідкувати за кожним рухом. Микола Іщученко, і Микола Ісаченко, і інші хлопці працюють на славу, швидко оволодівають своєю новою технікою. Існує цифра, що повідають про це. Якщо в січні відремонтовано 5 дизелів, то в лютому — 7, у березні — 8, у травні — 10, у червні — 12. Так зростають показники.

Зелені розкішні дерева, розкидані по всій території, здаються, відстрілли до прохідної. Скрізь видно штабелі будівельних матеріалів, сяйво виглядають овальні перекриття великого корпусу нових цехів. Будівельні риштування ще не прибрані. Трудяться робітники тресту «Донспасбуд». Недалекий той час, коли стануть до ладу нові цехи і дизелі підуть з цього. На кінець семирічки ремонтний завод має випускати на магістралі країни 600 тепловозів на рік. Можливості цілком реальні і, щоб було їх легше досягти, треба вже сьогодні намагатися позбавитися того, що заважає. Йому відкритий світлофор у велике майбутнє.

О. ЖУРИБІДА.

МІСЬКИМ ПІОНЕРСЬКИМ ТАБОРАМ — ПОВСЯКДЕННУ УВАГУ

Президія Харківської промислової обласної ради профспілок обговорила питання «Про роботу міських піонерських таборів».

Міські піонерські табори набули широкого розвитку, виправдали себе як важлива форма організації відпочинку і оздоровлення дітей. В цьому сезоні у 30-ти таборах буде оздоровлено до 5.000 дітей.

Разом з тим на президії відзначалося, що керівники окремих шкіл і підприємств, які над ними шефствують, не потурбувалися про створення в піонерських таборах необхідних умов для організації оздоровлення дітей.

Президія облпрофради прийняла постанову, в якій зобов'язала обласні комітети профспілок, профспілкові організації підприємств і установ усунути недоліки в матеріальному забезпеченні, обладнанні і оформленні міських піонерських таборів.

ВІД ОБКОМУ КП УКРАЇНИ

Харківський промисловий обком КП України висловлює глибоке співчуття членові обкому КП України товаришеві Стрілецькому Петрові Степановичу з приводу смерті його дружини

Ольги Дмитрівни Стрілецької.

ЗА РУБЕЖЕМ

НОВА ПЕРЕМОГА МИРОЛЮБНИХ СИЛ

ЗАРУБІЖНІ ВІДГУКИ НА ПАРАФУВАННЯ ДОГОВОРУ ПРО ЗАБОРОНУ ВИПРОБУВАНЬ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ В АТМОСФЕРІ, У КОСМІЧНОМУ ПРОСТОРІ І ПІД ВОДОЮ

Заступник голови виконавчого Комітету Монгольської організації миру і дружби Л. Загда сказав кореспондентові ТАРС: Прихильники миру в Монголії від усього серця вітають цей крок на шляху до загального і повного роззброєння, до зміцнення миру між народами. Це свідчення торжества розуму, нова перемога миролюбних сил і новий тріумф політики Радянського уряду — політики мирного співіснування.

Ми вітаємо Договір, як перший крок до припинення «холодної війни», до роззброєння, заявив президент ОАР Насер, виступаючи на мітингу в університеті в Александрії. Ми сподіваємося, що дальшим кроком буде зниження всієї ядерної зброї, потім повне роззброєння з тим, щоб кошти, які вивільняться від цього, можна було б використати на забезпечення добробуту і процвітання всіх народів світу.

Міністр закордонних справ Індонезії Субандріо сказав, що він вітає парафування Радянським Союзом, Сполученими Штатами і Англією Договору про заборону випробувань ядерної зброї. «Індонезія,— сказав він, — підтримає будь-яку домовленість, яка буде укладена державами з метою ослаблення загрози війни». Він висловив надію, що договір «допоможе закласти міцну основу миру в усьому світі».

Англійський комітет захисту миру надіслав лист прем'єр-міністрові Макміллану, в якому вітає успіх московських зустрічей. Разом з тим у листі висловлюється занепокоєння тим, що гонка озброєнь все ще триває. Автори листа закликають Макміллана виявити ініціативу в справі якнайшвидшого проведення зустрічі у верхах, виступити проти будь-яких нових випробувань ядерної зброї Французьким урядом і не допустити ядерного озброєння Західної Німеччини.

Сенатор-демократ У. Морзе, який тепер підтримує Договір, прямо звернувся до військової верхівки Пентагона, що виступає проти заборони ядерних випробувань, і нагадав їй, що зовнішня політика США «визначається цивільними органами уряду, а не вищими военачальниками».

Ніцільна тактика опозиції в сенаті полягає в тому, щоб якнайдовше затягти обговорення Договору. Таку позицію, зокрема, разом з сенаторами і крайньо правими займало керівництво республіканської партії. Так лідер республіканців у сенаті Е. Діркен заявив, що, перше ніж сенат перейде до голосування, треба «якнайстаранніше вивчити кожне слово».

ТЕЛЕГРАФНОЇ СТРІЧКИ

■ **НІКОЗІЯ.** Ширяться боротьба кіпрського народу проти англійських военних баз на території Кіпру. Газета «Ніа Керія», засуджуючи наявність англійських баз на території острова, закликає до республіки до рішучих дій, спрямованих на деколонізацію Кіпру і ліквідацію ліквідацію безземелля вожлива. Бо. Дійсний час тому, пише газета, ми одержали пропозицію прем'єр-міністра М. Макмілана про перетворення району Середземного моря в зону, вільну від ракетно-ядерної зброї. Замість того, щоб підтримати цю розумну пропозицію, правительство Кіпру відмовилося бути присутнім на загальне роззброєння. Над островом нависла надзвичайна загроза. Він може перетворитися в арену термоядерної смерті, і ніхто не можна більше повідомляти Необхідні якнайрішучі заходи, щоб відвести страшну загрозу, яка нависла на Кіпром.

■ **АЛЖІР.** В країні почалося обговорення проекту першої алжирської конституції. Збори присвячені обговоренню національного визволення та інших організацій, вказує преса, відбудуться в Оран і в Константині. У виданнях на цих же розділах відзначається, що проект нової конституції відповідає революційним принципам алжирського народу і відображає його спокійні умови країни. В ході обговорення проекту учасники зробять висять багато пропозицій.

■ **ДЕЛІ.** Угода індійського уряду з «Голосом Америки» про будівництво в Калькутті радіостанції і ретрансляцію передач з Індії «Голосу Америки» викликала обурення широкої громадськості країни. Газета «Хіталада» вказує, що угода про ретрансляцію передач «Голосу Америки» означатиме повний відхід від військової політики політики неприєднання, політики, яка принесла їй загальне визнання. Індія не повинна перетворюватися в рупор Сполучених Штатів», — робить висновок газета.

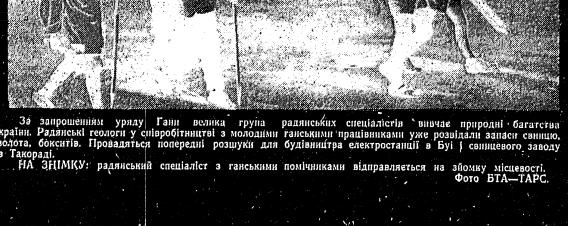

За запрошенням уряду Гани велика група радянських спеціалістів вивчає природні багатства країни. Радянські геологи у співробітництві з молодими ганськими працівниками уже розвідали запаси свинцю, золота, бокситів. Провадяться попередні розшуки для будівництва електростанції в Буї і свинцевого заводу в Такорді.

НА ЗНІМКУ: радянський спеціаліст з ганськими помічниками відправляється на зйомку місцевості.

Фото ВТА—ТАРС.

Закулісна боротьба проти Договору

ВАШІНГТОН, 30 липня. Кор. ТАРС М. Сагателян передає:

Сенат Сполучених Штатів приступив до розгляду парафованого в Москві Договору про заборону ядерних випробувань в атмосфері, космічному просторі і під водою.

Згідно з законодавчими процедурами США, Договір спочатку має розглянуть сенатська комісія в закордонних справах, яка й збралась учора вранці на закриті засідання. На засідання запрошено також членів сенатської комісії в справах збройних сил і об'єднаної комісії конгресу в питаннях атомної енергії. Сьогодні перед сенаторами виступив заступник державного секретаря США А. Гарріман.

На думку американської преси, в сенаті буде зібрано необхідну більшість голосів для ратифікації Договору. Проте вороги заборони ядерних випробувань і розрядки міжнародної напруженості продовжують свою закулісну боротьбу.

Хто тепер у Вашінгтоні виступає проти ратифікації Договору? Відповідь на це питання дав у своєму виступі сенатор — республіканець Д. Джавіте, заявивши, що особисто він «настроєний» на користь Договору, він передбачає «жорстоку боротьбу» в сенаті при його ратифікації. Всякого роду бериести (американські фашисти. **Прим. ред.**) та інші представники правого крила, сказав Джавіте, вже роблять тиск на сенаторів, твердячи у своїх листах до них, що «весняний такий Договір означатиме, що ми продались росіянам».

Дійми директор заводу т. Веденський повідомив, що укладена угода з трестом міськсаночистки, який найближчим часом приступить до роботи.

А як же бути далі? Керівники підприємств у себе також повинні навести порядок. Наприклад, на територію управління механізації робіт тресту № 66 (начальник т. Славов) щодня надходить десятки автомашин, бульдозерів, екскаваторів. Механізатори вивозять їх. Мають, наклю, ганчірки, замість того щоб спалити, сміттєвий до водостоку.

На будівельному майданчику підвищеного заводу провадяться будівельні роботи. Землю виносять за межі підприємства. По шляху вона розсипається і нічого їй не тягне прибирає, і вона також потрапляє у водостічні канали.

Все це привело до аварійного становища водостічних каналів і вода під час дощів розливається по дорозі.- Так через безтурботність недбалих керівників цих і інших підприємств Ордженоніздзевського району державі завдається чималий збиток. Ті, хто користується дорогою, не можуть, не мають права з цим миритися.

І. ГОРБОВ.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР
31 липня 1963 р. 3 стор.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Свій внесок — у мистецтво правди

З батьківською вимогливістю і сердечною щирістю вирядив своїх випускників з колектив Харківського художнього інституту. Шостого липня відбувся публічний захист дипломів. Чотирнадцять молодих спеціалістів одержали путівку в життя. Вони розʼїдуться в різні напрями Батьківщини, щоб скрізь самовідано служити мистецтву і народові, створювати твори, які відбивають наше життя. У Донбас і Кузбас, на будови Нижнього Тагіла, у Казахстан, на викладацьку роботу у Курський педагогічний інститут — їдуть повні творчих сил молоді живописці, скульптори, графіки. Настав час внести свій вклад у велику спільну справу створення духовних і матеріальних цінностей.

Хороша традиція інституту — залучати свою молодь під час навчання до життя виробництва, збуджувати живий інтерес до героїки праці — приносить свої плоди. Більшість дипломних робіт відзначається змістовною тематикою, свідчить про допитливе бажання пізнавати нове і розповідати про нього своїм товаришам.

Свій великий отюдний, підготовчий матеріал дипломники збирали у тривалих поїздках на будовах, у Приморʼї, в лісах і степах цілинних земель, в молодих містах Уралу.

«Люди Півночі» — так назвав свою серію літографур молодий графік Р. Федоров, який проводив дипломну практику в північних портах, за Полярним колом. Він вирішив правдиво розповісти про суворих, смілих рибалок і мисливців Півночі, про їхнє життя і нелегку працю. Особливо вдалі графічні листи: «Боцман з «Амазара», «Вірш», «Повідомлення ТАРС». Закінчивши інститут, молодий художник визначається працювати в Чувашію. Таке його бажання.

С. Головатому подобається Карелія, «її природа вразила мене своєю красою,— говорить художник.— Я дуже люблю і людей, котрих намагався глибше узнати, знайомлячись з їхніми звичаями, самобутньою мистецтвом». Серія літографур С. Головатого «Ці Карелії» відображає могутню природу і трудове життя плотогонів. Виділяються листи: «Зміна», «Годівлаві», «Дівоча», «Ліс», «Сила». Серія радує, добрими композиційними вирішеннями, яскравою майстерністю і великою щирістю.

Високу оцінку заслужила і робота Л. Перевалова — ілюстрації і оформлення до оповідань К. Паустовського — «Сніг» і «Телеграма». Акварелі молодого ілюстратора відзначаються культурою кольору, емоційністю, проникненням художника у великий складний внутрішній світ героїв письменника. Листи дуже різноманітні за своїми психологічними ладом: то ліричні і зʼмʼякі (портрет дівчини), то суворі, повні драматизму — «Чекання», «Смерть», «Запізнілий привід». З великий тактом і задушевністю використана художня деталь (стара лампа матері), яка продовжує «чекати і кликати», світячись у вікні).

З робіт живописців варто відзначити картину Є. Зайцева — «У новому районі». Вона дуже благородна за кольором, тональна і свіжа, з хорошим колоровим і перспективним вирішенням планів. Дім «відбувається в центрі міста, де для художників відкрито ресторан. Стоячи біля високих столиків, сидячих дівчата-будівельники. Вони заходили сюди пообідати. За сонячним днем і живою бесідою. Добре передано живість характерів, сучасність і привабливість дійових осіб.

«Мені хотілося показати новий побут наших робітників, людей нової формації — красивих, веселих, дошпадних і розвинених,— говорить автор. Це йому вдалося.

Картина Василя Єрофєєва «Юність» присвячена нашій колгоспній молоді. Вона теж радує великою свіжістю і сучасністю. Весна. Все цвіте. На луках — дівчата, наряджені, наче квіти. Пейзаж дещо яскравий за кольором, але образи живі, виразні. Зовні дівчата нічим не відрізняються від горобинок. Тільки краса здорові, стрункість, життєва сила, жвавість рухів — говорять про їх неповторний зʼязок з широчінню рідних полів. Особливо вдалий і оригінальний образ дуже юної дівчини-підлітка, допитливої і сильної смуглянки.

Зажилається в пам'яті студіальний і надзвичайно ліричний пейзаж Леоніда Руднєва — «Ранок». У благодатному морозі вимальовується завод-гігант. На передньому плані — ніжне лоно води. Індустріальна тема вирішена головним чином кольоровими засобами, дуже самобутньо і емоційно. Особливо привабливе велика любов до зображуваного, вміння опоетизувати його.

Свою картину «Трудівники моря» дипломник Аркадій Власюк написав про рибалок Азова.

Два дипломники-скульптори попрацювали кожний над своїм улюбленим образом: Валентин Кузнецов створив романтичний образ молодого шубинця «Солдата революції», Віктор Ніколаєв — скульптуру «Механізатор».

Поряд удалі роботи художників театру. Альберт Забагрін виконав ескізи декорацій і костюмів до драми Островського «Гроза». Робота продемонструвала знання епохи, хорошим використанням авторського тексту і підтексту, вмінням зробити потрібний психологічний акцент.

Дипломник Володимир Краснець зі смаком і любов'ю попрацював над оформленням опери Моцарта «Дон-Жуан». Декорації оригінальні й ефектні. Художник майстерно використав декоративні можливості кольорового вітражу, драпіровок, світових ефектів, що змінюються, і архітектурних форм. Робота В. Кравця удостоєна диплома з відзнакою.

Молода зміна художників виходить на самостійну дорогу.

Доброго пуги!

А. УМАНСЬКА, мистецтвознавець.

Харків. В саду імені Шевченка. Фото В. ІВЛЕВА.

НОВА ПОШТОВА МАРКА

МОСКВА, 29 липня. (ТАРС). Міністерство звʼязку СРСР випустило до 60-річчя II зʼїзду РСДРП поштову марку. Її автор — с. Кибрик, відомий майстер книжкової ілюстрації. Основою для марки був графічний портрет В. І. Леніна, не раз відзначений на виставках робіт художника.

Марка вартістю 4 копійки виконана методом глибокого друку в ві фарби — чорний портрет на червоному фоні. Коротний текст говорить: «До 60-річчя II зʼїзду РСДРП».

ВСЕ ДЛЯ ТЕБЕ, ЛЮДИНО!

Мільйон перший харків'янин, який народився у родині залізничника — безумовно потягнеться у своєму ліжку. А тим часом у сторота тракторного, електромеханічного, турбінного заводів. Ще вдосвіта майданчики вливаються потоки людей. Вони робляться верстати і машини, тепловози і турбіни, споруджують нові будинки, школи, дитячі садки.

Відкривається велична панорама площі Дзержинського. Держпром, університет.

— Це все для тебе, малюк, для тебе, людей! Рости, працюй, дерзай!

Так розпочинається хронікально-документальні фільми, створений любительською кіностудією Палацу залізничників і Будинком техніки Південної залізниці. Він називається — «Все для тебе, людино».

У фільмі розповідається про Харківський район, про славні діла його жителів. Ось вулиці, які носять імена харківських більшовиків: Котлова, Скорохода, Муранова. Група старих комуністів району — Йосип Мойсейович Владимиров, Іван Васильович Мірошниченко, Федір Микитович Набоков, Ілля Миколайович Наришний згадують про боротьбу харків'ян за владу Рад.

Ось Червоний прапор, з якими залізничники міста вийшли на відзначений Першотравневу демонстрацію 1900 року. Цей прапор зберігається в музеї дело «Жовтень». Як не схоже це дело на колишнє напрокатне! Немає ані клітяви, ані буду, немає і паровозів. В просторому світлому приміщенні стоять електричні локомотиви. Кожний другий тут навчався. Проходить по дело Володимир Миколайович Степанюк. Три ордени Слави і медаль «За трудову доблесть» прикрашають його груди. Володимир Миколайович — ударник комуністичної праці.

Новий кадр: 1920 рік. Залізничники Харкова вийшли на комуністичний недільник. Поряд з ними трудяться М. І. Калінін і Г. І. Петровський.

Проходять кадри, які показують підприємства Ленінського району. Заводи «Електроважмаш», агрегатних верстатів, фабрики імені Тимошенка, «Жовтень»... Скрізь люди натхненно працюють на благо любимої Батьківщини.

І знову площа Дзержинського. Весело свято молоді. Сотні пар кружляють у вальсі. Спалахують воїні феєрверка, утворюючи слова «Слава ВКП(б)».

Так закінчується фільм. Його демонструватимуть у робітничих клубах, палацах культури, на екранах наших садів і парків.

Л. ВИХОВСЬКА.

КУТОЧОК ЛЮБИТЕЛЯ ПРИРОДИ

Календар садівника на серпень

Діло наближається до збіра. Серезаподобал температура на серпень сприятиме дозрінню лінійної. Слід це пригадати садівникам.

Ще перший покрив садів і ягідників — повністю зібрано вишню, ягоди смородини, аґрус, малину, суниці і жимолость проскорена дозрівання пізніх сортів абрикос і знову частину їх також зібрано.

Серпень насичений багатьма турботами для садівників. Водночас із збиранням пізніх сортів вони продовжують боротьбу з шкідниками.

У серпні проходять останні обприскування осінніх і зимових сортів яблуні та груші після другого покоління яблуневої плодожерки. Його проводять через 15—18 днів після попереднього, якщо воно було зроблене суспензією ДДТ, або через 10—12 днів, якщо для цього застосовувалася суспензія карбофосу. Останнє — не пізніше, ніж за 30 днів до збирання врожаю.

Щоліта обривають гадаючу яблуко, груш, сливи, що перешкоджає зрізанню і загнивають.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Пролетарі всіх країн, вднайтеся!

Вечірній Київ

1963 РІК № 187 (5821) 8 СЕРПНА ЧЕТВЕР

Ціна 2 коп.

Газета Київського промислового обкому Комуністичної партії України і Київської міськради депутатів трудящих

НА НИХ РІВНЯЙТЕ

КРОК

Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська рада професійних спілок, розглянувши підсумки соціалістичного змагання колективів підприємств, будов та організацій республіканського підпорядкування Української РСР за другий квартал цього року, визнали переможцем у республіканському соціалістичному змаганні і присудили перехідний Червоний прапор Ради Міністрів Української РСР і Української республіканської ради професійних спілок з першою грошовою премією Київському комбінатові штучного і синтетичного волокна Київського радгоспу.

Рада народного господарства Київського економічного району та обласна рада профспілок підвели підсумки соціалістичного змагання підприємств раднаргоспу за другий квартал цього року. За досягнуті успіхи у боротьбі за дострокове виконання планів п'ятого року семирічки, гідну зустріч 60-річчя II з'їзду РСДРП перехідні Червоні прапори радгоспу та облпрофради і перші грошові премії присуджено колективам заводу «Київприлад», Дарницького хімфармзаводу м'ясокомбінату, експериментально-фурнітурного заводу, швейної фабрики «Дитодяг».

Другі грошові премії присуджено колективам заводів «Арсенал» імені В. І. Леніна, скляторного, марганцевого, медичної апаратури, швейних фабрик імені Горького та імені Смирнова-Ласточкіна, заводу плавлених зерен.

Треті грошові премії присуджено колективам заводів «Київенергоналадка» імені Леніна, сьменного, «Кінап», взуттєвої фабрики № 1, хлібозаводу № 10, пивзаводу № 1, ковбасної та пухо-перової фабрик.

Підведено підсумки змагання колективів підприємств та будов Головнівмісьбуду. Перехідний Червоний прапор Ради Міністрів УРСР та Української республіканської ради профспілок присуджено тресту «Київспецбуд». Другу грошову премію присуджено колективу спеціалізованого будівельно-монтажного управління № 2 тресту «Київелектромонтаж». Треті премії — колективам управління по монтажу і експлуатації башенних кранів № 1 тресту «Будмеханізація», заводу опорно-будівельних матеріалів тресту «Будіндусталь».

Ось вони, умільці з передової дільниці шестерень з моторзаводу (зліва направо): Микола ЗАГУРА, Василь ПЕТРОВ, Василь МИТЮК, Олексій ПАНЧЕНКО, Юрій ПІДГУРСЬКИЙ, Віктор КОВАЛЬ, Михайло НЕЧИПОРУК і редакція СМЕТАНА. Фото Ф. Чабана.

ЛЮДИ ПРИКРАШАЮТЬ КИЇВ

ВИЩИЙ КЛАС

Хто був на мотозаводі «з третьому механічному рік тому, тепер пізнає не пізнає його. Пригадуєте, що тут діялось? Темні стіни, бруд. І навіть в яскравий весняний день тендітний сонячний промінь не проникав крізь захащеності, не наважувався проникнути сюди крізь панцир немитих вікон.

А тепер радісною веселкою переливається сонце на почищених до блиску верстатах, гострих гранях новеньких деталей. Стіни цеху — наче в концертному залі. Світлі, золотаві. І якщо продовжити ці порівняння, можна сказати, що розмірене гудіння багатьох верстатів, у третьому механічному чимось нагадує прозору мелодію. Цех сповнений піднесеною музикою праці.

Лікарі підрахували: промислова естетика на 18—20 процентів знизила втомленість робітників. А настрій людини? Кількома процентами вимірюють, наскільки зріс він. Людині стало працювати.

Особливо відчувається цей зріст творчості на дільниці шестерень.

Тридцять робітників у колективі. Тридцять дружних, напористих. Тридцять перший — майстер. Сива людина з гострим поглядом уважних темних очей за сивильними окулярами і лукавими сивими вусами. Комуніст Олексій Іванович Панченко — ветеран заводу, працює тут з першого дня його існування.

По близьких і далеких шляхах мчать стрімкі мотоцикли з маркою «КМЗ». У сколиках з'єднання робочих частин невдачі. Дільниця скидалась на ювелірну майстерню, де йшла запекла битва за тисячні частки міліметра. І колектив — маленький загін великої гвардії його величності робітничого класу — виграв бій за вищий клас точності. Умільці довели свою зрілість, успішно склали важкий виробничий екзамен.

Не клеїться у Володимира Білоконенка — 1 одразу на допомогу йому приходить Василь Митюк, налагоджує верстат. Ламається інструмент у Тетяни Дягольченко, дівчина в розпачі — і це помічають десятки очей. І люди йдуть на виручку, дають добрі поради.

Справжніми вірторозами сяяли в ті дні Олексій Парфенюк і Федір Бондарев. Роками доручені їм деталі оброблялися по одній. Здавалось, що змінити цю технологію неможливо. Але токарі кинули виклик виробничому канону. Зробили дотепні пристрої. І от уже на кожному верстаті встановлено по дві деталі. Ось чому тепер спресовано до краю. За ті ж самі 420 хвилин зміни з механізмів знімається вдвоє більше деталей.

Не дивно, що виробнича орбіта дільниці стає все крутішою. В квітні колектив виконав план на 101 процент, у травні — на 115 процентів, у червні — на 100 процентів, у липні — на 105 процентів.

Що й казати, секрети успіху треба шукати в удосконаленні технології. І в раціоналізації. І в чистоті на дільниці. Але не лише в цьому. З цеховиці не можна скидати ще один резерв — баланс освіти людей. Юрій Підгурський — кращее на заводі років п'ятнадцяти. Він наладчик, чуйний лікар багатьох верстатів. Щоб краще знати можливості свої і своїх вихованців, робітник вступив до вечірнього машинобудівного технікуму. І там він лишився вірним шестерням. Його дипломний проект присвячено саме зубчастим колищатам. Ватмански аркуші не вирізняться рядком на шафі. Людина дільниці, Юрко розробив проект шестерні, що буде виготовлятись на заводі. Вже підраховано ефект, який одержить підприємство, — десятки тисяч карбованців. Така ціна технічних роздумів Підгурського.

Серед членів комісії на захисті дипломних робіт було багато своїх, заводських. Вони високо оцінили працю Юрка. Рішення одностайне: атестувати!

Естафету старшого брата підхопив молодший. Едуард Підгурський, робітник цієї ж дільниці, нинішнього року тен вступає до технікуму.

Можна розповісти ще чимало цікавого з життя колективу. Майже кожний другий — новосели. Незабаром дільниці буде присвоєно звання комуністичної. Впроваджуються нові досконалі пристрої.

Шестерні передають рух. Вони нерозривно з'єднані між собою. І рухи можна побачити і в їхніх творцях. Почуття єдності, робітничого ліктя, нестримного руху вперед.

Л. ДАЄН.

НАРОДНІ ДОЗОРЦІ

ЗВІТУЄ РАЙОННИЙ КОМІТЕТ ПАРТІЙНО-ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ

Вчора на пленумі Печерського районного парткому обговорювалось питання про діяльність районного комітету партійно-державного контролю. З доповіддю голова комітету О. М. Лашук.

Велику роботу провів комітет за шість місяців свого існування. Створені у районі 318 груп і 192 пости сприяння, тисячі народних контролерів стали дійсними дозорцями партії, вільно сліпаються за тим, що успішно здійснювалась народно-господарські плани, використовуються закладені резерви, виконуються рішення партійних і державних органів. Створюється атмосфера суворої вимогливості і нетерпимості до порушників партійних і державних законів. По матеріалах груп і постів комітет прийняв ряд постанов, спрямованих на поліпшення роботи підприємств, будов та установ району.

Пленум районному парткомі схвалив діяльність комітету партійно-державного контролю, відзначив, що комітет вже набув деякого досвіду. Рішення пленуму вказав на окремі недоліки в його роботі, а також в роботі груп та постів сприяння, направив заходи по поліпшенню їх діяльності.

В роботі пленуму взяли участь секретар ЦК КП України голова комітету партійно-державного контролю ЦК КП України та Ради Міністрів УРСР І. С. Грушецький, який виступив з промовою, і секретар Київського промислового обкому партії голова комітету партійно-державного контролю обкому партії та облвиконкому П. С. Лободін.

ДАРУНКИ ІЛЛІЧУ

Недавно в Київському музею В. І. Леніна побували юні туристи-краєзнавці, що прибули на республіканський злет, присвячений 60-річчю II з'їзду РСДРП. Вони розповіли про створені в їхніх школах ленінські зали та музеї, про те, як збирають матеріали про революційне минуле свого краю.

Дирекція музею організувала зустріч школярів з колишнім секретарем В. І. Леніна Л. Фотієвою. З великою увагою і інтересом слухали піонери розповідь про рідного Ілліча.

Діти подарували музею альбоми, зроблені своїми руками. Привертає увагу альбом, виготовлений учениницею 11-г школи міста Керчі Н. Ковальовою. Він складається з 12 листів дерева, на яких гарячою голкою вигравіруване ілюстрації і текст першої частини поеми Маяковського «Владимир Ілліч Ленін». Альбом буде виставлено в експозиції музею.

ХІМІЯ В ТВАРИННИЦТВІ

Неоціненну допомогу тваринникам подає всесильна хімія. Завдяки мінеральній підкладці, змішаці кормів, застосуванню азотистих добрив рачонин при відгодівлі худоби на м'ясо значно збільшується вироблиутво м'яса, молока.

Учора на Виставці передового досвіду в народному господарстві УРСР почалася нарада, присвячена цим питанням. У учасників нарад ознайомляться з успіхами, яких добились відгодівельні пункти Хмельницького, Яготинського і Верхнянського цукрозаводів, обмінюються досвідом, оглянуть нову техніку.

НОВИНИ ЗВІДУСІЛЬ

Повідомлення ТАРС, РАТАУ, читачів і кореспондентів «Вечірнього Києва»

АЗЕРБАЙДЖАНСЬКА РСР. У горах Малого Кавказу, де виявлено великі родовище алунітів (сировина для одержання глинозему), споруджується хімічний завод. Нині на будові передпускова пора. В цехах встановлюється обладнання, ведуться роботи з пуску виробничих агрегатів. Керують ними інженери і техніки Сірчано-кислотного заводу. НА ФОТО: будівничі-монтажники дробильної фабрики та навантажувальної станції Алунітдага.

Фото Н. Ігнатьєва.

„Тканини" на Сирці

Чимало хороших магазинів почало працювати на Сирці. Нині на житловому масиві по Тираспільському шосе відкрився ще один — по продажу тканин і одягу. Покупці задоволені новим магазином. Тут асортимент товарів значно розширився.

ДЗВОНІТЬ ТЕЛЕФОНОМ 7-74-03

Вам потрібно негайно викликати швидку допомогу, пожежну машину «Ліфтозу». Набирайте відповідний номер, і абонент, що слухає, дасть вказівки. коли б ви не подзвонили, ці телефони не є зайняті. Це завжди задовольнятися.

А ось виникають, наприклад, таксомотор негелігно: телефон диспетчерської часто зайнятий.

Нині на диспетчерський пункт виклику таксомотора встановлено серійний телефон на зразок швидкої допомоги та інших служб. Досить набрати 7-74-03, і ви вже прийнуть замовлення. Якщо цей номер буде зайнятий, станція автоматично перезвонить вас на наступний.

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ!

МИР ТОРЖЕСТВУЄ

Звістку про підписання Договору про заборону випробувань ядерної зброї ми зустріли з такою ж радістю, як і жовтневий перший людині в космос. Та за тим полюсом було ще й інше. Немає сумніву, що і цей історичний Договір — перший крок на шляху до загального і повного роззброєння.

Я ще молодий, про страхіття війни знаю з розповідей батька, матері, старших братів і сестер. Людям потрібен мир, як сонце, як повітря. Людям потрібен мир, щоб творити світло майбутнє.

На жаль, капіталісті керівники не хочуть цього зрозуміти. Нині вони в одному таборі з деголлістами та «сканженими», з тими, хто прагне розв'язати нову світову війну. Цього їм зробити не дозволить.

А. КОТЛЯРОВ,
слюсар-складальник заводу «Точелектроприлад».

ГУМАННИЙ АКТ

Так, підписання у Москві Договору про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, космічному просторі і під водою, нам нині більше не завжатиме шукати і знаходити для людей щастя, вутілля та інші скарби Землі.

А. ВАБИНЕЦЬ,
доктор геолого-мінералогічних наук.

Приїзд у Москву представників Угорщини, Польщі, Чехословаччини, Румунії

У Москву за дорученням своїх урядів для підписання Договору про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, космічному просторі і під водою прибули міністр закордонних справ Угорської Народної Республіки Янош Петер, заступник міністра закордонних справ Польської Народної Республіки Юзеф Віневич, міністр закордонних справ Чехословацької Соціалістичної Республіки Вацлав Давід, міністр закордонних справ Румунської Народної Республіки Корнелію Мезеску. Повноважні представники своїх урядів заявили, що підписання Договору про заборону ядерних випробувань знаменує в їх країнах з великим задоволенням, Договір є серйозним успіхом Радянського Союзу, країн соціалістичного табору в здійсненні ленінської політики мирного співіснування держав з різними соціальними системами. (ТАРС).

Державний секретар США в Ленінграді

ЛЕНІНГРАД, 7. (Кор. ТАРС). Спеціальним літаком у Ленінград прибув державний секретар Сполучених Штатів Америки Дін Раск з дружиною.

«Моя дружина, члени нашої делегації і я задоволені тим, що відвідали ваше місто, — заявив він, вирушаючи в аеродром! Дін Раск.—Побачити Ленінград — давніщна моя мрія.

ЗЕЛЕНЕ ВБРАННЯ — ОКРАСА МІСТА

ТРЕБА ЗАЛУЧАТИ ГРОМАДСЬКІСТЬ

Все вище здіймаються стіни нових багатоповерхових корпусів, усе виразніше стає обличчя бульвару. Нові Україна. Чудовим це буде магістраль. І вже зараз слід серйозно подумати про зелене вбрання бульвару.

Тут створено тополеву алею. Але дерева посаджені необдало, деякі з них покалічилися, інші взагалі загинули — їх вчасно не доглядали.

Жалюгідний вигляд мають кущі і газони вздовж бульвару. По них топчуться перехожі. Взагалі вулиця забруднена. Її як слід не поливають. Вже зараз бульвар міг би стати чудовим місцем відпочинку трудящих. І кому, як не Печерському райвиконкому, слід було б по-справжньому потурбувати ся про впорядкування вулиці, організувати догляд зеленими насадженнями.

ДЕРЕВА ГИНУТЬ БЕЗ ВОДИ

НА НИЖНЬО-ЮРКІВСЬКІЙ ВУЛИЦІ НЕ ДУЖЕ БАГАТО ЗЕЛЕНІ. ТОМУ ОСОБЛИВО БОЛИТЬ, КОЛИ БАЧИШ НА МОЛОДІ ДЕРЕВЦЯ, ЯКІ ТУТ ГЛУТЬ ВІД ПОСАДКИ, ЗАСОХЛИ ГІЛКИ. РОСТУТЬ ВОНИ ПОРУЧ З ЦЕХАМИ НОВИХ ВИРОБНИЧИХ СПОРУДИ. ЗАВОДУ СТНОВИХ КОНСТРУКЦІЙ, ПОДБАЙТЕ ПРО СВОЇХ ЗЕЛЕНИХ ДРУЗІВ, ТОВАРИЩІ ВИРОБНИЧІ-КИ!

М. КОШЕЛЬ.

НАЗИВАЄМО АДРЕСИ

Спека. Важко витримувати її деревам, особливо молодим. Їм потрібен догляд, увага людей.

В листах до редакції, по телефону жителі називають адреси, де молоді дерева, вулиці, що поливаються: бульвари Лихачова і Дружби народів (Печерський район), вулиця Горького (Московський район), Тарасівська вулиця — біля хуртожитку технологічного інституту харчової промисловості (Радянський район).

ЦІКАВІ І КОРИСНІ ЗУСТРІЧІ

Шостий день в нашому місті гостює делегація партійних працівників Краківського воєводства Польської Народної Республіки.

Тепла розмова відбувалася в Залізничному районі КП України, де гостям розповіли про методи і досвід ідеологічної роботи в районі, ознайомили з успіхами в будівництві, досягненнями трудящих. Делегація краківських партійних працівників побувала на фабриці імені Рози Люксембург, в Будинку політосвіти, на заводі «Укрнабель».

Цікавою і корисною виявилася поїздка гостей у Білодерківський район, де вони ознайомилися з механізацією сільськогосподарських робіт. Працівники Товариства «Знання» розповіли про методи ідеологічної роботи серед населення. Гості побували у Будинку науки і техніки і профкурсів.

Сьогодні делегація польських партійних працівників відвідала музей Т. Г. Шевченка і піонерський табір.

НА ФОТО: гості з Польщі знайомляться з виробничими ча заводі «Укрнабель».

Фото К. Доліна.

У РАДКОВИХ ГАЗЕТАХ

ПРИЙОМ в Центральному Комітеті Комуністичної партії Радянського Союзу делегації Компартії Австрії.

Погода

За даними Київського обласного бюро погоди, температура повітря о 3-й годині була: в Сумах 9, в Конотопі, Ніжині, Харкові, Архангельську, Мурманську, Свердловську, Челябінську і Горькому 13, Москві, Ленінграді 15, Пскові 16, Волгограді 19, Воронежі, Харкові, Астрахані 20, Ростові 21, Києві, Львові 23, Сочі 25, Ялті 26, Одесі 29 градусів тепла.

Рівень води в Дніпрі біля Києва за минулу добу знизився на 1 сантиметр і становить 190 сантиметрів вище нульового нуля. Температура води 24,7 градуса.

Завтра по Києву передбачається вночі невелика хмарність, без опадів. Вдень мінлива хмарність, можлива гроза. Вітер північно-західний, слабкий до помірного.

Температура вночі 18—20, вдень 29—31 градус тепла.

У РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ „ВЕЧІРНІЙ КИЇВ"

Редактор Ю. І. ЛЕВЧЕНКО

Адреса редакції: Київ, вул. Ярославів Вал, 19. Телефони: 2-24-00, 2-24-01, 2-24-02, 2-24-03, 2-24-04, 2-24-05, 2-24-06, 2-24-07.

Друкарня видавництва «Радянська Україна» Держкомвидаву при Раді Міністрів УРСР, Київ, вул. Артема, 25.

Зам. 3-1-1-8-63. Індекс 3-1-1-8-63. Ціна 2 коп.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

ДО 20-річчя ВИЗВОЛЕННЯ КИЄВА

НЕЗАБУТНІ ДНІ

Коли я перегортаю ці пожовклі від часу сторінки щоденника серпневих днів героїчної оборони Києва, у пам'яті постають славні дні безсмертного подвигу частин Радянської Армії і загонів народного ополчення, що захищали місто на Дніпрі.

Важними були дні першої декади серпня. Фашистські війська наближалися до Києва. Майже всі чоловіки пішли в загони народного ополчення. Ешелон за ешелоном відходили з вокзалів состави з людьми, демонтованим устаткованням, цінностями. Тільки деякі підприємства залишилися, щоб обслуговувати населення, фронтових військ.

РАНОК. Ніде. Пенчним сонцем вкритим потоком йдуть люди, мчать машини, повзуть підводи. З-за горба вимальовується незвичайна картина: на кілька кілометрів розтягнулася матий від різнокольорового одягу засмаглих спин багатотисячний людський вал. У руках відшліфовані до блиску багатодонною працею лопати. Київяни копали протитанкові рови.

У ней час в безхмарному небі з'явилися три «мессершмідти». Незважно було розгадати їх задуми: вони йшли розстріляти натовп. Люди розсипалися по неосяжному полю золотавого жита. Було вбито шість чоловік і близько 20 поранено.

Ось білява дівчина перев'язує пораненого. Зізнається, вона займалася звичайною для неї справою.

— Хто ви така? — звернувся я до неї.

— Наталя Шевчук, — майже дитячим голосом відповіла вона.

— З Харкова. Тільки-но захистила дипком інженера. Додому вже не поїхала.

Кілька днів не припиняється над містом канонада, гуркіт якої чути навіть тут, у Вороваровому лісі. Іноді вибухи бувають такої сили, що деревіють вікна, гойдаються, маніяни віконних сосен.

День 9 серпня був найважчим. На шляху Бровари — Київ відбувалося щось неймовірне. Вчора тут безперервним потоком йшов транспорт, а сьогодні — напружена тиша.

Легко розсолив шадом і вирвався на простору бездонну дорогу Кірова. Минаємо будинок Радянаркому. На величезній площі нуртує. Підійшовши ближче, бачу: завмерлий фонтан з лотоса і мускумо на балюстраду, з якої зовсім недавно кинки милувалися красивими берегами Дніпра. Місто завмерло.

Десь на Подолі після недавнього бомбардування виникла пожежа. Чорна хвиляста диму перекинулася на інший берег ріки. В порту стоять кілька буксирних пароплавів. У затоні видніється рубка затонулого корабля. Прямо під нами гойдаються на хвилях баржа з верстатами. Праворуч група робітників скидає у воду друкарські машини, якісь ящики. До слів боляче сосередяться до картину. Але нічого не вдієш, на залишати на поругу!

Ісперстаємося до Бессарабського ринку. Тут на імпровізованій оборонній заставі сполучаються. Вулиця Кірова. Ось театру нас зупинив патруль.

— Далі проїду немає. На оконечних точаться бої. Група німецьких автоматників проскочила на цегельний завод, — доповів старшина.

Пізно, сюди доносилася мулемета стрілянина. У повітрі в той бік неслись наші «ястребки». Там йшли бої за Київ, там гартувалася перемога.

ДВАНАДЦЯТОГО серпня раніше, ніж звичайно, до мене зайшов начальник оперативного управління В. Федоров, старий працівник КВО, який по праву вважав себе киянином (у вересні 1941 року він загинув смертю хоробрих).

— Читаєте і радієте! Наші розбили фашистів і продовжують гнати їх. — радісно вигукнув він, показуючи оперативне зведення.

Іду в штаб армії. Високий, посріблений сивиною генерал розклав на столі величезну карту і під м'який шум настільного вентилятора розповідав про обстановку на Київському фронті.

— Гітлер наказав своїм військам будь-що оволодіти Києвом 8—10 серпня. Для цього німецьке командування зосередило велику кількість танкових, авіаційних з'єднань, мотопіхоти та інших родів військ. Нам відомо, що 2-й Пуші-Водиці знаходиться п'ять батальйонів військ СС у парадній формі. Їх завдання — церемоніальним маршем пройтися вулицями столиці і приступити до встановлення «нового порядку».

Кілька днів тому німецькі війська цілою величезних втрат припинили в кількох місцях нашу оборону. Гітлерівці захопили Китаєве, Корчуватке, частину Голосіївського лісу, продовжують тиснути.

Групі автоматників вдалося також вдертися на територію цегельного заводу на околиці Червонопрапорської, перерізавши на Жукі острів.

Критичне положення було 7—9 серпня. Проте напруженої 8-го ночі ситуація змінилася. У повітрі в той бік неслись наші «ястребки». Там йшли бої за Київ, там гартувалася перемога.

Іду в штаб армії. Високий, посріблений сивиною генерал розклав на столі величезну карту і під м'який шум настільного вентилятора розповідав про обстановку на Київському фронті.

— Гітлер наказав своїм військам будь-що оволодіти Києвом 8—10 серпня. Для цього німецьке командування зосередило велику кількість танкових, авіаційних з'єднань, мотопіхоти та інших родів військ. Нам відомо, що 2-й Пуші-Водиці знаходиться п'ять батальйонів військ СС у парадній формі. Їх завдання — церемоніальним маршем пройтися вулицями столиці і приступити до встановлення «нового порядку».

Кілька днів тому німецькі війська цілою величезних втрат прорвали в кількох місцях нашу оборону. Гітлерівці захопили Китаєве, Корчуватке, частину Голосіївського лісу, продовжують тиснути.

Групі автоматників вдалося також вдертися на територію цегельного заводу на околиці Червонопрапорської, перерізавши на Жукі острів.

Критичне положення було 7—9 серпня. Проте напруженої 8-го ночі ситуація змінилася. У повітрі в той бік неслись наші «ястребки». Там йшли бої за Київ, там гартувалася перемога.

ДВАНАДЦЯТОГО серпня раніше, ніж звичайно, до мене зайшов начальник оперативного управління В. Федоров, старий працівник КВО, який по праву вважав себе киянином (у вересні 1941 року він загинув смертю хоробрих).

— Читаєте і радієте! Наші розбили фашистів і продовжують гнати їх. — радісно вигукнув він, показуючи оперативне зведення

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Театр

ПРАВДА ЖИТТЯ НА СЦЕНІ

Три спектаклі бакинських артистів

За перші два дні гастролей гості з Баку — артисти російського драматичного театру імені Самеда Вургуна показали киянам три спектаклі — «Третя, патетична» М. Погодіна, «Люди в шинелях» І. Рачади, «День народження Терези» Г. Мдівані.

Заключна частина драми-трилогії М. Погодіна про В. І. Леніна — «Третя, патетична» привернула увагу до найсуттєвіших, найдраматичніших епізодів у житті нашої партії і долі Радянської країни. Йдеться про 1922—1924 роки, про роки здійснення нової економічної політики на шляхах мирної відбудови народного господарства і розгортання культурної революції.

В центрі подій п'єси і спектаклю — образ вождя соціалістичної революції В. І. Леніна.

Спектакль «Третя, патетична» є спільним творчим досягненням цілого колективу театру — режисера-постановника Є. Сахарова і режисера-асистента Л. Трубера, художника Ю. Торопова і виконавців ролей, насамперед С. Якушева, що виступив у ролі В. І. Леніна. Внаслідок наполегливої, натхненної творчої праці вони створили оригінальний сценічний образ вождя — людини простої і великої, людини глибокого мислення, геніальної політичної прозорливості.

Крім портретної схожості, у грі С. Якушева глядач бачить і ленінську теплу усмішку, і характерну енергійну ходу, динаміку постаті. Вражає і процес спрямування співбесідника (характерна ленінська зміна розуміння і слухати); блискавичне прийняття рішень, теоретично осмислених, політично обґрунтованих, глибоко вірних виконавця з тільки що почутого, побаченого і пережитого тут же, на очах у глядача. Особливо запам'ятовуються: сцена розмови з робітницькою делегацією (в ній брали участь і старий та новий режисери), сцена бесіди з Іриною — сестрою молодого чекіста, що вчинив злочин.

Підкими партнерами С. Якушева виступають у спектаклі актори старшого і молодшого поколінь: В. Орадський (колишній Гезо-ділі), Ю. Колесниченко (дочка Гвозділіна Настя), М. Адушев (художник-формаліст Нуманін), Л. Грубер (чекіст Дятлов), А. Охтошков (інженер Сестрорецький), З. Антропова (Ірина), М. Ягізаров (Валерин), В. Потапова (дівчина з Баку), М. Ісаєв (колишній Гезо). Вони разом з іншими учасниками постановки та режисурою створили соціально вагоме, значної ідейно-художньої якості епічне сценічне полотно з історії Комуністичної партії та соціалістичної Вітчизни.

Так само, як від першого гастрольного спектаклю, позитивне враження і від постановки «Люди в шинелях» і «День народження Терези». Зрозуміло: сходження 1 самий вибір цих п'єс — творів, що збагачують репертуар театру, сучасного, такого, що розширюють його жанровий діапазон. Хороший акторський склад показаних вистав, цікава режисура, і насамперед з тільки що почутого, побаченого і пережитого тут же, на очах у глядача. Особливо запам'ятовуються: сцена розмови з робітницькою делегацією (в ній брали участь і старий та новий режисери), сцена бесіди з Іриною — сестрою молодого чекіста, що вчинив злочин.

Підкими партнерами С. Якушева виступають у спектаклі актори старшого і молодшого поколінь: В. Орадський (колишній Гезо-ділі), Ю. Колесниченко (дочка Гвозділіна Настя), М. Адушев (художник-формаліст Нуманін), Л. Грубер (чекіст Дятлов), А. Охтошков (інженер Сестрорецький), З. Антропова (Ірина), М. Ягізаров

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/09/05 : CIA-RDP80T00246A069700310001-4

Оксана: Жінка — завжди жінка

ДЛЯ ВАС, КИЯНКИ

—ТИ БАЧИВ Терешкову?

ОДВІЧНА ПРИВАБЛИВІСТЬ

Я ледь не захлинулася від несподіванки. Можна отак, як сьогодні, йти собі спокійною вулицями рідного міста, зустріти старого друга, звично запитати «Що нового?», не сподіваючись почути щось надзвичайне, і раптом...

— Я тільки з Москви. Познайомився з Терешковою. Кілька разів навіть розмовляв з нею — не те, що ваші...

Так ти, друже, слухай, що найбільше вразило тебе в першій жінці-космонавті?

Вже помовчав і раптом посміхнувся — задумливо і ніжно:

— Жіночність. Так, саме жіночність, яку видно в усьому — в манері одягатися, триматися, говорити. В цьому, здається мені, секрет чарівності Валі Терешкової. І в цьому ж — особливе звучання її подвигу. Не «солдат у...», «підпанк», не «бій-баба», а жінка — ніжна, граціозна, приваблива — злетіла у космос, довела, що нема такого героїчного вчинку, який не могла б зробити дочка Країни Рад на славу Батьківщини.

Мій співрозмовник продовжував:

— Я дивився на неї, і мені здавалося, що вся вона ніби випромінює вічне світло жіночності.

Вічне світло жіночності! Згадала я ці слова, коли дивилася по телевізору передачі з Всесвітнього конгресу жінок. Делегатки з усього світу зібралися в Москві, щоб вирішити найважливіше питання, — як найчіткіше сказати «НІ» війні, як домогтися, щоб дітям завжди світило сонце. Здається, тут було не до вбрання, не до зачісок. Але ця вірна, ретельно, до лиця, були зодягнені члени цього конгресу. І здавалося, кольорами усіх відтінків посміхався, радівся цей день, ніби навіть зовнішнім своїм виглядом кожна з делегаток хотіла промовити: «Ми — матері, дружини, наречені, сестри. Ми — жінки, ті, є хто дарує життя, і тому ми маємо найбільше на землі право виступати проти винищення війни і вируйнування».

— Жінка-космонавт, жінки — делегатки конгресу... Це нетипові приклади, — чую я чийсь скептичний голос. — За кожним їх кроком, словом, вчинком уважно стежать сотні й тисячі очей. Кожна на їх місці думатиме про свій вигляд. А чи до цього жінці — звичайній жінці, будівельниці? Хіба так уже важливо, який вигляд має, скажімо, продавщиця в чи лікар і наскільки відповідає їхня поведінка вимогам жіночності?

Знаю, є люди, які стверджують, що найкращий одяг вчителя — темно-закритий плаття. Прихильники такої думки презирливо знизують плечима, коли їм докоряють за вечірній вигляд цеху, лабораторії. Мовляв, я тут не жінка, а працівник, моя справа — працювати, а не красу наводити...

Таким горе-раціоналістам я б хотіла розповісти про зустріч з усталеною данковою Надією Григорівною Загладою. Жінка, чиє палке слово прогриміло на всю країну, визнялася чудовою, дбайливою господинею. Все в її біленькій чистій хаті говорило про ласкавий дотик жіночої руки — і квіти на ретельно залетованому подвір'ї, і вишиваний рушник, серветки, доріжки у кімнаті, і ті неодмінні затишок та гостинність, які може створити в своєму домі лише непосидюча охайна господиня. Діти на вулицях села так і липли до Надії Григорівни, як мухи до меду, і вона говорила до них, ніжно тулила до себе, комусь поправляла спідничку... Звичайна ласкава бабуся, з очей якої так і лилася любов до маленьких, ніжність, піклування.

Не забути мені й зустрічі з двома вчительками. Невелика школа зустріла мене тишею уроків. Приміщення — далеко від зразкового. Як же засяяло воно, як розквітло, коли дзвоник ніби прорвав гребло і жива дитяча хвиля хлинула в подвір'я. Привертала увагу зовнішність дітей — яскраво-білі комірці, блискучі черевики, красиво зачіски у голінь. Я зрозуміла, хто править школярам за взірець, коли познайомилася з молодесенькими вчительками. Весь їх вигляд свідчив, що в людині все може бути прекрасним, нагадував, що одяг теж впливає на естетичне виховання дитини і що жіночність як ніде не важає авторитетові вчительки, а навпаки — підкреслює його.

Облагороджуючий вплив жінки. Як хотілося б відчувати його завжди і в усьому. В заводському цеху, прикрашеному квітами, який сяє чистотою і своєрідним, так би мовити, виробничим затишком. На подвір'ї будинку, перетвореному на радісний садок. У чепурному вигляді наших установ та такому, наприклад, як у Київському бюро добрих послуг, де працюють до речі, самі жінки. Зайдіть у це бюро — вам просто захочеться сісти в зручне крісло під зеленню настінних квітів. А якщо ви запитаєте, який художник оформляв цю мініатюру, вам розкажуть, як співробітниці, утворили своєрідний конкурс на краще оформлення свого робочого дому, як сто разів перетавлювали меблі...

Не треба соромитися жіночності, відкидати її як щось непотрібне в «атомний вік». За цим часто ховається звичайна бадьорість до сучасного тебе людей.

Не так давно мені довелося побувати в селі на Вінниччині. Там я познайомилася з двома подругами — майбутніми медиками. У сільській лікарні вони проходили практику.

— Дівчата, що за виглиз?— доїрливо запитала я, дивлячись на їх тогано випрасовані сукні, недбайливо зачісане волосся.

— Ех, мало що тут чепуритися? — зневажливо махнула одна. — От вдома, у Києві...

Ой, боюся, що й вдома ненадовго збереже вона отой чистий вогник жіночності, що так зігріває людей. Сьогодні село «примусило» її забути про одвічну дівочу привабливість, а завтра вона скаже, чого ще їй до зовнішності, чепуритися? От для гостей... А там і на людей вийде у замальованому халаті...

Ні, добре робили ті медичні сестри-практикантки, які в фронтові дні вливали їмли нашого затишок, і у госпітальну палату, сповнену стогону, приносили дітей з сварливої гільзи. Сліди ідячих слів виключають ті працівниці привозальних мінах відпочинку, дорожніх чайних, готелів, які намагаються за будь-яку ціну створити для людей хорощі умови відпочинку, зігріти казенну атмосферу. Багато праці в таких закладах, ласкавим дотиком своїх рук.

Згадайте славнозвісну анкету Карла Маркса. У відповідь на запитання, що він цінує в жінці, він відповів: «слабість». Думається, Маркс мав на увазі ото вічне світло жіночності, що завжди є дорогоцінним даром не лише для самої жінки, а й для всіх, хто оточує її.

Ірина БАБИЧ.

КОЛИ СПЕКА...

СПЕКА... Не часто видається у нас таке літо. Якими порадами можна поділитися, Оксано? Як зберегтися від перегрівання?

Л. ОРЛОВСЬКА, с. ПИЩИК.

У СПЕКУ наш організм може втратити до 10 літрів вологи. При цьому утруднюється діяльність серця, згущується кров. Людина почуває себе погано. Та от біда: випивати багато води, як ви вважаєте спраги і не почуваєте себе краще. Напівани, збільшується слабість. З'являється відчуття тяжкості на серці, людина вибивається з сил.

У чому ж справа? З потом втрачено багато солі, а без неї вода не утримується в організмі. Як же бути?

Необхідно виробити такий режим пиття, при якому ви не відчували б водного голодування і одночасно не пили б дуже багато води. Для цього потрібно поспівувати не лише запаси волоти, а й солей, які допомагають утримувати воду.

Середня добова норма вживання води (і рідкої їжі) 1—1,5 літра, при роботі на сонці корму доводиться збільшувати щодо 2,5—3 і навіть більше літрів. Перед початком роботи рекомендується зїсти що-небудь солоне (наприклад, кусочок оселедця, круто посолений хліб) і напитися чаю чи води до повного вгамування спраги. В наступні дві години треба утримуватися від пиття. Якщо перерва коротка у спеці, можна взяти кислий лодяний напій, розчинивши чи оцтовий напій, мінеральні і фруктові води.

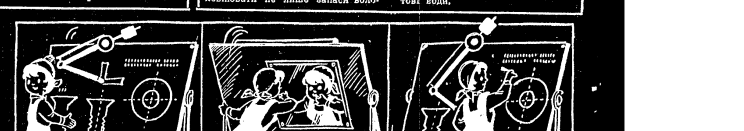

Без відриву від виробництва. Мал. Ю. Козюренка.

ЗЕЛЕНЬ — ЦІЛИЙ РІК

Зелене листя петрушки, селери, кропу можна заготовити на зиму двома способами — сушінням і солінням.

1. Зелень промити, відірвати корінцевину і відділити листя від стебла. Розкласти на сітці чи решеті листя і стебла окремо, бо останні сушити треба довше. Посушити в духовій шафі з температурою 70—100 градусів, в коли зелень підсохне, досушити при 45—50 градусах. Запакувати в паперові пакети і зберігати в сухому місці.

2. Помиту сміжу зелень кладуть у скляну банку з притертою пробкою і пересипають дрібною кухонною сіллю. Через деякий час виділяється розсіл, в якому зелень може зберігатися протягом тривалого строку, не втрачаючи ні кольору, ні аромату.

СУХЕ ВАРЕННЯ

Сухе варення — цукати можна не тільки з будь-яких плодів і ягід (абрикос, слив, яблук, груш, жостовки, айви, дині). Спочатку готується варення звичайним способом. Потім готова гаряча варення виклади на рідке сито, щоб витік сироп і підсохли ягоди. Витягнувши на сіті 3—5 годин. Потім підсохлі ягоди засипають цукром-піском і добре перемішують. Розкладають на решета і сушать при температурі 40 градусів до напівсухого стану.

Запаковують у будь-які картонні коробки. Зберігається добре.

З сімейного альбома...

„КАЖАНИ" НІЧНОГО БАГДАДА

«Аль-Ахбар»

Лівайська газета розповідає про знущання з патріотів у тюрмах Ірану

Р овітниці, жінки-лікарі і юристи, селяни — кого тільки нема за тюремними ґратами багдадських в'язниці! А хто не залишився дома? Хто турбується про дітей і займається домашнім господарством? Домашні вогнища прокоголи без жіночих рук, а діти почувають себе сиротами.

Деякі фамільятору журналістам доктор Рози Хадрі, секретар асоціації іракських жінок Сафіра Джаміль Хафез та інші їхні жінки мають часто блакитного неба. Кожна з цих страждальниць розповідає подругам про горе своєї сім'ї.

Ось Маджіда. Вона плаче, бо її двоюнісу немовля залишилося без догляду. Хто знає, що з ним зараз? Маджіда хоче знати, чи дочку посадили на камері Вага Хаві «Ліжко № 1» чи пісню про волю і мир. Поруч — літня жінка. Її теж заарештували замість дочки, яку вати не могли розшукати.

Таких, як Маджіда, в іракських тюрмах більше шести тисяч. 300 жінок знаходяться в ув'язненій, крім в'язниці, а решта — по різних поліцейських участках. Тюремники, як правило, не дозволяють їм бачитися з рідними. Вони висилали мешканців і переговорних пунктів на катівні в місцях «ан-Аазимії, аль-Кархе, аль-Кадаа, Бет, аш-Шейхху, Мосул, Нінуці, Ванубі, Амарі.

Посилка ніч нашисла над Багдадом. Тюремні ворота ще не відчинялися. В'язні лягають на циновки, тулячись один до одного, щоб зігрітися. Вдови і сироти безжалісної каральної машини творитимуть свої чорні справи. Дехто хоче, щоб ніч не настала, боячись темряви. А ніч, як завжди, принесе з собою нові страхіття. Вони наближаються, коли в'язні, матері сиріт і вдови борців знають — на них чекають страшні тортури.

Секретар Асоціації іракських жінок Сафіра Джаміль Хафез розкрила їх значної сімї. Вона вчилася в американському дівочому середній школі. Потім закінчила літературний факультет. Серед своїх подруг вирізнялася силою волі і відвічною добротою. Людина блискучого літературного таланту, вона опублікувала кільна оповідань і романів. І ось любов Мухаммед Хусейн Абу аль-Аіс боровся проти монархії і загинув героєм.

Сафіру привезли до палацу ан-Нікая, до того палацу, в якому катують і вбивають. Вона була викликана на допит. Її допитував один з офіцерів охорони, який, як виявилося, був колишнім учнем Сафіри. Він не забув своєї вчительки. Він не забув, як вона ставилася до своїх учнів. Він не забув, як вона ставилася до своїх учнів. Він не забув, як вона ставилася до своїх учнів